DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

13 maja Nr. 12. Rok 1936.

Cena numeru niniejszego zł 1,50, z przesyłką zwyczajną zł 1,75, poleconą zł 2,05. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

KONWENCJA HANDLOWA I NAWIGACYJNA:

Poz. 379—między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisana w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r. 433

„ 380—Oświadczenie rządowe z dnia 15 kwietnia 1936 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji handlowej i nawigacyjnej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisanej w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r. 444

DEKRETY PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 375—z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych 429

„ 376—z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie kontroli obrotu towarowego z zagranicą i z Wolnem Miastem Gdańskiem 429

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 381—z dnia 22 kwietnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokółu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r. 445

„ 382—z dnia 22 kwietnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień, podpisanego w Warszawie dnia 13 marca 1936 r. protokółu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji polsko-szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r. 446

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 377—z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów 430

„ 383—z dnia 8 kwietnia 1936 r. o świadczeniach w naturze, podlegających specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych 447

„ 384—z dnia 29 kwietnia 1936 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów 448

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

Poz. 385—z dnia 27 kwietnia 1936 r. w sprawie dodatkowego kredytu w budżecie Prezydjum Rady Ministrów na rok 1936/37 449

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

Poz. 386—z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali 449

„ 387—z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości 451

„ 388—z dnia 9 kwietnia 1936 r. o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego 454

375.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 maja 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 marca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846), zmienionem dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 9 w ust. (1) wyrazy: „przy Prezesie Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „przy Ministrze Skarbu";

2) w art. 13:

w ust. (1) wyrazy: „Zastępca Przewodniczącego, powołani przez Prezesa Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „dwaj Zastępcy Przewodniczącego, powołani przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych";

ustęp (3) otrzymuje brzmienie: „Szczegółową organizację oraz tryb postępowania Centralnej Komisji ustalą Ministrowie Skarbu i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.";

3) w art. 14 w ust. (1) pkt. 1) wyrazy: „Prezesowi Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministrowi Skarbu i Ministrowi Spraw Wewnętrznych";

4) w art. 34 skreśla się wyrazy: „Prezesowi Rady Ministrów" oraz przecinek po tych wyrazach.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram - Kościałkowski
Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 maja 1936 r. Nr. 36, poz. 278).

376.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 maja 1936 r.

w sprawie kontroli obrotu towarowego z zagranicą i z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 marca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) W związku z przepisami dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) wprowadza się kontrolę obrotu towarowego z zagranicą i Wolnem Miastem Gdańskiem.

(2) Kontrolę obrotu towarowego powierza się Komisji Obrotu Towarowego.

(3) Ministrowie: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych określą w drodze rozporządzeń przypadki, w których obrót towarowy z zagranicą i z Wolnem Miastem Gdańskiem będzie uzależniony od uzyskania zaświadczeń Komisji Obrotu Towarowego.

Art. 2. (1) Komisja Obrotu Towarowego składa się z przewodniczącego i jego zastępcy, wyznaczonych przez Ministra Przemysłu i Handlu, z jednego członka i dwóch jego zastępców, wyznaczonych przez Ministra Skarbu, oraz z jednego członka i jego zastępcy, wyznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Komisja Obrotu Towarowego w ramach swych uprawnień decyduje ostatecznie na podstawie swobodnego uznania bez obowiązku podawania powodów. Orzeczenia i decyzje tej Komisji mogą być bądź to ogólne, bądź też dotyczyć poszczególnych spraw.

(3) Komisja Obrotu Towarowego jest uprawniona do pobierania na pokrycie kosztów manipulacyjnych opłat od poszczególnych swoich czynności urzędowych w oznaczonej przez siebie wysokości.

(4) Podania i zgłoszenia wnoszone do Komisji Obrotu Towarowego, oraz udzielane przez nią zaświadczenia, jak również wszelka z tą Komisją korespondencja wolna jest od opłat stemplowych.

Art. 3. (1) Kto w obrocie towarowym z zagranicą lub W. M. Gdańskiem narusza przepisy rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 1 ust. (3), podlega karze przewidzianej w art. 16 i 19 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249). Przepis art. 20 tego dekretu ma tu zastosowanie.

(2) Odpowiedzialność z mocy ust. (1) nie znosi odpowiedzialności za naruszenie przepisów o obrocie towarowym z zagranicą lub W. M. Gdańskiem, przewidzianej w ustawie karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355).

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 maja 1936 r. Nr. 36, poz. 279).

377.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1936 r.

w sprawie zakazu przywozu towarów.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz do polskiego obszaru celnego towarów, objętych taryfą celną przywozową, zawartą w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) w brzmieniu każdocześnie obowiązującem, jest zabroniony.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy towarów:

a) objętych konwencją niemiecko-polską, dotyczącą Górnego Śląska, podpisaną w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371);

b) objętych umowami o małym ruchu granicznym;

c) podlegających przepisom o obrocie warunkowym uszlachetniającym czynnym i biernym oraz o obrocie warunkowym reparacyjnym czynnym i biernym;

d) do których mają zastosowanie zniżki celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w rozporządzeniach, wydanych na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 84, poz. 610) a uzależniane w myśl tych rozporządzeń od pozwoleń Ministra Skarbu;

e) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła.

§ 3. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do zezwalania na przywóz towarów zabronionych do przywozu (§ 1) oraz do ustalania warunków, na jakich zezwolenia te będą wydawane.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5 dnia po ogłoszeniu. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) w brzmieniu rozporządzeń: z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 951), z dnia 13 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 94), z dnia 11 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 195), z dnia 24 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 369), oraz z dnia 29 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 264), przyczem pozwolenia przywozu wystawione na podstawie tych rozporządzeń są ważne w terminach na nich oznaczonych.

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 maja 1936 r. Nr. 36, poz. 280).

378.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 8 maja 1936 r.

o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 280) zarządzam co następuje:

§ 1. Wydanie pozwolenia na przywóz z krajów, które ograniczają lub utrudniają przekazywanie należności pieniężnych do polskiego obszaru celnego,

może być uzależnione od uiszczenia lub zabezpieczenia tychże należności.

§ 2. Pozwolenie na przywóz wydaje się na oznaczony okres czasu. Termin ważności pozwolenia jest dochowany, jeżeli towar zostaje zgłoszony do odprawy celnej ostatecznej przywozowej przed upływem terminu ważności pozwolenia. W poszczególnych przypadkach Ministerstwo Przemysłu i Handlu może zezwolić w drodze wyjątku, aby termin ważności pozwolenia uważać za dochowany również wtedy, gdy towar zostaje zgłoszony do odprawy na skład celny przed upływem terminu ważności pozwolenia. W tych przypadkach w pozwoleniu przywozu będzie umieszczona klauzula: „Pozwolenie przywozu ważne również wtedy, gdy towar przed upływem terminu ważności pozwolenia zostanie zgłoszony do odprawy na skład celny."

§ 3. Towar, zgłoszony do odprawy celnej, na który wydano pozwolenie przywozu, powinien odpowiadać co do rodzaju towarowi, wymienionemu w pozwoleniu oraz pozycji taryfy celnej, jeżeli pozycja ta jest oznaczona w pozwoleniu.

§ 4. Kraj pochodzenia towaru powinien odpowiadać nazwie kraju wymienionej w pozwoleniu, a kierunek, droga i sposób przewozu towaru (np. bez przeładunku w drodze) powinny być zgodne z zastrzeżeniem, jeżeli takie zastrzeżenie jest umieszczone w pozwoleniu.

Świadectwa, stwierdzające pochodzenie towarów, powinny być przedstawiane w przypadkach, gdy pozwolenie albo osobny przepis tego wymaga. Świadectwa takie powinny być wystawiane w kraju pochodzenia towaru i mogą być wydawane przez urzędy celne, izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Dla towarów pochodzących z kolonij świadectwa pochodzenia mogą wystawiać wyżej wymienione instytucje krajów macierzystych, za wyjątkiem urzędów celnych, nawet wówczas, gdy towar nie przechodzi przez kraj macierzysty.

Jeżeli w warunkach pozwolenia przywozu nie zastrzeżono inaczej, to w przypadku przywozu towaru nie bezpośrednio z kraju pochodzenia, lecz za pośrednictwem kraju innego, świadectwa pochodzenia mogą być również wystawiane w tym innym kraju przez izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Wyżej wymienione świadectwa pochodzenia, o ile są wystawione przez izby przemysłowo-handlowe lub inne instytucje gospodarcze, powinny być wizowane przez właściwe konsulaty polskie.

Dla towarów, pochodzących z krajów pozaeuropejskich, które nadejdą do polskiego obszaru celnego drogą morską, za bezpośrednim dokumentem przewozowym i bez przeładunku, mogą być wystawiane świadectwa pochodzenia przez krajową izbę przemysłowo-handlową, mającą swą siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, do którego towary nadeszły.

Jeżeli zastrzeżenie w pozwoleniu zawiera obowiązek przedstawienia innych dokumentów, dokumenty te powinny być przedstawione przy odprawie celnej.

§ 5. Oznaczoną w pozwoleniu przywozu wagę towarów przyjmuje się według takiej podstawy, jaka jest ustalona w taryfie celnej dla danego towaru do wymiaru cła.

§ 6. Pozwolenie przywozu jest imienne i nie może być odstąpione innej osobie. Jeżeli świadectwo pochodzenia oraz dokumenty handlowe lub przewozowe są wystawione na inne osoby, niż wymienione w pozwoleniu przywozu, nie stanowi to przeszkody do zastosowania pozwolenia przy odprawie celnej towaru.

§ 7. Wzór pozwoleń na przywóz towarów zabronionych do przywozu ustala Minister Przemysłu i Handlu i podaje do publicznej wiadomości w Monitorze Polskim.

§ 8. Od wydawanych pozwoleń na prawo przywozu z zagranicy towarów, objętych zakazem przywozu, pobiera się, z wyjątkami przytoczonemi w § 13 niniejszego rozporządzenia, osobną opłatę manipulacyjną, której wysokość w procentowym stosunku do wartości krajowej towarów, objętych pozwoleniem, ustala się jak następuje:

a) od pozwoleń wydawanych instytucjom o charakterze dobroczynnym . . . . . . 0,1% wartości krajowej towarów

b) od pozwoleń na przywóz towarów podlegających cłu według niżej podanych pozycyj i punktów taryfy celnej przywozowej: 90, 92, 93, 94, 97, 100, 101, 104, 113, 136, 149, 157, 161, 169, 170, 171, 178, 203, 210, 217, 424, 425, 426, 473 p. 3, 477, 492, 493, 589, 590, 606, 624, 626, 719, 779, 792, 870 p. 3, 931 . . . . . 0,5% wartości krajowej towarów

c) od wszystkich innych pozwoleń na przywóz towarów . . . 1% wartości krajowej towarów.

§ 9. Wartość krajową towarów określa Minister Przemysłu i Handlu.

§ 10. W razie niewykorzystania wydanych pozwoleń, pobranych opłat nie zwraca się.

§ 11. Każdy wniosek o prolongatę pozwolenia uważa się za nowy i podlega opłacie manipulacyjnej.

§ 12. W razie nieprawidłowego wystawienia pozwolenia z winy petenta, za każde nowe pozwole-

nie wydane w zmienionej formie pobiera się opłatę w wysokości połowy pierwotnie pobranej opłaty, nie więcej jednak niż 30 zł.

§ 13. Wolne są od osobnej opłaty manipulacyjnej:

a) pozwolenia na przywóz, wydawane zakładom naukowym oraz zakładom i instytucjom państwowym z wyłączeniem jednak skomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych, wydzielonych z administracji państwowej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195);

b) pozwolenia wydawane na przywóz z zagranicy drobnych przesyłek o wadze 5 kg włącznie, zawierających przedmioty nieprzeznaczone na handel;

c) pozwolenia na przywóz z zagranicy przesyłek, zawierających przedmioty nieprzeznaczone na handel, o ile petent może się wykazać świadectwem ubóstwa;

d) pozwolenia na przywóz towarów podlegających cłu według niżej podanych pozycyj, punktów i uwag taryfy celnej przywozowej: uwaga do poz. 7; uwaga do poz. 18; uwaga do poz. 19; uwaga do poz. 23; uwaga do poz. 36; uwaga do poz. 57; uwaga do poz. 63; uwaga po p. 8 poz. 82; uwaga do poz. 83; uwaga po poz. 112; uwaga do poz. 119; 177; uwagi: 1, 2 do poz. 187; uwaga do poz. 209; uwaga do poz. 255; uwaga do poz. 280; uwaga do poz. 289; uwaga do p. 4 poz. 298; uwaga do poz. 310; 391; uwaga do poz. 403; uwaga do poz. 442; uwaga do poz. 449; uwaga do poz. 491; 512 p. 1; 515; uwaga i pp. 2, 4 poz. 595; uwaga do poz. 619; uwagi: 1, 2, 3, 4 do poz. 630; 659; uwaga do poz. 667; 671; 672; 673; 720; uwaga do poz. 723; uwaga 1 do poz. 812; uwaga do poz. 815; uwaga do poz. 823; uwaga 2 do poz. 836; uwaga 1 do poz. 837; 913 p. 5; uwaga 1 do poz. 925; 927; uwaga 2 do poz. 930; 966 p. 1a; uwagi: 1, 2 do poz. 968; 977 pp. 1, 2; 978 pp. 1, 2; uwaga i pp. 1, 2 poz. 979; 980 pp. 1, 2; uwaga 1 do poz. 984; uwaga 1 do poz. 1032; uwaga do poz. 1085; uwaga 2 do poz. 1098; uwaga do poz. 1137; uwaga do poz. 1145; uwaga do poz. 1154; uwaga 1 do poz. 1168; uwaga do poz. 1269; 1275;

e) pozwolenia na przywóz towarów, do których mają zastosowanie zniżki celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w wydawanych rozporządzeniach na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a prawa celnego, a nie objęte punktem d) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 280).

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 13 maja 1936 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 maja 1936 r. Nr. 36, poz. 281).

379.

KONWENCJA HANDLOWA I NAWIGACYJNA

między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisana w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 1936 r. — Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 39).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu czternastym grudnia tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku podpisana została w Madrycie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Hiszpańskiej konwencja handlowa i nawigacyjna o następującem brzmieniu dosłownem:

Przekład.

KONWENCJA HANDLOWA I NAWIGACYJNA
między
Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską.

Jego Ekscelencja Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Jego Ekscelencja Prezydent Republiki Hiszpańskiej, jednakowo ożywieni chęcią zacieśnienia węzłów przyjaźni między obu krajami oraz rozwoju stosunków ekonomicznych, zgodzili się zawrzeć w tym celu Konwencję Handlową i Nawigacyjną i mianowali swymi pełnomocnikami:

Jego Ekscelencja Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Jego Ekscelencję Pana Jana PERŁOWSKIEGO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Polski w Madrycie;

Jego Ekscelencja Prezydent Republiki Hiszpańskiej:

Jego Ekscelencję D. Juan José ROCHA, swego Ministra Stanu,

którzy, po zakomunikowaniu sobie wzajemnie pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. I.

Obywatele każdej z Wysokich Układających się Stron będą korzystali, na terytorjum drugiej Układającej się Strony, z traktowania udzielonego obywatelom państwa najbardziej uprzywilejowanego, a to pod względem osiedlania się, pobytu, wykonywania handlu, przemysłu, rzemiosł i zawodów, prawa posiadania i nabywania, zajmowania, dzierżawienia wszelkiego rodzaju dóbr ruchomych i nieruchomych i dysponowania niemi w dowolny sposób, prawa stawania w sądach, jak również prawa tworzenia spółek o charakterze gospodarczym.

Pod warunkiem wzajemności nie będą oni podlegali traktowaniu mniej korzystnemu od krajowców pod względem zarządzeń dotyczących wywłaszczenia dla celów użyteczności publicznej lub interesu ogólnego.

Będą oni zwolnieni od wszelkiej osobistej służby wojskowej, wszelkich świadczeń wojskowych osobistych i od wszelkich opłat, pobieranych zamiast tej służby i tych świadczeń.

Art. II.

Obywatele żadnej z Wysokich Układających się Stron nie będą podlegali na terytorjum drugiej Strony cłom, opłatom, podatkom lub obciążeniom— pod jakąkolwiek bądź nazwą — innym lub wyższym od tych, jakie są nakładane na krajowców w takich samych okolicznościach.

Postanowienia te nie stoją na przeszkodzie pobieraniu, w wypadku konkretnym, bądź opłat pobytowych, bądź opłat przypadających z dopełnienia formalności policyjnych; przyczem rozumie się, że obywatele obu krajów korzystać będą pod względem wysokości wspomnianych opłat z traktowania udzielonego obywatelom państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Art. III.

Spółki cywilne, handlowe, przemysłowe, finansowe, ubezpieczeniowe i inne o charakterze gospodarczym, utworzone w jednym z 2-ch krajów, zgodnie z jego ustawami i mające tam swą siedzibę prawną, będą uznane przez drugą z Układających się Stron jako prawnie istniejące.

Prawne powstanie ich i zdolność ich do występowania w sądach będą określone według ich statutów i zgodnie z ustawodawstwem kraju, w którym zostały utworzone.

Przy wykonywaniu tych praw nie będą one podlegały ciężarom innym lub wyższym od tych, jakie nakładane są na spółki państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Będą one mogły wykonywać na terytorjum drugiej Strony, stosując się do ustaw i przepisów krajowych, wszelką działalność dozwoloną spółkom każdego innego państwa, otwierać tam filje i agencje i będą korzystały, po dopuszczeniu ich do wykonywania działalności ze wszystkich praw, przyznanych osobom fizycznym wskutek postanowień art. I-go i wszelkich innych układów, zawartych między obydwiema Stronami.

Jeśli jedna z Wysokich Układających się Stron uzależnia dopuszczenie spółki drugiej Strony do wykonywania działalności handlowej na swem terytorjum od uzyskania uprzedniego i odwołalnego pozwolenia, druga Strona będzie miała prawo postępować tak samo w stosunku do spółek pierwszej.

Wysokie Układające się Strony zgadzają się:

1) nie stawiać, przez żądanie specjalnego pozwolenia, przeszkód w zakładaniu spółek, mających na celu wykonywanie działalności ogólnie dozwolonej spółkom każdego innego kraju,

2) nie cofać raz danego pozwolenia, o ile nie zachodzi wypadek niestosowania się do ustaw i przepisów krajowych.

Artykuł niniejszy nie stosuje się do przemysłów, będących przedmiotem Monopolu Państwowego.

Art. IV.

Kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy polscy ub hiszpańscy, którzy udowodnią przez okazanie karty legitymacyjnej, wydanej przez odpowiednie władze swego kraju, że mają prawo w kraju swego zamieszkania wykonywać swój przemysł lub handel i że uiszczają tam podatki i opłaty przewidziane ustawami, będą mogli bądź osobiście, bądź za pośrednictwem podróżujących, będących w ich służbie, czynić zakupy na terytorjum drugiej z Układających się Stron u producentów i kupców w ich miejscach sprzedaży i przyjmować zamówienia u osób, które wytwarzają lub zużytkowują w handlu albo przemyśle towary tego samego rodzaju co oferowane przez nich.

Wyżej wymienieni kupcy, przemysłowcy, lub komiwojażerowie, zaopatrzeni w kartę legitymacyjną podług wzorów, które obie Wysokie Układające się Strony wzajemnie sobie zakomunikują, i wydaną przez władze odnośnego kraju, będą traktowani przy dokonywaniu zakupów odnośnie ceł, opłat i ułatwień w ten sam sposób, co kupcy, przemysłowcy lub podróżujący kraju najbardziej uprzywilejowanego. Będą oni mogli posiadać przy sobie próbki lecz nie towary.

Przedmioty podlegające opłacie celnej, które byłyby wwiezione przez komiwojażerów jako próbki lub wzory, będą zwolnione przez obie Strony od cła wwozowego i wywozowego, pod warunkiem, że przedmioty te, o ile nie zostaną sprzedane, będą wywiezione w przepisanym terminie, oraz że tożsamość przedmiotów importowanych i wywiezionych spowrotem nie będzie nastręczała wątpliwości na komorze celnej, przez którą będą przechodziły przy wywozie.

Powrotny wywóz próbek lub wzorów winien być zagwarantowany w obu krajach bądź przez złożenie (w gotówce) na komorze celnej wejściowej sumy w wysokości należnego cła, bądź też przez odpowiednią kaucję.

Po wygaśnięciu przepisanego terminu opłata celna, zależnie od tego, czy była zdeponowana czy zagwarantowana, przypadnie Skarbowi lub będzie ściągnięta na jego rzecz, chyba, że zostanie stwierdzone, że w tym terminie próbki albo wzory zostały wywiezione spowrotem.

Dla wszystkich innych postanowień dotyczących traktowania próbek, obydwie Wysokie Układające się Strony udzielają sobie wzajemnie klauzuli największego uprzywilejowania.

Art. V.

Produkty gleby lub przemysłu, pochodzące i przybywające z Hiszpanji (terytorjum półwyspu, wyspy Balearskie, wyspy Kanaryjskie) albo z posiadłości hiszpańskich, wymienione w liście A załączonej do niniejszej konwencji będą korzystały przy ich wwozie na obszar celny polski z ceł wyszczególnionych na tejże liście. Produkty wymienione w liście B nie będą podlegały stawkom celnym, albo innym opłatom, innym lub wyższym od tych, które są lub mogłyby być stosowane do Państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Art. VI.

Produkty gleby i przemysłu pochodzące lub przybywające z obszaru celnego polskiego, wymienione w liście C załączonej do niniejszej konwencji, nie będą podlegały w żadnym wypadku, przy wejściu do Hiszpanji (terytorjum półwyspu, wyspy Balearskie, wyspy Kanaryjskie) i posiadłości hiszpańskich, stawkom celnym lub innym opłatom, innym albo wyższym od tych, jakie są lub mogłyby być stosowane do Państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Art. VII.

Produkty gleby i przemysłu pochodzące lub przybywające z Hiszpanji (terytorjum półwyspu, wyspy Balearskie, wyspy Kanaryjskie) i posiadłości hiszpańskich, nie objęte listami A i B, załączonemi do niniejszej konwencji, będą podlegały przy wejściu na obszar celny polski stawkom drugiej kolumny taryfy celnej polskiej.

Art. VIII.

Produkty gleby i przemysłu pochodzące i przybywające z obszaru celnego polskiego, nie objęte listą C, będą podlegały przy wejściu na terytorjum celne Hiszpanji stawkom drugiej kolumny taryfy celnej hiszpańskiej.

Art. IX.

Produkty pochodzące i przybywające z wysp Kanaryjskich przy wejściu do Polski będą traktowane narówni z innemi produktami hiszpańskiemi. Żadna różnica lub opłata na podstawie sytuacji geograficznej wspomnianych Wysp nie może być ustanowiona pod tym względem.

Art. X.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się udzielić drugiej bezzwłocznie i bez innych warunków wszystkich przywilejów i korzyści, których udzieliła lub udzieli trzeciemu państwu w dziedzinie zwłaszcza formalności celnych i traktowania przesyłek celnych, warunków zapłaty ceł, przeładunku towarów, składowania celnego, ceł dodat-

kowych, współczynników zwiększających opłaty celne, ceł wewnętrznych takich jak podatek akcyzowy lub konsumcyjny, ceł wywozowych i wszystkich opłat dodatkowych lub miejscowych.

Art. XI.

Obie Wysokie Układające się Strony zapewniają sobie wzajemnie traktowanie Państwa najbardziej uprzywilejowanego odnośnie korzystania z najniższych stawek, wynikających ze sposobu stosowania taryf, z postanowień taryfowych, jak również ze zmian nomenklatury celnej, ze specyfikacji i zastrzeżeń lub uwag, wprowadzonych do taryfy celnej przy pomocy środków administracyjnych lub prawnych albo wskutek umów zawartych z jakiemkolwiek trzeciem państwem.

Art. XII.

Cła i opłaty wewnętrzne, bez względu na to, na czyj rachunek są pobierane, a które obciążają lub będą obciążały produkcję, obrót, opakowanie, konsumcję lub przewóz jakiegokolwiek produktu na terytorjum jednej z Wysokich Układających się Stron, nie będą mogły obciążać produktów drugiej Strony w sposób silniejszy lub bardziej uciążliwy niż produkty krajowe tego samego rodzaju, lub w braku tychże, produkty Państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Produkty i specjalności farmaceutyczne jednej z Wysokich Układających się Stron, importowane lub produkowane, przyrządzane lub opakowywane na terytorjum drugiej, nie będą podlegały stawkom, podatkom lub opłatom innym lub wyższym, ani przepisom lub formalnościom innym lub bardziej uciążliwym od tych, jakie są stosowane do tych samych produktów Państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Art. XIII.

Postanowienia niniejszej konwencji, odnoszące się do traktowania Państwa najbardziej uprzywilejowanego, nie będą mogły być powoływane wtedy, gdy będzie chodziło o szczególne koncesje, udzielone lub które mogą być udzielone w przyszłości państwom sąsiadującym w celu ułatwienia obustronnego obrotu pogranicznego.

Zgodzono się, że Hiszpanja nie będzie mogła, na mocy postanowień niniejszej konwencji, domagać się przywilejów, korzyści, zwolnień podatkowych i celnych, których Polska udzieliła lub udzieli w przyszłości krajom bałtyckim, a mianowicie: Łotwie, Estonji, Litwie i Finlandji, o ile nie udzieli ich nadto innemu mocarstwu, i że Polska nie będzie mogła na mocy tych samych postanowień domagać się przywilejów, korzyści i zwolnień podatkowych i celnych, których Hiszpanja udzieliła lub udzieli bądź Portugalji, bądź Marokku (zona hiszpańska), bądź republikom hiszpańsko - amerykańskim, o ile nie udzieli ich nadto innemu mocarstwu.

Tak samo postanowienia te nie odnoszą się do przywilejów szczególnych wynikających z unji celnej, ani do przejściowego ustroju celnego, obowiązującego obecnie między polską a niemiecką częściami Górnego Śląska.

Art. XIV.

Produkty gleby i przemysłu przybywające z terytorjum polskiego oraz produkty gleby i przemysłu przybywające z terytorjum hiszpańskiego będą korzystały przy wejściu na terytorjum celne drugiej z Układających się Stron z traktowania Państwa najbardziej uprzywilejowanego pod względem stosowania systemu świadectw pochodzenia.

Również obie Układające się Strony zapewniają sobie wzajemnie traktowanie Państwa najbardziej uprzywilejowanego pod względem składowania towarów, transportu, opłat transportowych i przepisów tranzytowych.

Art. XV.

Okręty jednej z Wysokich Układających się Stron, jak również ich załogi i ładunki korzystać będą w portach i na wodach pozostających pod suwerennością lub władzą drugiej Strony z takiego samego traktowania pod każdym względem, co okręty, załogi i ładunki Państwa najbardziej uprzywilejowanego. To traktowanie Państwa najbardziej uprzywilejowanego stosuje się zwłaszcza do przybijania do portów, do ich wykorzystania, do operacyj handlowych, do wyładowania i załadowania towarów i pasażerów, do stawek i opłat wszelkiego rodzaju, do zapłaty za wyratowane towary z rozbitego okrętu, do uznawania pozwoleń nawigacyjnych i świadectw pomiarowych.

Art. XVI.

Określenie narodowości okrętów będzie dokonywane zgodnie z ustawodawstwem obowiązującem w państwie, do którego okręty należą.

Świadectwa tonnażowe i pomiarowe okrętów, wydane przez odpowiednie władze jednej z Wysokich Układających się Stron, będą uznane przez władze drugiej, zwłaszcza dla uiszczenia taks i opłat portowych.

Art. XVII.

Okręty każdej z Wysokich Układających się Stron będą mogły zawijać do jednego lub wielu portów drugiej Strony, bądź w celu wyładowania całości albo części swych ładunków, towarów i pasażerów, przybywających z zagranicy, bądź w celu załadowania okrętu całkowicie lub częściowo ładunkami, towarami i pasażerami dla wywozu ich zagranicę.

Art. XVIII.

Obie Wysokie Układające się Strony, zastrzegając sobie prawo stosowania postanowień swych ustawodawstw wewnętrznych, zobowiązują się, każda w swoim zakresie, uznawać świadectwa sanitarne, weterynaryjne, fitopatologiczne i analizy, wystawione przez organy kompetentne drugiego kraju, stwierdzające, że produkty pochodzące z kraju wystawiającego świadectwo, importowane na terytorjum drugiego, odpowiadają przepisom ustawodawstwa wewnętrznego kraju pochodzenia.

Każda z Wysokich Układających się Stron zachowuje prawo przeprowadzenia, w razie podejrze-

nia o oszustwo, potrzebnych dochodzeń mimo wystawienia wyżej wspomnianych zaświadczeń.

Wykaz organów uprawnionych urzędowo w każdym kraju do wystawiania tych świadectw będzie zakomunikowany przez każdy z Rządów drugiemu w terminie możliwie najkrótszym.

Art. XIX.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się zabezpieczyć w sposób skuteczny produkty naturalne lub wyroby, pochodzące z terytorjum drugiej Układającej się Strony, przed nieuczciwą konkurencją w tranzakcjach handlowych, a mianowicie zwalczając i zabraniając zapomocą sekwestru lub wszelkich innych odpowiednich sankcyj, zgodnie ze swem ustawodawstwem, import i wyrób, sprzedaż lub wystawianie na sprzedaż, wywóz i składowanie wszystkich produktów oznaczonych znakami, nazwami, napisami lub markami handlowemi jakiemikolwiek, umieszczonemi bądź na samych produktach, na ich bezpośredniem opakowaniu lub na ich opakowaniu zewnętrznem, zawierających bezpośrednio lub pośrednio fałszywe wskazanie co do pochodzenia, rodzaju, natury lub właściwości szczególnych tychże produktów.

Wyżej wskazane środki będą stosowane na terytorjum każdej z Wysokich Układających się Stron na żądanie władz administracyjnych lub ministerjalnych, zgodnie z odnośnemi ustawodawstwami, lub na żądanie zainteresowanej strony, osoby prywatnej, syndykatu lub krajowego stowarzyszenia jednej z Wysokich Układających się Stron.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się wprowadzić lub utrzymać w mocy wszelkie potrzebne zarządzenia w celu poskromienia na swem terytorjum nadużywania nazw geograficznych, określających pochodzenie wszystkich produktów łącznie z produktami winnemi drugiej Układającej się Strony, pod warunkiem, że nazwy te zostaną jej notyfikowane i, że są należycie chronione w kraju produkcji.

Art. XX.

Rząd Polski zobowiązuje się wprowadzić w życie wszelkie środki potrzebne do zwalczania na swojem terytorjum nadużycia nazw geograficznych produktów winnych hiszpańskich, noszących jedną z następujących nazw pochodzenia: „Jerez", „Sherry", „Xéres", jak również „Málaga", „Rioja", „Tarragona", „Priorato", „Panadés", „Alella", „Alicante", „Valencia", „Utiel", „Cheste", „Valdepeñas", „Cariñena", „Rueda", „Rivero", „Manzanilla de Sanlúcar de Barrameda", „Malvasía", „Toro", „Navarra" „Martorell", „Conca de Barberá", „Sitges", „Noblejas", „Montilla", „Moriles", „Mancha", „Manzanares", „Extremadura", „Huelva" i „Barcelona", pod warunkiem, że są one należycie chronione w Hiszpanji. Rząd Hiszpański notyfikuje Rządowi Polskiemu dokumenty urzędowe, w które winny być zaopatrzone produkty wysyłane i które stwierdzają ich prawo do tych nazw w kraju pochodzenia. Władze polskie będą zwalczać i zabronią zapomocą sekwestru lub wszelkich innych odpowiednich sankcyj przywóz, wywóz, składowanie, wyrób, obrót, sprzedaż i wystawianie na sprzedaż produktów winnych oznaczonych znakami, nazwami, napisami lub markami handlowemi jakiemikolwiek, umieszczonemi bądź na produktach samych, na ich bezpośredniem opakowaniu lub ich opakowaniu zewnętrznem, bądź na fakturach, listach przewozowych, konosamentach, dokumentach, ogłoszeniowych lub innych papierach handlowych i zawierających bezpośrednio lub pośrednio fałszywe wskazania co do pochodzenia, rodzaju, natury lub właściwości szczególnych tych produktów. Zakaz posługiwania się nazwą pochodzenia dla oznaczenia innych produktów niż te, które mają do tego istotnie prawo, pozostaje nawet gdyby prawdziwe pochodzenie produktów było wzmiankowane lub gdyby fałszywym nazwom towarzyszyły pewne poprawki jako to: „rodzaj", „typ", „sposób", „konkurencja", i t. d. lub innego wskazania regjonalnego, specyficznego lub innego.

Środki wyżej wskazane będą stosowane na żądanie władz administracyjnych, zgodnie z ustawodawstwem polskiem, albo na żądanie Strony zainteresowanej, osoby prywatnej albo syndykatu lub krajowego stowarzyszenia jednej z Wysokich Układających się Stron.

Art. XXI.

Wina hiszpańskie nie będą traktowane w Polsce mniej korzystnie niż wina jakiegokolwiek trzeciego kraju.

Art. XXII.

Rząd Polski, któremu powierzone zostało prowadzenie spraw zewnętrznych Wolnego Miasta Gdańska, zgodnie z artykułem 104 Traktatu Wersalskiego i z artykułami 2 i 6 Konwencji Paryskiej z dnia 9 listopada 1920 r. zawartej przez Polskę i Wolne Miasto Gdańsk, zastrzega sobie prawo oświadczenia, że Wolne Miasto Gdańsk jest stroną kontraktującą w niniejszej konwencji, i że bierze na siebie obowiązki oraz nabywa prawa z niej wypływające. Zastrzeżenie to nie dotyczy tych postanowień niniejszej konwencji, które Rzeczpospolita Polska odnośnie do Wolnego Miasta Gdańska zawarła zgodnie z przysługującemi jej traktatowo prawami.

Art. XXIII.

Niniejsza konwencja będzie ratyfikowana możliwie jak najprędzej i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie.

Wejdzie ona w życie trzydziestego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i obowiązywać będzie w ciągu jednego roku od tej daty. W razie niewymówienia konwencji na 3 miesiące przed wygaśnięciem powyższego rocznego terminu, konwencja ta będzie przedłużona w drodze milczącej zgody aż do końca okresu 3-miesięcznego od daty, w której jedna z Wysokich Układających się Stron notyfikuje drugiej, iż zamierza zakończyć działanie konwencji.

Niniejsza konwencja sporządzona jest w 2 egzemplarzach.

Na dowód czego Pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję, i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Madrycie, dnia 14 grudnia 1934 r.

L. S. *J. Perłowski* L. S. *Juan José Rocha*

PROTOKÓŁ KOŃCOWY

dotyczący stosowania taryfy celnej polskiej.

Ad poz. 60 p. 2 — uwaga 1 t. c.

Rząd Polski będzie stosował do bananów zielonych pochodzących i przychodzących z Hiszpanji lub Posiadłości Hiszpańskich zniżkę celną przewidzianą przez ustawodawstwo autonomiczne dla bananów zielonych przywożonych przez porty obszaru celnego polskiego za pozwoleniem Ministra Skarbu, i żadne trudności nie będą czynione ze strony Rządu Polskiego w odniesieniu do zakładania nowych dojrzewalni bananów pochodzących i przybywających z Hiszpanji lub Posiadłości Hiszpańskich.

Ad poz. 280 p. 2.

Zniżki celne zostaną zastosowane do win:

Jerez (Xeres o Sherry)
Malaga
Tarragona
Priorato
Valencia
Manzanilla (Sanlucar de Barrameda)
Malvasia (Sitges)
Montilla
Moriles
Rivero

których przesyłki zaopatrzone będą w świadectwa pochodzenia, usprawiedliwiające jednocześnie powyższe geograficzne nazwy pochodzenia i podające moc alkoholu w stopniach, wystawione przez następujące urzędowe syndykaty „Criadores Exportadores de Vinos":

Jerez de la Frontera (Cadiz)
Malaga
Alicante
Cataluna
Valencia
Madrid.

Wspomniane wyżej świadectwa, których wzór zostanie zakomunikowany, będą musiały być wizowane przez Konsulów Rzeczypospolitej Polskiej w Hiszpanji.

Sporządzono w Madrycie, dnia 14 grudnia 1934 r.

J. Perłowski *J. José Rocha*

LISTA A

Stawki celne przywozowe do Polski.

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
40 ex p. 2	Cebula przywożona w okresie od 1 lipca do 31 grudnia . . .	10.—
42 ex p. 1	Pomidory świeże, sprowadzane w okresie od 1 lutego do końca lutego	40.—
ex 57 p. 1	Winogrona świeże w opakowaniu powyżej 5 kg przywożone w okresie od 1 listopada do 31 marca	45.—
60 p. 3 uwaga 2	Pomarańcze i mandarynki sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	ze zniżką 80% cła autonomicz.
67 ex p. 2	Brzoskwinie (w całości lub w połówkach) — solone moczone — w opakowaniu niehermetycznem	50.—
ex 233 ex p. 1	Oliwki czarne, zielone — solone lub w słonej wodzie — w opakowaniu niehermetycznem, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania .	ze zniżką 75% cła autonomicz.
ex 233 ex p. 2 a), b)	Oliwki czarne, zielone — w oliwie, w occie — w opakowaniu niehermetycznem, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania . .	ze zniżką 75% cła autonomicz.
ex 236 p. 1	Sok pomarańczowy (Naranjina) bez cukru, według zdeponowanych wzorów, sprowadzany przez Urzędy Celne w Gdyni, Zbąszyniu i Zebrzydowicach	100.—
280 p. 1	Wina winogronowe niemusujące: o mocy 16° alkoholu i mniej:	
a)	w cysternach, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania . . .	20.—
b)	w balonach, gąsiorach, beczkach, — o pojemności 50 litrów i więcej, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania	20.—
c)	w innych naczyniach, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania .	74.—
p. 2	o mocy powyżej 16° do 25° alkoholu:	ze zniżką 65% cła autonomicznego na warunkach, przewidzianych w protokóle końcowym.
a)	w cysternach	
b)	w balonach, gąsiorach, beczkach, o pojemności 50 litrów i więcej .	
c)	w innych naczyniach	

LISTA B.

Lista pozycyj taryfy polskiej, wskazująca produkty gleby i przemysłu, pochodzące i przybywające z Hiszpanji i posiadłości hiszpańskich, którym przyznane jest traktowanie narówni z produktami narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Grupa	Pozycje
1	11.
2	25.
3	30.
4	36, 40, 42, 49.
5	53 do 58, 60, 62 do 64, 66 do 70, 72, 73.
6	80 do 82,
7	89.
8	95 do 97, 99, 102.
9	104.
11	117.
15	177.
19	205, 206.
22	230, 232, 233, 236, 238, 239.
23	256, 258.
25	268.
26	269, 276 do 278, 280 do 283.
27	289.
32	411, 415, 416.
33	429 do 440.
35	450 do 453.
36	469 do 471.
39	492 do 515.
40	525, 527, 528.
41	534 do 559.
42	560 do 588.
43	589, 592 do 605.
44	607 do 622.
45	623, 626, 630 do 636.
46	637 do 644.
47	663, 671 do 679.
48	680 do 706.
49	707, 708.
52	730 do 737, 742 do 746.
54	779 do 788.
55	789 do 791.
57	826.
60	877, 885 do 887.
65	995.
66	1011, 1014, 1018, 1019, 1022, 1030, 1031.
75	1175 do 1184.
76	1185 do 1187.
78	1189 do 1192.
80	1199 do 1203.
81	1210, 1211.
82	1212 do 1218, 1220 do 1227.
84	1240 do 1248.

LISTA C.

Produkty gleby i przemysłu, pochodzące i przybywające z obszaru celnego polskiego, które przy wejściu do Hiszpanji i posiadłości hiszpańskich korzystać będą z klauzuli narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Klasa	Pozycje taryfy celnej hiszpańskiej.
I	18, 32 do 35, 47, 48, 58 do 64, 66, 67, 70, 72, 73, 78 do 80, 83 do 95.
II	96 do 103, 107 do 115, 117 do 119, 121 do 125, 129 do 132, 141 do 144, 146 do 150.
III	151 do 156, 162, 163, 166 do 168, 174, 182, 183, 187 do 189, 191 do 196, 208 do 210, 215 do 218.
IV	252 do 256, 258 do 263, 265 do 270, 272 do 275, 277 do 310, 312, 315 do 318, 321 do 330, 333 do 335, 337 do 350, 355 do 357, 480 do 486, 488 do 490.
V	493 do 498, 511 do 518, 527 do 529, 532 do 536, 540 do 544, 554 do 560, 563, 566, 570, 574, 584 do 587, 590 do 602, 616, 620 do 629, 631, do 633, 640 do 643, 692, 695, 696, 701, 702, 738 do 744, 773 do 780, 782 do 784.
VI	785 do 794, 813, 814, 883 do 891, 897 do 899, 917, 946, 955 do 957, 959, 975 do 982, 987, 990, 994, 997, 1009 do 1012, 1014, 1017 do 1020.
VII	1021 do 1029, 1032, 1035, 1051 do 1053, 1059, 1060, 1077, 1085.
VIII	1112 do 1146, 1148, 1160 do 1167.
IX	1185 do 1187, 1192 do 1204, 1208, 1209.
X	1218, 1219, 1231 do 1269.
XI	1281, 1288 do 1295, 1297 do 1311.
XII	1321 do 1326, 1337 do 1339, 1343 do 1346, 1348 do 1351, 1354, 1356 do 1358, 1375, 1376, 1390, 1391, 1393, 1401, 1402, 1404 do 1406, 1416, 1417, 1420, 1423, 1425, 1427, 1428, 1430 do 1435, 1438.
XIII	1444 do 1446, 1469, 1470, 1474 do 1478, 1480 do 1482, 1502 do 1506, 1526, 1530, 1532, 1537 do 1539.

WZÓR

Nazwa Państwa

(Władza wystawiająca)

KARTA LEGITYMACYJNA DLA KOMIWOJAŻERÓW

Ważna na rok 19 Nr. Karty ....

Ważne na Polskę

Niniejszem zaświadcza się, że okaziciel tej karty, p. ....

....

urodzony w ....

zamieszkały .... przy ulicy .... Nr. ....

posiada (wymienienie fabryki lub zakładu handlowego) ....

(albo) jest komiwojażerem w służbie firmy (firm) ....

.... w ....

która (e) (wymienienie fabryki lub zakładu handlowego) ....

.... w ....

pod firmą ....

Wobec tego, że okaziciel niniejszej karty zamierza zbierać zamówienia w wyżej wymienionych krajach i czynić zakupy dla firmy (firm) o której (których) mowa, zaświadcza się, że wspomniana firma (wspomniane firmy) jest (są) upoważniona (upoważnione) do wykonywania swego (ich) przemysłu (przemysłów) i swego (ich) handlu w .... i, że uiszcza (uiszczają) w tym celu legalne opłaty.

.... dnia .... 19......

Rysopis okaziciela:

Wiek ....

Wzrost ....

Włosy ....

Oznaki szczególne ....

Podpis szefa firmy (firm)

....

Podpis okaziciela

....

W Z Ó R P R Z Y J Ę T Y.

Republika Hiszpańska

Karta Legitymacyjna dla komiwojażera. Ważna na rok 19 .

Ważna dla .... Nr. karty

Zaświadcza się niniejszem, że okaziciel tej karty, P. .... urodzony w .... zamieszkały w .... ulica .... Nr. .... posiada (1) .... w .... pod firmą .... jest komiwojażerem w służbie firmy .... w .... która posiada (1) .... w pod firmą ....

Wobec tego, że okaziciel karty niniejszej zamierza zbierać zamówienia w krajach wyżej wymienionych i czynić zakupy dla firmy o której mowa, zaświadcza się że firma ta jest upoważniona do wykonywania swego przemysłu i swego handlu w .... i płaci tam świadczeń legalnych w tym celu.

.... dnia
(podpis szefa firmy) (2)

Rysopis okaziciela:

Wiek ....
Wzrost ....
Włosy ....
Oznaki szczególne ....

(fotografja okaziciela)

(Podpis okaziciela)

(Dokument niniejszy winien być sporządzony w dwóch egzemplarzach).

(1). Oznaczenie fabryki lub firmy handlowej.

Należy wypełnić tylko rubrykę 1 formularza o ile chodzi o szefa domu handlowego lub przemysłowego, a rubrykę 2 o ile chodzi o komiwojażera.

(2). Podpis do zalegalizowania.

CERTIFICADO DE ORIGEN GARANTIA DE VINOS GENEROSOS

ŚWIADECTWO POCHODZENIA I GWARANCJI WIN CIĘŻKICH (16⁰—25⁰)

El Sindicate Oficial de Criadores-Exportadores de Vinos de
Syndykat Oficjalny Wytwórców-Eksporterów Win w ....

.... entidad legalmente reconocida por la Dirección General
instytucja prawnie uznana przez Dyrekcję Generalną Handlu
de Comercio y Politica Arancelaria por Orden de fecha.
i Polityki Celnej Dekretem z dnia ....

Certifica que según los antecedentes exhibidos por
Zaświadcza, że zgodnie z dowodami przedłożonemi przez ....

criador-exportador de vinos, legalmente establecido en
wytwórcę-eksportera win, prawnie zamieszkałego w ....

inscrito en la Sección Especial del Registro Oficial de
zapisanego w Sekcji Specjalnej Urzędowego Rejestru. ....

Exportadores con el numero
Eksporterów pod numerem .... la partida de vinos que a continuación se resena se
przesyłka win wyszczególniona poniżej, wysyłana do

expide al territorio aduanero-polaco
polskiego obszaru celnego ....

por via terrestre — en el vapor (nombre del vapor)
drogą lądową — statkiem (nazwa statku) ....

es originaria de España de la región vinicola a que corresponde su denominación.
pochodzi z Hiszpanji z okręgu produkcji winnej, któremu odpowiada nazwa tego wina.

Numero de bultos y marcas Ilość opakowań i znaki	Clase y Denominación de vinos Rodzaj i nazwa win	Peso b-to Waga b-to kg	Peso netto Waga netto kg	Grades alc. Stopnie alk.	Valor pesetas Wartość peset

Por lo tanto las partidas anterriormente mencionadas deben ser consideradas con derecho al uso
Wobec tego wyżej wymieniona przesyłka winna być uważana jako posiadająca prawo do uży-
de la denominación.
wania nazwy. ....

Y para que conste a los afectos previstos en el Protocolo Final del Convencio Comercial Hispa-
W celu zastosowania do tej przesyłki postanowień Protokółu Końcowego Konwencji Polsko-Hisz-
no-Polaco firmado el 14 de Diciembre de 1934 en Madrid,
pańskiej, podpisanej 14 grudnia 1934 w Madrycie, ...

extiendo la presente en .... a .... de .... de
wydaję niniejsze świadectwo w .... dnia .... m-ca .... 193 ..

Firma del Declarante
Podpis deklarującego .... Firma y Sello del Sindicato.
Podpis i pieczęć Syndykatu.

W i z a Nr. ....

Stwierdzam, że podpisana Instytucja Syndykat Oficjalny Wytwórców i Eksporterów Win w .... jest upoważniona do wystawiania świadectw pochodzenia i gwarancji na wina i że, przytoczone w powyższem świadectwie dane, wydają mi się wiarygodne i prawdziwe.

Wiza ważna do dnia ....

Pobrano tytułem opłaty peset ....

.... dnia .... 193....

CERTIFICADO DE ORIGEN Y GARANTIA DE VINOS GENEROSOS
ŚWIADECTWO POCHODZENIA I GWARANCJI WIN CIĘŻKICH (16°—25°).

El Consejo Regulador de la denominación de origen de „Jerez-Xeres-Sherry"..........
Rada Regulująca kwestję nazwy pochodzenia „Jerez-Xeres-Sherry"

.... entidad legalmente reconocida por la Dirección General de Comercio y Politica
instytucja prawnie uznana przez Dyrekcję Generalną Handlu i Polityki Celnej

Arancelaria por Orden de fecha ....
Dekretem z dnia

Certifica: que según les antecedentes exhibidos por ....
Zaświadcza, że, zgodnie z dowodami przedłożonemi przez

criador-exportador de vinos, legalmente establecido en ....
wytwórcę-eksportera win, prawnie zamieszkałego w

inscrito en la Sección Especial del Registro Official de Exportadores con el numero .... la partida
zapisanego w Sekcji Specjalnej Urzędowego Rejestru Eksporterów pod numerem przesyłka

de vinos que a continuación se resena y que se expide al territorio aduanero polaco
win wyszczególniona poniżej, wysyłana do polskiego obszaru celnego

por via terrestre — en el vapor (1) (nombre del vapor) .... es originaria de
drogą lądową — statkiem (1) (nazwa statku) pochodzi z Hisz-

España de la región vinicola a que corresponde su denominación.
panji z okręgu produkcji winnej, któremu odpowiada nazwa tego wina.

Número de bultos Ilość opakowań	Marcas Znaki	Clase y Denominación de vinos Rodzaj i nazwa win	Peso b-to Waga b-to kg	Peso netto Waga netto kg	Grados alc. Stopnie alk.	Valor pesetas Wartość peset

Por lo tanto las partidas anteriormente mencionadas deben ser consideradas con derecho al uso
Wobec tego wyżej wymieniona przesyłka winna być uważana jako posiadająca prawo do uży-

de la denominación
wania nazwy Jerez (Xeres o Sherry)

Y para que conste a los efectos previstos en el Protocolo Final del Convenio Comercial Hispano-
W celu zastosowania do tej przesyłki postanowień Protokółu Końcowego Konwencji Polsko-

Polaco firmado el 14 de Diciembre de 1934 en Madrid extiendo la presente en
Hiszpańskiej, podpisanej 14 grudnia 1934 w Madrycie wydaję niniejsze świadectwo w

.... a .... de .... de ....
dnia m-ca 193

Firma del Declarante .... Firma y Sello del Consejo Regulador
Podpis deklarującego Podpis i pieczęć Rady Regulującej.

(1) Tachese el medio de transporte que no se emplee.
Skreślić środek transportu, którego nie używa się.

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 9 marca 1936 r.

(—) *I. Mościcki*

L. S.

Prezes Rady Ministrów

(—) *Marjan Zyndram Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 maja 1936 r. Nr. 35, poz. 273).

380.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 kwietnia 1936 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji handlowej i nawigacyjnej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisanej w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. XXIII konwencji handlowej i nawigacyjnej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisanej w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r., nastąpiła w Warszawie w dniu 8 kwietnia 1936 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 maja 1936 r. Nr. 35, poz. 274).

381.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 kwietnia 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokółu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokółu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r.

(2) Tekst wspomnianego protokółu jest zawarty w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 34, poz. 262).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 kwietnia 1936 r. (poz. 381).

Przekład.

PROTOKÓŁ TARYFOWY.

Rząd Polski i Rząd Norweski oświadczają, przez swych niżej podpisanych pełnomocników, że zgodziły się na następujący Protokół, jako uzupełnienie Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego z dnia 22 grudnia 1926 r. i Protokółu Dodatkowego z 26 kwietnia 1928 r., jak również Protokółu Taryfowego z 8 stycznia 1935 r. zawartych między Polską a Norwegją:

I. Postanowienia celne dotyczące olejów i tłuszczów, wymienionych pod pozycjami 216 i 222 polskiej taryfy celnej, będą stosowane jak następuje:

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
216	Tran i inne oleje, tłuszcze wszelkich zwierząt morskich, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych:	
	1. 45% do 2,5%	6,—
Uwaga I.	Tran i inne oleje, tłuszcze wszelkich zwierząt morskich, objęte punktem 1, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego, skażone	1,50
Uwaga II.	Tran i inne oleje, tłuszcze wszelkich zwierząt morskich, objęte punktem 1, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego do użytku farmaceutycznego oraz dla przemysłu garbarskiego jak również dla przemysłu włókienniczego, nieskażone, za pozwoleniem Ministra Skarbu	1,50
222	Tłuszcze, oleje—uwodornione, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych:	
	1. 45% do 2,5%:	
	a) skażone	1,50

II. Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Oslo możliwie najprędzej.

Wejdzie on w życie trzydziestego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie ważny w ciągu jednego roku od daty jego wejścia w życie.

Jeśli niniejszy Protokół nie zostanie wypowiedziany przez jedną z Wysokich Układających się Stron na miesiąc przed wygaśnięciem powyższego terminu rocznego, będzie on milcząco przedłużony i przestanie obowiązywać z chwilą upływu dwóch miesięcy od dnia, w którym jedna z Wysokich Układających się Stron zawiadomi drugą o swym zamiarze uchylenia jego ważności.

Rozumie się, że w razie wygaśnięcia zawartych między Polską a Norwegją Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego z dnia 22 grudnia 1926 r., Protokółu Dodatkowego z dnia 26 kwietnia 1928 r. jak również Protokółu Taryfowego z 8 stycznia 1935 r., równocześnie przestanie obowiązywać niniejszy Protokół.

Sporządzono w Warszawie w dwóch egzemplarzach dnia 14 marca 1936 r.

Szembek *N. C. Ditleff*

382.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 kwietnia 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Warszawie dnia 13 marca 1936 r. protokółu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej polsko - szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Warszawie dnia 13 marca 1936 r. protokółu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej polsko - szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r.

(2) Tekst wspomnianego protokółu jest zawarty w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 34, poz. 263).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1936 r. (poz. 382).

Przekład.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Układu Dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do Konwencji Handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarją w dniu 26 czerwca 1922 r.

Niżej podpisani Pełnomocnicy, zaopatrzeni w pełnomocnictwa uznane za dobre i w należytej formie, oświadczają, iż zgodzili się uzupełnić Układ Dodatkowy, podpisany dnia 3 lutego 1934 r. do Konwencji Handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarją w dniu 26 czerwca 1922 r., w następujący sposób:

Zniżki celne ustalone w liście A, załączonej do wspomnianego wyżej Układu Dodatkowego, dla pewnych produktów chemicznych wyszczególnionych w następujących pozycjach taryfy celnej polskiej, będą stosowane do 31 grudnia 1936 r.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło przywozowe od 100 kg w złotych
395 ex p. 2	Kwas naftalinodwusulfonowy 2. 7	160.—
397 ex p. 5b	Kwas fenylenodwuaminosulfonowy 1. 3. 4	135.—
397 ex p. 6	Tolidyna	130.—
397 ex p. 12	Produkty kondensacji paranitrobenzaldehydu z parafenylenodwuaminą	160.—
397 ex p. 12	Zasada żółcieni pyrogenowej N.	160.—
398 ex p. 9	Ortonitrokrezol (nitroortokrezol)	160.—
399 ex p. 6b	Moczan kwasu izogamma	250.—
399 ex p. 6c	Metyloaminooksyfenazyna	135.—
400 ex p. 1	Kwas fenylosulfopyrazolonokarbonowy	35.—
ex 401	Czterometylodwuaminobenzhydrol, czteroetylodwuaminobenzhydrol	160.—

Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany możliwie jak najprędzej i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Bernie.

Wejdzie on w życie trzydziestego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i obowiązywać będzie do dnia 31 grudnia 1936 r.

Na dowód czego wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół Dodatkowy.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, dnia 13 marca 1936 roku.

Szembek *M. de Stoutz*

383.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

o świadczeniach w naturze, podlegających specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych.

Na podstawie art. 2 ust. (4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 503) zarządza się co następuje:

§ 1. Specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych, podlegają następujące świadczenia w naturze:

1) bezpłatne mieszkania z wyjątkiem: mieszkań reprezentacyjnych w rozumieniu § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82), mieszkań reprezentacyjnych kierowników urzędów, podległych Ministrowi Spraw Zagranicznych, mieszkań, przydzielonych funkcjonarjuszom nadleśnictw i jednostek organizacyjnych szczególnych w administracji lasów państwowych oraz niższym funkcjonarjuszom państwowych zakładów chowu koni, jak również wszelkiego rodzaju pomieszczeń, przeznaczonych do zbiorowego (koszarowego) zamieszkiwania;

2) deputaty, polegające na oddaniu w bezpłatne użytkowanie gruntów rolnych o obszarze powyżej ½ ha;

3) wyżywienie w naturze;

4) ordynarje.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnych mieszkań ustala się według norm, stosowanych przez poszczególne władze, urzędy, przedsiębiorstwa i t. p., wymienione w art. 2 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 503), przy wynajmie mieszkań w domach własnych, lub przez nie administrowanych, a w braku takich norm, stosuje się odpowiednie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82).

§ 3. Wartość pieniężną deputatów rolnych (§ 1 pkt. 2) ustala się w stosunku rocznym, według wysokości czynszów dzierżawnych w miejscu położenia gruntu, przyjętych za podstawę ustalenia norm dochodu z gruntów dla wymiaru podatku dochodowego, przyczem na okres do 30 czerwca 1936 r. służą normy, przyjęte za podstawę wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1935, na okres od 1 lipca 1936 r. do 30 czerwca 1937 r.—normy przyjęte dla wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936 r., a na okres od 1 lipca 1937 r. do 31 grudnia 1937 r.—normy przyjęte dla wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1937. Ustaloną w ten sposób wartość deputatu rolnego dzieli się przez 12 i otrzymany iloraz dolicza się do wynagrodzenia miesięcznego, podlegającego specjalnemu podatkowi.

§ 4. Wartość pieniężna wyżywienia w naturze nie może być obliczana wyżej niż 30 zł miesięcznie.

§ 5. Wartość pieniężną ordynaryj ustala się według norm przyjmowanych dla podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 kwietnia 1936 r. Nr. 33, poz. 255).

384.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 29 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 491) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 ustęp drugi otrzymuje brzmienie:
„Przywóz do polskiego obszaru celnego towarów, wyszczególnionych w załączniku Nr. 2 do rozporządzenia niniejszego, jest zabroniony do dnia 31 października 1936 r. włącznie.";

2) w § 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) objętych wykazami Nr. 1 i Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 269);".

§ 2. W załącznikach Nr. 1 i Nr. 2 do powołanego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. wprowadza się zmiany następujące:

1) w załączniku Nr. 1 w rubryce „Poz. tar. cel.":

a) do poz. „61" dodaje się wyrazy: „i uwaga 1";

b) po pozycjach: „57", „63", „280" skreśla się wyrazy: „i uwaga";

2) w załączniku Nr. 2:

a) w rubryce „Poz. tar. cel.": po poz. „18" skreśla się wyrazy: „i uwaga";

b) przy pozycji „124" w rubryce „Nazwa towaru" ustala się tekst następujący:
„Tłuszcze zwierzęce surowe i t. d. (cała pozycja)";

c) pozycja „211 i uwaga" otrzymuje brzmienie następujące:

„211	Tłuszcze roślinne (stałe przy 15°C), oprócz osobno wymienionych i t. d. (cała pozycja)";

d) pozycja „212 i uwagi" otrzymuje brzmienie następujące:

„212	Oleje roślinne (ciekłe przy 15°C), oprócz osobno wymienionych i t. d. (cała pozycja)";

e) pozycja „215" otrzymuje brzmienie następujące:

„215 i uwaga	Tłuszcz kostny, również w stanie ciekłym, bez względu na zawartość wolnych kwasów tłuszczowych";

f) pozycja „221" otrzymuję brzmienie następujące:

„221	Tłuszcze, oleje i t. d. (cała pozycja), oprócz nieuwodornionych: tranu, olejów, tłuszczów—wszelkich zwierząt morskich, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych powyżej 45% oraz oprócz nieuwodornionych kwasów tranu, olejów i tłuszczów — wszelkich zwierząt morskich";

g) przy pozycji „222" w rubryce „Nazwa towaru" ustala się tekst następujący:
„Tłuszcze, oleje—uwodornione i t. d. (cała pozycja)";

h) w rubryce „Poz. tar. cel." po pozycjach:
„487" skreśla się wyrazy: „i uwaga",
„630" skreśla się wyrazy: „i uwagi 1, 2, 3",
„667" skreśla się wyrazy: „i uwaga";

i) w rubryce „Poz. tar. cel.": do poz. „1066 p. 1" dodaje się wyrazy: „i uwaga, o ile dotyczy towarów objętych p. 1";

3) Załącznik Nr. 2 uzupełnia się przez dodanie następujących towarów:

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
„104 z p. 2	Fiber
130	Miód pszczeli naturalny, chociażby w plastrach
216 i uwaga	Tran i inne oleje, tłuszcze wszelkich zwierząt morskich i t. d. (cała pozycja)
261	Miód sztuczny, chociażby z domieszką naturalnego, w opakowaniu

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
299 z p. 5	Siarczyny sodu kwaśne, obojętne
365	Fenacetyna
374 p. 2	Organiczne związki bizmutu, oprócz osobno wymienionych
z uwagi do poz. 384	Przetwory chemiczne używane w lecznictwie, sprowadzane w stanie dawkowym, które w stanie niedawkowym są zakazane do przywozu, a po dawkowaniu podlegają cłu według odnośnych (zakazanych) pozycyj z zastosowaniem uwagi do pozycji 384 taryfy celnej przywozowej
488	Materjały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny i t. d. (cała pozycja)
624 i uwaga 1	Juta, wyczeski jutowe
z uwag: 2 ust. 1, 13 ust. 1, 14, 19a, 20, 22, 24 i 26 do działu VIII t. c. przywozowej.	Wyroby z materjałów włóknistych, objęte uwagami: 2 ust. 1, 13 ust. 1, 14, 19a, 20, 22, 24 i 26 działu VIII t. c. przywozowej, jeżeli towary, których stawki celne są przyjmowane za podstawę do obliczania dodatków przewidzianych powołanemi uwagami, podlegają zakazowi przywozu
726	Nici gumowe
962 p. 2a i uwaga, o ile dotyczy towarów objętych p. 2a	Łańcuchy przegubowe: stawowe, rolkowe, łańcuchy Gall'a i t. p. — żelazne, stalowe
1122 p. 1b I	Izolatory, inne niż szklane, niepołączone z hakami, sworzniami i częściami metalowemi o wadze sztuki powyżej 2 kg
1123	Wyroby ceramiczne do celów elektrotechnicznych i t. d. (cała pozycja)".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r. z wyjątkiem przepisów zawartych w § 2 w pkt. 3 które wchodzą w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu. Wydane w czasie do dnia 30 kwietnia 1936 r. pozwolenia na przywóz towarów, wyszczególnionych w załączniku Nr. 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) w brzmieniu rozporządzeń: z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 951), z dnia 13 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 94), z dnia 11 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 195) oraz z dnia 24 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 369), są ważne w terminach w tych pozwoleniach oznaczonych.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 34, poz. 264).

385.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1936 r.

w sprawie dodatkowego kredytu w budżecie Prezydjum Rady Ministrów na rok 1936/37.

Na podstawie art. 59 ust. (2) ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1936 do 31 marca 1937 w grupie A. Administracja, w części 4 Prezydjum Rady Ministrów, w wydatkach nadzwyczajnych, w dziale 1, w nowoutworzonym paragrafie 13 „Wydatki związane z urządzeniem w Wilnie uroczystości pogrzebowych w dniu 12 maja 1936 r." kredyt w kwocie 100.000 zł na pokrycie kosztów urządzenia w Wilnie uroczystości w dniu 12 maja 1936 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Marjan Zyndram-Kościałkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 29 kwietnia 1936 r. Nr. 100, poz. 183).

386.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1936 r.

o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali.

Na podstawie art. 13 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 505) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od lokali.

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 1.

§ 2. (1) Lokalami, w rozumieniu art. 1, są wszelkiego rodzaju pomieszczenia mieszkalne, handlowe, biurowe i inne wraz z należącemi do nich zabudowaniami gospodarczemi, piwnicami, składami i t. p., bądź wynajmowane, bądź oddawane do bez-

płatnego używania, bądź też zajmowane w budynku własnym.

(2) Jeżeli ta sama osoba zajmuje w jednym budynku dwa lub więcej lokali, lecz lokale te nie łączą się ze sobą, np. wspólnym przedpokojem, schodami wewnętrznemi i t. p., to każdy lokal opodatkowuje się odrębnie, chociażby nawet wynajęto je jedną umową za łącznym czynszem.

Do art. 2 p. 1.

§ 3. Przez „domy modlitwy" rozumie się pomieszczenia, przeznaczone wyłącznie na stałe miejsca modlitwy.

Do art. 2 p. 2.

§ 4. (1) Przez „urzędy samorządowe" rozumie się urzędy samorządu terytorjalnego i gospodarczego.

(2) Wolne są od podatku lokale zajmowane przez:

a) Bank Polski na mocy art. 85 statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 113, poz. 966);

b) Państwowy Bank Rolny na mocy art. 32 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 117, poz. 966);

c) Polski Monopol Solny na mocy art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497);

d) Państwowy Monopol Spirytusowy na mocy art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586);

e) Polski Monopol Tytoniowy na mocy art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240);

f) Państwowy Zakład Emerytalny na mocy art. 7 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160);

g) przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" na mocy art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879);

h) przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" na mocy art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705).

(3) Lokale, zajęte przez wszystkie inne przedsiębiorstwa państwowe oraz przez wszystkie przedsiębiorstwa samorządowe podlegają podatkowi.

§ 5. (1) Mieszkania pracowników urzędów i instytucyj, wymienionych w art. 2 p. 2 i § 4 ust. (1) i (2), znajdujące się w lokalach tych urzędów i instytucyj, podlegają podatkowi bez względu na to, czy odnajmowane są za komornem czy też oddawane bezpłatnie lub przydzielane jako mieszkania służbowe.

(2) Lokale reprezentacyjne, wymienione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82) wolne są od podatku.

§ 6. (1) Lokale urzędowe władz i instytucyj uznanych prawnie wyznań religijnych, jak również pomieszczenia seminarjów duchownych, domy przygotowawcze dla zakonników i zakonnic oraz pomieszczenia mieszkalne zakonników i zakonnic, składających śluby ubóstwa — wolne są od podatku.

(2) Natomiast podlegają podatkowi lokale mieszkalne duchowieństwa, z wyjątkiem części lokali, zajętych na cele urzędowe (np. kancelarję stanu cywilnego).

§ 7. (1) Za lokale, zajmowane przez instytucje naukowe, oświatowe i dobroczynne, uważa się lokale, zajęte przez zakłady służące wyłącznie celom naukowym, oświatowym i dobroczynnym.

(2) Lokale zajmowane przez związki, stowarzyszenia i inne organizacje, które w statutach mają wskazane między innemi cele naukowe, oświatowe i dobroczynne — nie korzystają ze zwolnienia od podatku.

§ 8. „Szpitalami" w rozumieniu dekretu są szpitale, wymienione w art. 3 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382).

Do art. 2 p. 3.

§ 9. (1) Wolne są od podatku lokale, zajęte przez zakłady przemysłowe, wymienione w części II lit. C taryfy stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, zarówno opłacające podatek przemysłowy, jak i od tego podatku ustawowo zwolnione.

(2) Lokale zajęte na biura, składy, pomieszczenia gospodarcze i t. p. zakładów przemysłowych wolne są od podatku, jeżeli znajdują się przy zakładach przemysłowych (w tym samym budynku, w którym mieści się zakład przemysłowy, lub w obrębie kompleksu budynków, zajętych przez taki zakład).

(3) Jeżeli zakład przemysłowy zajmuje część lokalu, a druga część tego samego lokalu jest zajęta na mieszkanie, wówczas podatek wymierza się tylko od części mieszkalnej według stawki właściwej dla opodatkowanej części lokalu.

Przykład.

a) Pracownia krawiecka zajmuje dwie izby w pięcioizbowym lokalu. Podatek wymierza się tylko od pozostałych 3 izb mieszkalnych według 8% stawki podatkowej.

b) Pracownia szewcka zajmuje jedną izbę w trzyizbowym lokalu. Podatku nie wymierza się, ponieważ część mieszkalna wolna jest od podatku na podstawie art. 2 p. 7.

(4) Izbę, używaną równocześnie na zakład przemysłowy i mieszkanie, uważa się za izbę mieszkalną.

Do art. 2 p. 4.

§ 10. (1) Lokale w budowlach przebudowanych nie korzystają ze zwolnienia od podatku.

(2) Zwolnienia od podatku przyznaje się z urzędu na podstawie dowodów, posiadanych przez urzędy skarbowe dla celów podatku od nieruchomości.

(3) Gminami miejskiemi, zaliczonemi do uzdrowisk o charakterze użyteczności publicznej, są: Bu-

sko-Zdrój, Ciechocinek, Druskieniki, Inowrocław, Krynica - Zdrój, Krzeszowice, Otwock, Rymanów, Zakopane i Zaleszczyki.

Do art. 2 p. 7.

§ 11. Jeżeli część lokalu zajęta jest na zakład handlowy, a część na mieszkanie, wówczas podatkowi podlega cały lokal.

Do art. 2 p. 8.

§ 12. Zwolnienia od podatku udziela się pod warunkiem przedstawienia odpowiedniego dowodu z biura pośrednictwa pracy Funduszu Pracy lub z zarządu gminy stwierdzającego, że ubiegający się o zwolnienie od podatku jest bezrobotnym. Ponadto ubiegający się o zwolnienie powinien przedstawić władzy wymiarowej zaświadczenie właściciela (administratora) domu, w którym zamieszkuje, stwierdzające, od jakiego czasu jest on bezrobotnym, jakiego rodzaju praca stanowi jego zawód i czy posiada on sublokatora.

Pobieranie zasiłku nie pozbawia bezrobotnego prawa do zwolnienia od podatku.

Do art. 3.

§ 13. Osobami zajmującemi lokal są nietylko osoby mieszkające, prowadzące przedsiębiorstwo lub wykonywające zawód w lokalu, ale również i te osoby, które lokal wynajęły lub pozostawiły do własnego użytku na jakiekolwiek cele, chociażby lokalu tego nie użytkowały.

Do art. 4 i 11.

§ 14. (1) Przez „faktyczne komorne" rozumie się komorne, które najemca obowiązany jest płacić wynajmującemu.

(2) Jeżeli lokator oprócz komornego, wyrażonego w określonej kwocie, zobowiązał się z tytułu najmu jeszcze do innych świadczeń (w gotówce, w naturze, pracy lub innej formie) jednorazowych lub powtarzających się, to do sumy komornego dolicza się wartość tych świadczeń, wykonanych w ciągu roku, poprzedzającego okres podatkowy.

(3) Jeżeli jednak lokal został wynajęty z umeblowaniem, opałem, światłem, obsługą i t. p. świadczeniami ze strony właściciela budynku, wówczas od sumy umówionego komornego należy potrącić wartość tych świadczeń, o ile zostały one objęte komornem.

(4) Jeżeli lokator opłaca tylko część komornego, a pozostałą część opłaca za niego służbodawca lub inna osoba, wówczas za podstawę wymiaru przyjmuje się sumę komornego należnego właścicielowi budynku.

(5) Jeżeli opodatkowaniu podlega część lokalu, wówczas za podstawę wymiaru przyjmuje się odpowiednią część komornego należnego za cały lokal

§ 15. (1) Podstawę wymiaru ustala się na każdy rok dwuletniego okresu podatkowego w wysokości należnego komornego lub w wysokości wartości czynszowej z roku kalendarzowego, poprzedzającego okres podatkowy.

(2) Dla lokali, za które komorne zostało obniżone na mocy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504), podstawę wymiaru na każdy rok okresu podatkowego 1936 — 1937 ustala się w wysokości dwunastokrotnego komornego z grudnia 1935 r. W tej samej wysokości ustala się wartość czynszową lokali zajmowanych bezpłatnie, jeżeliby lokali tych dotyczyła zniżka komornego w przypadku ich wynajęcia.

Do art. 5.

§ 16. Za „izby" uważa się wszelkiego rodzaju pomieszczenia, jak pokoje mieszkalne, kuchnie, pokoje dla służby, sklepy, sale, pokoje biurowe i t. p., z wyjątkiem łazienek, śpiżarni, werand, przedpokojów, korytarzy i t. p. pomieszczeń, które nawet po poczynieniu odpowiednich przeróbek nie nadają się do zamieszkania lub prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego oraz wykonywania zawodu.

Do art. 6.

§ 17. (1) Podatek oblicza się oddzielnie na każdy rok okresu podatkowego, lecz w tej samej wysokości.

(2) Przez „zmiany" (art. 6 ust. 2) rozumie się zwyżkę lub zniżkę komornego albo wartości czynszowej.

Do art. 8.

§ 18. (1) Jeżeli lokal większy został podzielony na lokale mniejsze, będące przedmiotem odrębnej umowy najmu, wówczas tak do lokalu podzielonego jak i do nowopowstałych lokali mają zastosowanie przepisy art. 8 ust. (1) i (2).

(2) Od lokali, dla których obowiązek opłacania podatku powstał w ciągu dwuletniego okresu podatkowego, podatek wymierza się na pozostały czas tego okresu.

(3) Do części miejscowości, wyłączonych z gmin miejskich lub przyłączonych do gmin miejskich, mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. (3) art. 8.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wymiaru podatku od lokali, począwszy od okresu podatkowego 1936 — 1937.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 kwietnia 1936 r. Nr. 33, poz. 258).

387.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1936 r.

o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 13 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od

nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 14) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości.

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 1 ust. (1) lit. A.

§ 2. (1) Podatkowi od nieruchomości podlegają na obszarze gmin miejskich:

a) wszelkiego rodzaju budynki lub inne budowle wraz z gruntami pod temi budynkami lub budowlami oraz z należącemi do nich podwórzami (dziedzińcami), zieleńcami, kwietnikami, ogródkami, placami składowemi, przejściami, dojazdami i t. p. gruntami, przylegającemi do budynków i budowli,

b) grunty niezabudowane o powierzchni do 5.000 metrów kwadratowych włącznie bez względu na rodzaj użytkowania,

c) grunty niezabudowane o powierzchni ponad 5.000 metrów kwadratowych, jeżeli nie są stale użytkowane jako pola uprawne, łąki, pastwiska, sady i ogrody, jak również jeżeli nie są pokryte lasami lub wodami, użytkowanemi dla celów hodowli ryb albo rybołówstwa, lub gdy część powierzchni użytkowanej na powyższe cele nie przekracza 5.000 metrów kwadratowych.

(2) Jeżeli w nieruchomości, należącej do jednej osoby lub kilku osób w częściach ułamkowych, a nieprzedzielonej ulicą, placem publicznym lub cudzą własnością, część gruntu jest zabudowana w rozumieniu p. a) paragrafu niniejszego, a pozostała część jest niezabudowana, wówczas część niezabudowana również podlega podatkowi łącznie z zabudowaną częścią tej nieruchomości, o ile odpowiada warunkom wymienionym w p. p. b) i c).

(3) Parki podlegają podatkowi, bez względu na ich powierzchnię.

§ 3. Gdy znajdujące się na gruncie budynki lub inne budowle wolne są od podatku jako nowowzniesione (§ 14 p. a), wówczas grunt określony w § 2 ust. (1) p. a) również wolny jest od podatku.

Do art. 1 ust. (1) lit. B.

§ 4. (1) Na obszarze gmin wiejskich podatkowi podlegają:

a) niezwiązane z gospodarstwem rolnem, ogrodniczem lub leśnem:

1) domy mieszkalne (wille, domy letniskowe i t. p.) i inne budynki (handlowe, zajęte na szkoły i t. p.) wraz z należącemi do nich budowlami ubocznemi, podwórzami i placami,

2) budynki i inne budowle wraz z należącemi do nich podwórzami i placami, zajmowane przez zakłady przemysłowe, podlegające państwowemu podatkowi przemysłowemu z wyjątkiem gorzelni rolniczych,

b) związane z gospodarstwem rolnem, ogrodniczem lub leśnem budynki wraz z należącemi do nich budowlami ubocznemi, podwórzami i placami:

1) stale wynajmowane w całości lub w przeważającej części, a składające się więcej niż z 4 izb,

2) wydzierżawione oddzielnie od gospodarstwa rolnego, ogrodniczego lub leśnego.

(2) Przez „podwórza i place" rozumie się grunty pod i między budynkami albo innemi budowlami oraz grunty przylegające do budynków lub budowli, np. grunt między budynkiem i ulicą-drogą.

§ 5. (1) Budynki, związane z gospodarstwem rolnem, ogrodniczem lub leśnem, wynajmowane sezonowo, nie podlegają podatkowi, chociażby składały się więcej niż z 4 izb.

(2) Budynek, wynajęty więcej niż w połowie powierzchni, uważa się za wynajęty w przeważającej części.

Do art. 1 ust. (2).

§ 6. Szklarnie (oranżerje) uważa się za związane z gospodarstwem ogrodniczem.

Do art. 2 p. 1.

§ 7. Wolne są od podatku nieruchomości:

1) Polskiego Monopolu Solnego na mocy art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497),

2) Państwowego Monopolu Spirytusowego na mocy art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586),

3) Polskiego Monopolu Tytoniowego na mocy art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240),

4) przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" na mocy art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879),

5) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" na mocy art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705).

Do art. 2 p. 2.

§ 8. Przez związki „samorządowe" rozumie się związki samorządu terytorjalnego i gospodarczego.

§ 9. Za instytucje oświatowe, naukowe i dobroczynne uważa się instytucje, które w myśl statutu mają cele wyłącznie naukowe, oświatowe i dobroczynne, a których działalność ściśle odpowiada statutowi.

Do art. 2 p. 5.

§ 10. Wolne są od podatku grunty niemogące być zabudowane na podstawie obowiązujących przepisów, a w szczególności prawa budowlanego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 23, poz. 202 i Dz. U. R. P. z 1930 r.

Nr. 86, poz. 663) i prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 85, poz. 654) oraz rozporządzeń i zarządzeń właściwych władz, wydanych na podstawie tych przepisów.

Do art. 2 p. 6.

§ 11. Jeżeli część budynku spowodu złego stanu jest niezamieszkana ani też nieużytkowana w inny sposób, wówczas tylko ta część budynku wolna jest od podatku.

Do art. 2 p. 8.

§ 12. Przez „gorzelnie rolnicze" rozumie się gorzelnie, wymienione w art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) i w § 96 i następnych rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) ze zmianami wprowadzonemi rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235).

Do art. 2 p. 10.

§ 13. Przepis art. 2 p. 10 nie odnosi się do gruntów niezabudowanych.

Do art. 2.

§ 14. Poza zwolnieniami, przewidzianemi w art. 2 i §§ 7 i 8, wolne są od podatku nieruchomości, którym z mocy szczególnych przepisów zwolnienie zostało przyznane, a w szczególności:

a) budynki lub ich części, podlegające ustawie z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173),

b) nieruchomości, stanowiące własność Państwowego Zakładu Emerytalnego na mocy art. 7 ust. (2) ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz. 160),

c) grunty niezabudowane, utworzone ze scalenia działek w ciągu 2 lat od daty zatwierdzenia projektu scalenia na mocy art. 90 prawa budowlanego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 23, poz. 202),

d) nieruchomości, stanowiące własność Państw obcych, służące wyłącznie dla celów urzędowania ich akredytowanych przedstawicielstw dyplomatycznych lub ich przedstawicielstw konsularnych, dopuszczonych do urzędowania w Polsce — na mocy art. 1 ustawy z dnia 3 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 993); zwolnienie to nie narusza postanowień odrębnych ustaw i umów międzypaństwowych i przyznawane jest pod warunkiem wzajemności,

e) nieruchomości Państwowego Banku Rolnego na mocy art. 32 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 117, poz. 966).

Do art. 3 ust. (1).

§ 15. (1) Przez „części ułamkowe" rozumie się części idealne, a więc nieposiadające określonych granic (np. własność 5/7 budynku).

(2) Części budynku, posiadające określone granice, wydzielone hipotecznie, a stanowiące przedmiot odrębnej własności, uważa się za oddzielne jednostki podatkowe.

Do art. 6.

§ 16. (1) Przez czynsz „należny" rozumie się czynsz, który najemca lub dzierżawca obowiązany jest płacić wynajmującemu albo wydzierżawiającemu.

(2) Gdy najemca lub dzierżawca oprócz czynszu, wyrażonego w określonej kwocie, zobowiązał się z tytułu najmu lub dzierżawy jeszcze do innych świadczeń (w gotówce, w naturze, w pracy lub w innej formie) na rzecz wynajmującego lub wydzierżawiającego, jednorazowych lub powtarzających się, wówczas do sumy czynszu dolicza się wartość tych świadczeń wykonanych w ciągu roku poprzedzającego rok podatkowy.

(3) Gdy w sumie należnego czynszu mieści się wynagrodzenie za specjalne świadczenia wynajmującego na rzecz najemcy (np. za ogrzewanie, za oświetlenie, za obsługę, za używanie mebli), wówczas wartość tych świadczeń, wykonanych w ciągu roku poprzedzającego rok podatkowy, potrąca się od sumy czynszu należnego.

(4) Zmiany (zwyżka, zniżka) w wysokości czynszu w ciągu roku podatkowego nie powodują zmiany podstawy wymiaru na ten rok.

§ 17. Przy ustalaniu wartości obiegowej nieruchomości lub ich części należy uwzględnić położenie nieruchomości i inne okoliczności, mające wpływ na jej wartość.

§ 18. (1) Dla nieruchomości wynajętej lub wydzierżawionej w całości, podstawę wymiaru ustala się według art. 6 ust. (2).

(2) Dla nieruchomości — wynajętej lub wydzierżawionej w części, a w pozostałej części zajętej przez właściciela lub oddanej do bezpłatnego używania lub użytkowania — podstawę wymiaru ustala się w sposób następujący:

a) z części wynajętej lub wydzierżawionej przyjmuje się czynsz należny według art. 6 ust. (2),

b) dla pozostałej części ustala się wartość czynszową według art. 6 ust. (3). W wypadku niemożności ustalenia wartości czynszowej dla tej pozostałej części, ustala się jej wartość obiegową i do podstawy wymiaru przyjmuje się 5% ustalonej wartości obiegowej, jeżeli to są budynki lub budowle z podwórzami i placami, lub 3% ustalonej wartości obiegowej, jeżeli to są grunty niezabudowane.

(3) Dla nieruchomości — zajmowanej w całości przez właściciela lub w całości oddanej do bezpłatnego używania albo użytkowania — podstawę wymiaru ustala się według art. 6 ust. (3) lub art. 6 ust. (4).

Przykłady.

1) Nieruchomość, składająca się z budynku mieszkalnego i ogródka, dostępnego dla wszystkich lokatorów, jest wynajęta w całości. Komorne należne za 1935 rok wynosiło 5.000 zł.

Podstawę wymiaru na 1936 rok stanowi 5.000 zł.

2) Nieruchomość, składająca się z budynku mieszkalnego i 4.000 m² sadu, jest wynajęta w całości z wyjątkiem mieszkania właściciela. Komorne należne za 1935 rok z wynajętych lokali wynosiło 15.000

zł. Wartość czynszowa mieszkania właściciela za 1935 rok wynosi 1.500 zł. Sad został wydzierżawiony w 1935 r. za 500 zł. Podstawę wymiaru na 1936 rok stanowi 17.000 zł. Gdyby sad był użytkowany przez właściciela, wówczas podstawę wymiaru stanowiłoby 15.000 zł oraz wartość czynszowa części nieruchomości, użytkowanej przez właściciela, ustalona jak w przykładzie Nr. 3.

3) Nieruchomość, składającą się z budynku mieszkalnego (willi) i sadu — ogrodu o powierzchni 2.500 m² zajmuje sam właściciel. Biegli ustalili, że w wypadku wynajęcia willi z sadem - ogrodem w 1935 roku otrzymanoby za cały rok 3.500 zł. Podstawę wymiaru na 1936 rok stanowić będzie 3.500 zł.

4) W nieruchomości, składającej się z budynku mieszkalnego (willi), z budynków gospodarczych i ogrodu o powierzchni 4.500 m², wynajęty został budynek mieszkalny i budynki gospodarcze w 1935 roku za sumę 4.000 zł. Właściciel nieruchomości, zamieszkujący w innej nieruchomości, pozostawił ogród dla własnego użytku. Ustalono, że za ogród, w wypadku wydzierżawienia, otrzymanoby 900 zł. Podstawę wymiaru na 1936 rok stanowi suma 4.900 zł.

5) Nieruchomość składa się z budynku mieszkalnego z podwórzem, z budynków zajętych na zakład przemysłowy z przylegającym placem fabrycznym i sadu o powierzchni 7.000 m². Z budynku mieszkalnego otrzymano w 1935 roku 6.000 zł. Wartość czynszową mieszkania właściciela mieszczącego się w tym samym budynku, ustalono za 1935 r. na 4.000 zł. Wartość obiegową budynków, zajętych na zakład przemysłowy, z placem fabrycznym ustalono na 400.000 zł. Podstawę wymiaru na 1936 rok stanowi 6.000+4.000+20.000 (5% od 400.000) = 30.000 zł. Sad podatkowi od nieruchomości nie podlega.

Do art. 10.

§ 19. Przepisy art. 10 stosuje się również do lokali niewynajętych lub zajmowanych bezpłatnie, o ile objęte byłyby art. 1 ust. (1) i art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504) w przypadku wynajęcia.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wymiaru podatku od nieruchomości począwszy od roku podatkowego 1936.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 kwietnia 1936 r. Nr. 33, poz. 259).

388.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Na podstawie art. 15 ustęp 3; 22 ust. II p. 9; 30 ust. 7; 55 ust. 3 i 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610), zarządzam co następuje:

§ 1. W przepisach wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820), zmienionych i uzupełnionych rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 9 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 385) oraz z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 481) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 8 ust. 2 lit. b nadaje się punktowi III nowe brzmienie i dodaje się dalszy punkt IV:

„III. fluorytu niemielonego, objętego poz. 159 p. 1, oraz koksiku z poz. 182, przeznaczonego dla cynkowych zakładów hutniczych — 3 gr od 100 kg wagi surowej;

IV. innych, oprócz wymienionych pod I, II i III — 30 gr od 100 kg wagi surowej."

2) W § 16 do p. 9 ustęp 3 uzupełnia się dodaniem lit. c:

„c) konserwy rybne o wadze nieprzekraczającej 250 g, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania".

3) W § 16 do p. 9 dodaje się nowe ustępy 6 i 7:

„6) Wszelkie wzory i próbki, według których mają być wykonane towary, przeznaczone na eksport, nadchodzące pod adresem Państwowego Instytutu Eksportowego, izb przemysłowo-handlowych, izb rolniczych, izb rzemieślniczych i innych instytucyj samorządu gospodarczego mogą być zwolnione od cła na podstawie zaświadczenia instytucji odbiorczej, stwierdzającego, że chodzi w danym przypadku o wzory i próby, według których mają być wykonane towary, przeznaczone na eksport; takie same wzory i próby, nadchodzące pod adresem zakładów przemysłowych, mogą być zwalniane od cła na podstawie analogicznego zaświadczenia, wystawionego przez terytorjalnie właściwą izbę przemysłowo-handlową.

7) Próbki olejów mineralnych, nadchodzące pod adresem rafinerji olejów mineralnych, mogą być zwalniane od cła w ilości, nieprzekraczającej 3 kg łącznie z wagą naczynia; jeżeli zachodzą wątpliwości co do charakteru przesyłki, zwolnienie od cła może być uzależnione od przedstawienia zaświadczenia terytorjalnie właściwej izby przemysłowo-handlowej, stwierdzającego, że w danym przypadku chodzi o próby, a nie towar przeznaczony na sprzedaż; próby te nie są wolne od podatku pośredniego, pobieranego od olejów mineralnych w myśl przepisów specjalnych".

4) W § 27 ustęp 1 uzupełnia się dodaniem punktu h:

„h) towary o wadze nieprzekraczającej 2 kg brutto, nadsyłane w przesyłkach pocztowych i lotniczych w darze do własnego użytku obdarowanych, a nie na handel, jeżeli okoliczność ta może być stwierdzona lub wynika niewątpliwie z charakteru przesyłki i stosunków osobistych odbiorców".

5) W § 91 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Przy udzielaniu pozwoleń na obrót uszlachetniający czynny, względnie przy upoważnianiu władz celnych II lub I instancji do udzielania pozwoleń na obrót uszlachetniający czynny niektóremi towarami (art. 55 ust. 2), Ministerstwo Skarbu ustala ilościowy stosunek wytworzonych towarów do sprowadzonych materjałów w celu uszlachetnienia i określa jednocześnie ilość odpadków lub dodatków, dopuszczalny ubytek lub przyrost materjałów, oraz czy i jakiego rodzaju odpadki podlegają cłu. Powyższe określenie technicznego przerobu materjałów może być ustalone po przeprowadzeniu próbnej fabrykacji pod dozorem celnym".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 34, poz. 266).

389.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów celnych poza miejscem urzędowem lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Dział c) paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów celnych poza miejscem urzędowem lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 862) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) przy zastosowaniu ulg celnych.

1) Za ulgi celne w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się zniżki celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w rozporządzeniach wydawanych na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) i stawki zniżone lub zwolnienia od cła, przewidziane w taryfie celnej przywozowej lub w umowach handlowych — jeżeli zastosowanie wszystkich tych zniżek celnych, stawek zniżonych lub zwolnień od cła uzależnione jest od użycia sprowadzonego z zagranicy towaru do określonego celu, lub też od spełnienia pewnych warunków, wymagających przeprowadzenia kontroli przez władze celne.

2) Za czynności połączone z kontrolą organów celnych, dokonywane poza miejscem urzędowem lub poza czasem urzędowym w związku z zastosowaniem ulg celnych, pobiera się opłatę według skali procentowej tablicy ustalonej w p. 4 działu „b".

3) Gdy władza celna uzna przeprowadzenie kontroli jednorazowej za wystarczające, pobiera się za nadzór celny opłatę według tablicy ustalonej w p. 4 działu „b", zmniejszając ją o 50%. Zmniejszona w ten sposób opłata może być niższa od norm minimalnych, przewidzianych w tejże tablicy.

4) Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych przypadkach, na wniosek strony, obniżyć opłaty, przypadające w myśl punktu 2 i 3 działu niniejszego, jeżeli wymagają tego ważne względy gospodarcze kraju".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 34, poz. 267).

390.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 roku o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej".

Na podstawie art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej" (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833) wprowadza się następujące zmiany:

a) Tabela tarowa, stanowiąca załącznik do § 4, otrzymuje, w części dotyczącej pozycyj 95, 96 oraz

403 taryfy celnej przywozowej, następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
95	w beczkach do 260 kg włącznie wagi brutto	12
	w beczkach powyżej 260 kg wagi brutto	7
	w skrzyniach lub blaszankach	10
	w workach pojedyńczych . .	2
	w workach podwójnych . .	3
96	w beczkach do 260 kg włącznie wagi brutto	14
	w beczkach powyżej 260 kg wagi brutto	7
	w skrzyniach lub blaszankach	10
	w workach pojedyńczych . .	2
	w workach podwójnych . .	3
403	w skrzyniach	12
	w skrzyniach a nadto w torbach papierowych lub płóciennych, chociażby przełożonych wiórami drzewnemi	13
	w skrzyniach lub beczkach — wyłożonych blachą	15
	w beczkach poniżej 30 kg wagi brutto	15
	w beczkach od 30 do 60 kg włącznie wagi brutto	12
	w beczkach o wadze powyżej 60 kg wagi brutto	10
	w bębnach z dychty lub fornierów	10
	w blaszankach	9
	w skrzyniach i nadto blaszankach	20
	w koszach i nadto blaszankach	14
	w workach pojedyńczych . .	2
	w workach podwójnych . . .	3
	w workach potrójnych . . .	4
	w naczyniach szklanych . .	25
	w naczyniach kamiennych . .	35

b) W paragrafie 14 w zdaniu pierwszem po wyrazach: „za pozwoleniem Ministra Skarbu" dodaje się wyrazy: „lub innej władzy celnej upoważnionej do wydawania takich pozwoleń",

c) Paragraf 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, przy którego odprawie może być, w myśl postanowień taryfy celnej przywozowej, zastosowane za pozwoleniem Ministra Skarbu cło zniżone lub zwolnienie od cła, strona nie złożyła podania o wydanie jej takiego pozwolenia, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie tego pozwolenia, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona na wniosek strony tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczemi do prawa celnego;

b) strona złożyła w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych podanie o zastosowanie do odprawionego towaru zniżonej stawki celnej lub zwolnienia od cła.

2) W przypadkach gdy przed podjęciem towaru do wolnego obrotu strona złożyła podanie o wydanie jej pozwolenia na zastosowanie przewidzianej w taryfie celnej przywozowej zniżonej stawki celnej, lub zwolnienia od cła, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia. Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie tego pozwolenia, jeżeli przy zachowaniu przepisu pkt. a) ust. 1 paragrafu niniejszego, strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30-tu dni od daty pisma, którem Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia.

3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

4) Podania określone w ust. 1 i 2 paragrafu niniejszego strona powinna złożyć dołączając kwit celny w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami stwierdzającemi tożsamość towaru.

5) Przewidziane w umowach handlowych cła zniżone lub zwolnienia od cła, uzależnione od pozwoleń Ministra Skarbu, mogą być stosowane w trybie ustalonym w ust. 1, 2, 3, 4 paragrafu niniejszego".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1 maja 1936 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 34, poz. 268).

391.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 kwietnia 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Przy przywozie towarów wyszczególnionych w załączonych do rozporządzenia niniejszego wykazach Nr. 1, Nr. 2 i Nr. 3, jeżeli towary te nie są oznaczone jako wolne od cła, pobiera się cło zni-

żone, wyrażone w tych wykazach w procentach cła normalnego (autonomicznego).

2) Cło zniżone oblicza się od stawek zawartych w kolumnie I lub II taryfy celnej przywozowej w brzmieniu każdocześnie obowiązującem, w zależności od tego, z której kolumny stawki celne mają do danego towaru zastosowanie.

§ 2. Urzędy celne stosują cło zniżone bądź zwalniają od cła:

a) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr. 1—za pozwoleniem Ministra Skarbu i na warunkach w tem pozwoleniu przewidzianych,

b) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr. 2—na podstawie zaświadczenia izby przemysłowo-handlowej, właściwej terytorjalnie dla danego zakładu przemysłowego, a jeśli chodzi o przywóz tych towarów na obszar W. M. Gdańska dla użycia ich na tym obszarze—na podstawie zaświadczenia Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku,

c) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr. 3—bez osobnych na to pozwoleń lub zaświadczeń.

§ 3. Zaświadczenia wymienione w punkcie b) § 2 rozporządzenia niniejszego powinny zawierać:

a) nazwę izby, która zaświadczenie wystawiła,

b) miejsce i datę wystawienia zaświadczenia,

c) powołanie rozporządzenia niniejszego, jako podstawy prawnej dla wydania zaświadczenia,

d) nazwę i siedzibę firmy, której zaświadczenie zostało wydane oraz oznaczenie miejsca zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

e) nazwę towaru w brzmieniu podanem w wykazie Nr. 2 oraz ilość tego towaru,

f) stwierdzenie, że podana ilość towaru odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorstwa lub jego zdolności przetwórczej oraz wskazanie w jakim okresie czasu towar ma być przerobiony,

g) stwierdzenie, że towar objęty zaświadczeniem jest przeznaczony do celów określonych w wykazie Nr. 2,

h) nazwę urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa celna,

i) wymienienie urzędu celnego, znajdującego się najbliżej zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

j) podpis i pieczęć izby wystawiającej zaświadczenie.

§ 4. 1) Zaświadczenia wystawiane przez izby (pkt. b § 2) są ważne na okres obowiązywania rozporządzenia niniejszego; mogą być one wykorzystywane częściowo, lecz co najwyżej przy pięciu zgłoszeniach celnych.

2) Zaświadczenia powołane w ust. 1 niewykorzystane całkowicie przy pięciu zgłoszeniach celnych nie mogą być wykorzystane przy zgłoszeniach celnych następnych, chociażby termin ich ważności (ust. 1 § 4) jeszcze nie upłynął.

§ 5. 1) Urząd celny położony najbliżej zakładu przemysłowego obowiązany jest przeprowadzić kontrolę, czy towar odprawiony za cłem zniżonem lub bez cła został użyty przez zakład przemysłowy wymieniony w zaświadczeniu, do celu określonego dla danego towaru w wykazie Nr. 2. Jeżeli przeprowadzenie kontroli nie należy do urzędu celnego odprawiającego, to urząd ten, w celu dokonania kontroli, przesyła dane dotyczące odprawionego towaru urzędowi celnemu położonemu najbliżej zakładu przemysłowego.

2) Zakład przemysłowy obowiązany jest prowadzić rejestr wykazujący dokładnie przychód i rozchód towarów, do których zastosowano zwolnienie od cła lub cło zniżone, przewidziane w wykazie Nr. 2.

3) Postanowienia ust. 1 pkt. b) i c) § 18 przepisów wykonawczych do prawa celnego mają tu zastosowanie.

§ 6. 1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w wykazie Nr. 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła tego towaru, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona na wniosek strony tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczemi do prawa celnego;

b) strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego lub zwolnienia od cła.

2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w wykazie Nr. 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli przy zachowaniu przepisu pkt. a) ust. 1 paragrafu niniejszego, strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni od daty pisma, którem Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia.

3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

4) Podania określone w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd Celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami stwierdzającemi tożsamość towaru.

§ 7. Gdy towar, wymieniony w wykazie Nr. 1 do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Prze-

mysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 492) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 6 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213) został odprawiony ostatecznie za cłem normalnem, w okresie do dnia 30 kwietnia 1936 r., Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy należności celnych na warunkach ustalonych w § 6 powołanego wyżej rozporządzenia.

§ 8. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r. i obowiązuje do dnia 31 października 1936 r. włącznie.

2) Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego bądź zwolnienie od cła, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1935 r., w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 492) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 6 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213), zachowują swą ważność do dnia 31 października 1936 r. włącznie, jeżeli dotyczą towarów wyszczególnionych w wykazie Nr. 1 rozporządzenia niniejszego; w tych przypadkach cło zniżone lub zwolnienie od cła stosuje się według norm ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 34, poz. 269).

Załączniki do § 1 rozp. Min. Skarbu
z dnia 29 kwietnia 1936 r. (poz. 391).

WYKAZ Nr. 1.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 12	Łubin — do siewu	bez cła
z 23 p. 1	Pestki chleba świętojańskiego — do celów przemysłowych	30
24 p. 2	Nasiona lnu, konopi — do siewu	bez cła
82 z p. 5 a i b	Pieprz turecki w suchych strączkach z wyjątkiem mielonego, sprowadzany do przerobu	5
83 p. 2 z lit. a	Sadzonki ukorzenione winorośli	bez cła
z 89 p. 1	Używane w lecznictwie rośliny i ich części nierozdrobnione — w kraju niehodowane	20
117 z p. 1 i z uwagi 1 oraz z p. 2	Śledzie solone — o ile 10 kg tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk	33 1/3
134 p. 2	Szczecina oczyszczona do celów przemysłowych	35
134 z p. 3	Szczecina sortowana, czarna — do celów przemysłowych	20
z 159 p. 2	Skaleń mielony	bez cła
z 165 p. 3	Kwarc i pegmatyt — mielone	bez cła
z 216 z p. 2	Tran mętny przy 15° C i wyżej — do rafinowania dla celów leczniczych	30
254 z p. 3	Stynki suszone (osmerus eperlanus L)	5
z 255	Śledzie wędzone t. zw. „strömlingi"	40
z 255	Śledzie wędzone t. zw. „strömlingi" — do przerobu fabrycznego	20
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych	5
320 z p. 4	Proszek składający się z tlenków żelaza z dodatkiem tlenków manganu, krzemu, glinu oraz tlenków innych metali — do wyrobu elektrod	50
396 z p. 2	Antrachinon	8
397 z p. 1	Orto- i paratoluidyna oraz ich mieszaniny	10
397 z p. 6	Tolidyna	15
397 z p. 8	Fenyloalfanaftyloamina	30
397 z p. 8	Tolilonaftyloamina	15
397 z p. 9	Kwasy dwuaminostylbenodwusulfonowe	30
397 z p. 12	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (vulcacit F), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	1
397 z p. 12	Dwufenyloguanidyna i dwutoliloguanidyna, sprowadzane jako środki do przyśpieszania wulkanizacji gumy	50
399 z p. 6	Fenetydyna — do wyrobu fenacetyny	bez cła
z 401	Czteroetylodwuaminobenzhydrol	15
z 403	Indygo — do wyrobu barwników	10
z 408	Sadze	55
z 408	Sadze gazowe — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
423 z p. 3	Lakiery asfaltowe z zawartością benzyny — do izolowania cewek transformatorów	50
z 479	Siarczan potasu, oprócz osobno wymienionego — do celów przemysłowych	bez cła
487 p. 2	Celuloid w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach	25
488 p. 1 z lit. a i p. 2 z lit. a	Materjały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny i t. p. — w proszku lub w ziarnkach — do celów przemysłowych	40
490 z p. 2	Forsforan trójkrezylu	10
490 z p. 2	Tak zwane „gardinole" w postaci płynnej lub mazistej (produkty otrzymane przez działanie kwasu siarkowego na wyższe alkohole) — do wyrobu gaśnic przeciwpożarowych	40

Pozycje i punkty t. c przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w % cła normalnego (autonomicznego)
490 z p. 2	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (Vulcacit Thiuram), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 493	Skóry baranie surowe, odwłosione	50
z 494	Skóry baranie odwłosione, piklowane, nieszpaltowane	50
z 508 p. 1a	Skóry giemzowe, wyprawy mineralnej, koloru naturalnego, czarne, w całości, połówkach	13,5
z 508 p. 2a	Skóry giemzowe, wyprawy mineralnej, kolorowe, w całości, połówkach	15,5
z 510 p. 1	Skóry lakierowane, w całości, połówkach	11
z 515	Odpadki skórzane, odwłosione — do wyrobu kleju	10
571 p. 1	Włókna sztuczne cięte (vistra):	
	a) niebarwione	6
	b) barwione	20
606 p. 1	Przy przywozie odpadków bawełnianych drogą lądową z państw, sprowadzających bawełnę surową przez porty polskiego obszaru celnego, pobiera się cło zniżone w wysokości zł 1 od 100 kg netto.	
611 z p. 2	Przędza bawełniana surowa nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedyńczych — do wyrobu sieci rybackich	bez cła
z 613 z p. 1a	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m² powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm² do 40 nitek — do wyrobu opon samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 613 p. 1a i b	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m² powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm² do 55 nitek, o wiązaniu satynowem — do wyrobu welwetów ciętych	50
z 630 p. 3	Przędza rami do Nr. 35 (wyłącznie) w motkach, o wadze motka powyżej 100 g oraz Nr. 35 i wyżej w motkach, o wadze motka powyżej 50 g, surowa, nitkowana — do przerobu fabrycznego	10
z 631	Przędza rami w kłębkach, na rurkach, lub na szpulkach, bielona, nienitkowana — do przerobu fabrycznego	15
648 z p. 1	Sieci do rybołówstwa, wszelkie	10
z 720 p. 2	Kauczuk surowy, myty: w płytach, płytkach, arkuszach, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 745	Wyroby z gumy miękkiej t. zw. „Laticel"	20
z 769	Ćwieki, kołki, szpilki do obuwia, nie we wstęgach	66²/₃
z 782 z p. 1	Płyty z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o grubości powyżej 50 mm — do przerobu fabrycznego	30
810 z uwagi	Stare gazety i czasopisma w języku niemieckim, niepodziurawione i niepokrajane w myśl uwagi do poz. 792 — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
836 z p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci nawet z przeważającą ilością rysunków, z tekstem lub napisami w języku niemieckim, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 838	Kalendarze z tekstem niemieckim, również książkowe z działem literackim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 839	Nuty kompozytorów niemieckich nawet bez tekstu oraz wszelkie z tekstem niemieckim lub napisami niemieckiemi, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje dzieł artystów malarzy niemieckich, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
842 z p. 3	Wielobarwne: obrazy, tablice, atlasy przyrodnicze i techniczne, okładki do takichże atlasów, tablice i obrazki rozkładane na papierze, kartonie, tekturze, również podklejone oraz inne tym podobne — wszystko o charakterze pomocy szkolnych i naukowych z tekstem lub napisami w języku niemieckim, chociażby w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 843	Mapy, plany, również w atlasach, chociażby podklejone, oprawione, w połączeniu z listwami, oprócz osobno wymienionych, z tekstem lub napisami w języku niemieckim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
897 z p. 3	Emalja w proszku — do wyrobu wanien żeliwnych emaljowanych . .	6
900 z p. 3	Rurki ze szkła białego — do wyrobu ampułek i t. p. opakowań . .	30
904 z p. 1	Rurki zabarwione w masie — do wyrobu ampułek i t. p. opakowań . .	50
927 z p. 1	Łom żeliwny i odpadki żeliwne, sprowadzane przez huty żelazne . .	5
z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe w rolach, na zimno walcowane o grubości powyżej 0,10 mm do 0,20 mm, o szerokości poniżej 700 mm, — do wyrobu taśmy obołowionej	40
z 929 p. 1 lit. c, d i uwaga 2	Stal zwykła płaska na zimno walcowana, o szerokości poniżej 700 mm i o grubości 1,2 mm i mniej — do wyrobu łańcuchów do rowerów	10
z 930 p. 1 z lit. f i uwaga 1-a oraz z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe o szerokości poniżej 700 mm oraz blacha żelazna — wszystko na zimno walcowane, o grubości 0,15 mm do 0,17 mm — do wyrobu kółek do obuwia	20
997 p. 3 z lit. a	Metal płatkowy aluminjowy w rolach, niczem niepokryty—do przerobu fabrycznego	50
z 1042 p.p. 1 i 2	Niewyrabiane w kraju dna wygięte kotłowe, żelazne i stalowe . .	15
z 1058, 1059 1060, 1061 i 1064	Niewyrabiane w kraju maszyny — do przeróbki lnu i konopi . . .	10
1088 p. 1c II	Ręczne opryskiwacze plecakowe	17
1088 p. 2f II	Sprzężajowe siewniki do nawozów sztucznych	65
1088 p. 2m II	Sprzężajowe obsypniki jedno- i wielorzędowe, pielniki, obsypniki-pielniki — o wadze sztuki 100 kg i mniej	60
1090 p. 6 z lit. a	Bukowniki do koniczyny o jednym bębnie, o wadze powyżej 1500 kg .	65
1092 p. 1 z lit. a	Sieczkarnie bębnowe o szerokości gardła powyżej 310 mm . . .	80
1092 p. 1b z II	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaczami, o szerokości gardła powyżej 310 mm do 340 mm włącznie	71
1092 p. 8	Śrutowniki:	
	a) proste o tarczach lub walcach metalowych	45
	b) kombinowane z gniotownikami	49
z grup: 63, 64, 65, 67 i 69	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty i gotowe części — do wyrobu silników do wagonów motorowych	20
z grup: 67 i 69	Niewyrabiane w kraju silniki elektryczne i spalinowe oraz niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty elektryczne, sprowadzane przez fabryki maszyn, jako urządzenie napędowe w celu wmontowania ich do maszyn	35
z grup: 63, 66, 67, 69, 71 i 73	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty, gotowe części i maszyny — do budowy (wmontowania) wagonów motorowych	35
z grup: 67, 68, 69 i 73	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty — do celów produkcyjnych .	35
z 1124 p. 1	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy węglowej oraz ich części — do celów przemysłowych	10
z 1124 p. 2	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy grafitowej oraz ich części — do celów przemysłowych	5
1133 p. 1d	Lokomotywy normalnotorowe elektryczne, silnikowo-elektryczne . .	35
1133 p. 2c	Lokomotywy wąskotorowe elektryczne	35
1137	Ciągówki (traktory) — do celów przemysłowych	35
z 1137 p. 1	Ciągówki (traktory) z silnikiem 6 cylindrów i mniej, oprócz gąsienicowych	16
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła samochodowe, sprowadzane przez fabryki opon samochodowych	5
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła tarczowe samochodowe, sprowadzane przez wytwórnie przyczep samochodowych	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71	Części zamienne do samochodów, motocykli i ciągówek: klamki; korki do chłodnic; korbki (poz. 994 z pp. 2 i 3); taśmy hamulcowe (z poz. 1035); koła zębate (poz. 1084 z p. 8); części silników (poz. 1085 p. 8); pierścienie tłokowe (poz. 1085 z p. 9); tłoki (poz. 1085 z p. 10b III); prądnice, magneto, sygnały akustyczne — i ich części; rozruszniki — startery (z poz. 1099); świece do silników (z poz. 1131); części metalowe samochodów i motocykli (poz. 1145 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14), — sprowadzane do zamiany zużytych części na nowe w gotowych samochodach, motocyklach i ciągówkach	30
1154	Statki morskie i rzeczne, łodzie	bez cła
z grup: 67, 69, i z 73— poz. 1160 pp. 5 i 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych	10
z grup: 67, 69 i z 73 — poz. 1160 pp. 5 i 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli .	10
z grup: 63, 64, 65, 67 i 71	Półfabrykaty i nieobrobione części samochodów i motocykli, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych — do obróbki na gotowe części	5
z grup: 63, 64, 65	Półfabrykaty — do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli	5
z grup: 66, 67, 69, 70, 71 i 73	Gotowe części, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli — do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych oraz motocykli	5
	Uwaga: Cło zniżone nie ma zastosowania do podwozi samochodowych — z poz. 1138 t. c. przywoz. oraz do gotowych wykończonych nadwozi samochodowych z poz. 1140 t. c. przywozowej.	
1168 p. 7 z lit. e	Naświetlone pozytywy kroniki filmowej	bez cła
z działu VII, VIII, X, XII, XIII, XIV, XV i XVI.	Przedmioty, z wyjątkiem urządzeń kajutowych i kuchennych, stanowiące normalny, niezbędny do prawidłowego i bezpiecznego pływania osprzęt statków morskich, należące do statków przeznaczonych do rozbiórki, odpowiadające pod względem jakości i ilości, przeznaczeniu i wielkości tych statków	bez cła
—	Przedmioty inwentarza statków morskich, konieczne do spełniania przeznaczenia statków, — o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie t. c. przywozowej	bez cła
—	Materjały do budowy i naprawy statków morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, — o ile nie mogą być zwalniane od cła na podstawie art. 22 ust. 21 prawa celnego	bez cła
—	Materjały do budowy i naprawy łodzi motorowych morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, — o ile łodzie te mają być przeznaczone do celów rybackich lub technicznej obsługi portów morskich	bez cła
z 1211 p. 1	Niewyrabiane w kraju wyroby, wykonane ze sztucznych materjałów plastycznych, choćby z dodatkiem metali nieszlachetnych — do celów produkcyjnych	35

WYKAZ Nr. 2.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 101	Olej talowy — do wyrobu środków dla ochrony roślin	10
z 152 p. 4	Gips mielony — do fabrykacji porcelany i fajansu oraz kwasoodpornych naczyń kamionkowych	55
z 157 p. 2	Szpat ciężki mielony — do wyrobu litoponu	20

Pozycja i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 170 p. 2	Elektro-korundy i węglokrzemy w ziarnkach, rozdrobnione lub zmielone — do wyrobu tarcz szlifierskich	50
200 z p. 6	Olej smarowy, zmieszany z olejami i tłuszczami zwierzęcemi i roślinnemi — przeznaczony do użycia przy wytłaczaniu z porcelany artykułów elektrotechnicznych	bez cła
z 202	Wosk bitumiczny o punkcie topliwości 75° C i wyżej — do celów przemysłowych:	
p. 1	bielony	20
p. 2	inny	35
210	Olej drzewny — do wyrobu lakierów	50
213 z p. 3	Substrat bituminowo-olejowy — do wyrobu farb rdzochronnych	10
299 z p. 22	Fosforan dwusodowy — do wykańczania tkanin z jedwabiu naturalnego	50
z 303 z p. 5	Krzemowapń (calcium silicium), również z domieszką manganu, magnezu, żelaza i t. p. — do celów przemysłowych	18
305 p. 4	Siarczan baru strącony — do wyrobu papieru	50
310 z p. 1	Tlenek glinu — do wyrobu korundu żółtego	15
314 z p. 3	Pięciochlorek antymonu — do produkcji barwników kadziowych	25
317 z p. 1	Nadmanganian potasowy — do celów przemysłowych	33
332 p. 2	Bezwodnik octowy — do celów przemysłowych	20
z 348 z p. 2	Dwuchloroetan — do produkcji barwników kadziowych	30
z 350 p. 2	Siarczan metylu (nie w ampułkach) — do produkcji barwników kadziowych	5
z 353 p. 2	Kwas chlorooctowy — do produkcji barwników kadziowych	15
z 356	Estry kwasu malonowego płynne oraz estry pochodnych kwasu malonowego płynne — do produkcji preparatów farmaceutycznych	30
360 z p. 3	Lecytyna roślinna — do wyrobu czekolady	10
z 384	Kaktus (cactus grandiflorus) w spirytusie — do dalszego przerobu na środki lecznicze	25
390 p. 2 b	Struny jelitowe — do wyrobu rakiet tenisowych	10
395 z p. 1	Chlorek kwasu paratoluolosulfonowego — do celów przemysłowych	12
395 p. 3	Kwas ftalowy i jego bezwodnik — do celów przemysłowych	7
395 p. 4	Chlorek benzoilu — do wyrobu barwników	15
396 z p. 1	Benzaldehyd — do wyrobu barwników syntetycznych oraz kwasu fenylocynchoninowego	15
396 z p. 2	Betametyloantrachinon, kwas antrachinonosulfonowy i jego sól sodowa — do celów przemysłowych	8
396 z p. 3	Kwas antrachinonodwusulfonowy i jego sól sodowa, chloro-antrachinon, dwuchloroantrachinon — do wyrobu barwników	20
397 z p. 1	Metatoluidyna, meta- i paraksylidyna — do celów przemysłowych	10
397 z p. 2	Ortoanizydyna, krezydyna, dwumetyloanilina, dwuetyloanilina, etylobenzyloanilina i jej sulfokwas, kwas antranilowy — do celów przemysłowych	30
397 z p. 4	Tioanilina — do celów przemysłowych	45
397 z p. 4	Acetoparafenylenodwuamina — do celów przemysłowych	10
397 z p. 6	Dwuchlorobenzydyna, dwuchlorotolidyna, dwuanizydyna — do celów przemysłowych	20
397 z p. 8	Etyloalfanaftyloamina — do celów przemysłowych	30
397 z p. 9	Kwasy naftyloaminosulfonowe 1. 6 i 1. 7 (kwasy Cleve), kwas naftyloaminosulfonowy 1. 5, kwas naftyloaminodwusulfonowy 2. 4. 8 (kwas C), kwas betanaftyloaminosulfonowy 1. 2 (kwas Tobiasa)— do celów przemysłowych	30
397 p. 10	Aminoantrachinon — do celów przemysłowych	5
397 z p. 12	Kumidyna — do celów przemysłowych	30
397 z p. 12	Chloro-5-aminoantrachinon i leuko- 1. 4-dwuaminoantrachinon — do wyrobu barwników	50
397 z p. 12	Kwas fenylonaftyloaminosulfonowy 1. 8 i kwas tolilonaftyloaminosulfonowy 1. 8 — do celów przemysłowych	22

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w % cła normalnego (autonomicznego)
397 z p. 12	Izatyna — do wyrobu kwasu fenylocynchoninowego	bez cła
397 z p. 12	Kwas chlorotoluidynosulfonowy i kwas paratoluidynometasulfonowy — do celów przemysłowych	20
397 z p. 12	4 nitrometylo 1.2 benzimidazol — do celów przemysłowych . . .	27
397 z p. 12	Dwuaminoantrahydrochinon, chloroaminoantrachinon — do wyrobu barwników kadziowych	40
398 z p. 1a	Rezorcyna — do celów przemysłowych	5
398 z p. 7	Kwas naftolomonosulfonowy 2. 7, kwas naftolomonosulfonowy 1. 5 — do celów przemysłowych	30
398 z p. 9	Para-chlorofenol — do wyrobu barwników	10
399 z p. 1	Aminofenol — do celów przemysłowych	20
399 z p. 3	Kwas paraaminosalicylowy — do celów przemysłowych	5
399 z p. 5	Kwas aminonaftolodwusulfonowy 2. 8. 3. 6 (kwas 2 R), kwas aminonaftolosulfonowy 1. 8. 4 (kwas S), kwas aminonaftolosulfonowy 2. 5. 7 (kwas I), kwas aminonaftolodwusulfonowy 1. 8. 2. 4 (kwas 2 S) — do celów przemysłowych	35
399 z p. 6	Nitrobenzylidenometaamidofenol, parachloroortoaminofenolosulfokwas, kwas amidoazolowy (paraaminofenylo 1. 2 naftiminoazolo-5 — oksy 7-sulfokwas) pochodna mocznikowa kwasu aminonaftolosulfonowego 2. 5. 7 — do celów przemysłowych	35
400 z p. 1	Fenylometylopyrazolon, fenylosulfometylopyrazolon — do celów przemysłowych	5
z 401	Keton Michlera — do celów przemysłowych	20
z 402	Fenylohydrazyna — do celów przemysłowych	30
410 z p. 2	Łupek bitumiczny w kawałkach, palony (skoksowany), czarny — do wyrobu farb	25
410 z p. 2	Braunsztyn w proszku — do produkcji cynku elektrolitycznego, bateryj elektrycznych oraz soli manganowych	bez cła
486 p. 2 z lit. a I	Acetoceluloza w arkuszach niebarwionych — do wyrobu niepalnych błon rentgenologicznych	10
490 z p 1	Nieorganiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako katalizator — do syntezy amonjaku	bez cła
490 z p. 1	Masy kontaktowe, sporządzone z pumeksu, względnie z ziemi okrzemkowej, przesyconych solami wanadu, również z zawartością do 0,1% platyny — do celów przemysłowych	10
490 z p. 2	Alkohole: oleinowy, cetylowy i stearynowy — do celów przemysłowych	30
490 z p. 2	Pyren — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Oxybutyraldehyd — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Organiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako odczynniki chemiczne przy płókaniu rud cynkowych . . .	5
490 z p. 2	Mocznik — do wyrobu preparatów farmaceutycznych	30
z 674 p. 1	Kręgi z szarpanych nici bawełnianych, luźno związane — do wyrobu wałów kalandrowych	10
z 674 p. 4	Krążki, płyty, tarcze z materjałów włóknistych impregnowanych bakelitem — do wyrobu kół zębatych	40
787 z p. 3	Walce z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o średnicy powyżej 15 mm, o długości powyżej 500 mm, — do przerobu fabrycznego	20
z 815 p. 2b	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny t. zw. „duplex" niedrukowany (bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej 30% i mniej), sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	40
842 p. 4	Dekalkomanja — do wyrobu porcelany i fajansu	50
845 z p. 1a	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny t. zw. „duplex" drukowany jednobarwnie, sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	10
900 p. 4 z lit. b.	Ampułki szklane — do chlorku etylu	62

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
927 z p. 1	Opiłki żeliwne, sprowadzane przez fabryki chemiczne	bez cła
930 z p. 4c	Blacha stalowa zwykła (taśmowa) niklowana, dziurkowana o grubości 1 mm i mniej — do produkcji akumulatorów żelazo-niklowych .	40
z 945 p. p. 1a i 2a	Walce maszynowe żeliwne, chociażby utwardzane, z nieoszlifowanemi powierzchniami roboczemi, o wadze sztuki powyżej 600 kg, średnicy walca 250 mm i więcej, długości walca mierzonej bez czopów 2000 mm i więcej — do wyrobu wygładzarek	20
z 947 ewent. uwaga 2	Drut stalowy hartowany— do wyrobu szczotek	15
z 947 pp. 1, 2 ewent. uwagi 1, 2, 4	Drut żelazny i stalowy korytkowy, chociażby nacięty, pokryty nieszlachetnemi metalami — do wyrobu mechanizmów parasolowych .	60
z 964 p. 1a	Formy stalowe obrobione o wadze sztuki powyżej 100 kg — do wyrobu rur żeliwnych, lanych systemem odśrodkowym	20
978 p. 4a z III	Blacha aluminjowa, prostokątna, surowa, o szerokości powyżej 300 mm i o grubości 0.1 mm i mniej — do wyrobu folji aluminjowej . .	5
z 989 p. 3	Zamknięcia niklowane do ampułek szklanych do chlorku etylu . .	65
z 994 p. 1 z lit. a I	Szyny miedziane lane, surowe, o wadze sztuki powyżej 500 g — do wyrobu cynku elektrolitycznego	10
z 994 p. 1 z lit. b I	Bloki lane cylindryczne z otworem, aluminjowe, o zawartości aluminjum 99,7%, o wadze sztuki powyżej 150 g — do wyrobu rur aluminjowych	bez cła
z 1036 p. 3c ew. uwaga 2	Wentyle do dętek samochodowych, motocyklowych i samolotowych, o wadze sztuki 1 kg i mniej — dla fabryk wyrabiających opony i dętki — samochodowe, motocyklowe i samolotowe . . .	2
z 1160 z p. 3a	Sprawdziany (kalibry gwintowane) o wadze sztuki powyżej 500 g — do wyrobu rur	10
1168 p. 7d	Wstęgi kinematograficzne nienaświetlone, sprowadzane — do wyrobu wstęg kinematograficznych, naświetlonych	15
1267 z p. 1	Drut srebrny specjalny, t. zw. topikowy o średnicy lub grubości powyżej 0.75 mm — do wyrobu bezpieczników	20
1267 z p. 2	Drut srebrny specjalny, t. zw. topikowy o średnicy lub grubości 0.75 mm i mniej — do wyrobu bezpieczników	40

WYKAZ Nr. 3.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
23 z p. 1	Pestki morelowe	40
z 89 p. 1	Cebula morska nierozdrobniona	bez cła
295 p. 8	Fosfor	bez cła
z 297	Gaz świetlny, sprowadzany przewodami rurowemi	bez cła
305 p. 2	Dwutlenek baru	20
z 350 p. 2	Chlorek metylu (nie w ampułkach)	30
405 z p. 2	Ekstrakt katechu	17
422 z p. 2	Węgle do rysowania	25
461	Wosk do szczepienia drzew	32
z 486 z p. 1	Acetoceluloza w ziarnkach i proszku	30
z 486 p. 2 z lit. a II	Acetoceluloza w prętach barwionych	15
490 z p. 1	Wodorotlenek kadmu, również z domieszką tlenków żelaza . . .	30
721 p. 1	Regenerat gumowy	12
z 746 z p. 2c	Półfabrykaty z gumy twardej o wadze sztuki 100 g i mniej z odciśniętemi lecz nierozciętemi zębami.	20

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 838	Kalendarze książkowe z działem literackim w języku słowackim . .	bez cła
866	Sączki z gliny	70
944 z pp. 1 i 2a	Walce hutnicze żeliwne utwardzane surowe lub z powierzchnią z gruba obdartą, również z obtoczonemi czopami, frezowanemi rozetami, o średnicy 850 mm i wyżej	20
1000 p. 4	Motyki, sapy, dziabki, grabie, grace, pazurki ogrodnicze, kantowniki i szufelki ogrodowe — surowe, bejcowane, lakierowane, chociażby z trzonami	52
1018 p. 10b	Nożyce do strzyżenia owiec	65
1018 p. 10c	Nożyce ogrodnicze	32
1018 p. 10d	Sekatory	26
z 1036 p. 3	Automatyczne rozdzielacze pary typu „Py 10", stanowiące część przyrządu „Pyram" dla instalacji na parowozach	50
1041 z p. 1	Walczaki do kotłów wodnorurkowych, t. j. zbiorniki pary i wody, wykute z jednego bloku, również spawane z jednym szwem podłużnym — o średnicy powyżej 1199 mm i o długości 6200 mm i wyżej	15
1088 p. 1 z lit. a	Ręczne walce, używane w ogrodnictwie	57
1088 p. 1b	Siewniki ogrodowe ręczne	55
1088 p. 1cI	Ręczne opryskiwacze: taczkowe, wózkowe	43
1088 p. 2 lit. b	Sprzężajowe szufle	70
1088 p. 2c	Sprzężajowe brony obrotowe	78
1088 p. 2 f III	Sprzężajowe siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów	63
1088 p. 2g	Sprzężajowe opryskiwacze ogrodowe, polowe	54
1088 p. 2i	Sprzężajowe rozlewacze gnojówki rzutowe, rzędowe	78
1088 p. 3c	Silnikowe maszyny do uprawy roli zapomocą części obrotowych . .	83
1088 z p. 4	Walce do uprawy roli, przysposobione do bezpośredniego łączenia z ciągówkami	80
1089 p. 1a	Kosiarki ręczne	13
1089 p. 1b	Kosiarki sprzężajowe	87
1089 p. 2a	Żniwiarki zwykłe, oprócz objętych p. 2 lit. b	87
1089 p. 2b	Żniwiarki — wiązałki	87
1089 p. 2c	Przyrządy żniwne odkładające do kosiarek	87
1089 p. 3	Aparaty specjalne do ostrzenia noży maszyn żniwnych	18
1089 p. 5	Wyorywacze do buraków, ziemniaków	80
1090 z p. 3	Samopodawacze do młocarń	84
1090 p. 4	Podnośniki — stertniki do słomy, siana, snopów	84
1090 p. 5	Wiązacze do słomy, siana	32
1092 p. 4	Młynki do kości	49
1095 p. 2	Podkurzacze	37
1095 p. 3	Maski ochronne	26
1095 p. 4	Pułapki do wyłapywania trutni	22
1095 p. 6	Rojnice	44
1095 p. 7	Wszelkie inne przyrządy pszczelnicze osobno niewymienione . .	22
1096 p. 1	Młynki do nawozów sztucznych	78
1096 z p. 7	Kwoki	55
1097	Maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione	66
1098 p. 6	Ostrza do pielników	80
1098 p. 7	Inne części maszyn i narzędzi rolniczych, oprócz osobno wymienionych .	80
1168 p. 7 lit. e I	Wstęgi kinematograficzne, dźwiękowe, naświetlone — negatywy . .	40

392.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1936 r.

ustalające kurs, podług którego mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe jako wadja przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł
	A. Państwowe papiery procentowe.		
1.IV. i 1.X.	6% pożyczka dolarowa z 1920 r. (Dz.U.R.P. z 1919 r. Nr 29, poz. 252)	$ 100.—	330.—
2.I. i 1.VII.	5% pożyczka konwersyjna z 1924 r. (Dz.U.R.P. z 1924 r. Nr 27, poz. 274)	zł. 100.—	45.—
2.I. i 1.VII.	5% konwersyjna pożyczka kolejowa z 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 89, poz. 509)	zł. 100.—	45.—
1.II. i 1.VIII.	4% premjowa pożyczka dolarowa S. III. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 10, poz. 66)	$ 5.—	40.—
15.IV. i 15.X.	7% pożyczka stabilizacyjna (Dz.U.R.P. z 1927 r. Nr 88, poz. 789)	$ 100.— £ 100.—	440.— 1.820.—
1.V. i 1.XI.	7% pożyczka w lirach z 1924 r. (Dz.U.R.P. z 1924 r. Nr 25, poz. 257)	Lir. 100.—	20.—
1.I. i 1.VII.	8% pożyczka dolarowa z 1925 r. (Dillon — Dz.U.R.P. z 1925 r. Nr 22, poz. 154)	$100.—	390.—
2.I. i 1.VII.	6% Pożyczka Narodowa (Dz.U.R.P. z 1933 r. Nr 67, poz. 503 i 507)	zł. w zł. 100.—	50.—
1.VI. i 1.XII.	3% państwowa renta ziemska (Dz.U.R.P. z 1933 r. Nr 43, poz. 337)	zł. w zł. 100.—	40.—
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych.		
30.VI. i 31.XII.	8% Listy Zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł. w zł.*) 100.—	120.—

*) Złote, parytetu określonego w art. 1 rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dn. 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65).

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł
30.VI. i 31.XII.	7% Listy Zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	5½% (dawn. 8%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł. w zł.*) 100.—	110.—
30.VI. i 31.XII.	5½% (dawn. 7%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	4½% (dawn. 8%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego opiewające na złote w złocie	zł. w zł.*) 100.—	110.—
30.VI. i 31.XII.	4½% (dawn. 7%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	8% obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł.*) 100.—	120.—
1.IV. i 1.X.	7% obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	5½% (dawn. 8%) obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł.*) 100.—	110.—
1.IV. i 1.X.	5½% (dawn. 7%) obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	5½% (dawn. 7% gwarantowane złote amortyzowane dolarowe z 1928 r.) obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego emisji III N. opiewające na złote w złocie	zł. w zł. 100.—	65.—

*) Złote, parytetu określonego w art. 1 rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dn. 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65).

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł
1.IV. i 1.X.	7% obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego emisji II S opiewające na franki francuskie w złocie.	fr.fr. 1.000.—	250.—
1.IV. i 1.X.	7½% obligacje bankowe Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	5½% obligacje bankowe Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	8% obligacje budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł. w zł. 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	5½% (dawn. 8%) obligacje budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł. w zł. 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	4½% listy zastawne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł. 100.—	40.—
30.VI. i 31.XII.	4% listy zastawne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł. 100.—	40.—
1.IV. i 1.X.	4½% obligacje komunalne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł. 100.—	30.—
1.IV. i 1.X.	4% obligacje komunalne b. Banku Krajowego przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł. 100.—	30.—
1.IV. i 1.X.	4% obligacje kolejowe b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł. 100.—	30.—
2.I. i 1.VII.	8% Listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serji I i II	zł. w zł. 100.—	120.—
2.I. i 1.VII.	7% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serji bez numeru i Serji II	zł. w zł. 100.—	65.—
2.I. i 1.VII.	4½% listy zastawne Państwowego		

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł
	Banku Rolnego (skonwertowane z 8% i 7%)	zł. w zł. 100.—	65.—
2.I. i 1.VII.	4½% obligacje meljoracyjne Państwowego Banku Rolnego (skonwertowane z 7%) Serji bez numeru i Serji II	zł. w zł. 100.—	65.—
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa.		
1.IV. i 1.X.	7% i 8% listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego (Dz.U.R.P. z 1920 r. Nr 112, poz. 737; Dz.U.R.P. z 1926 r. Nr 96, poz. 562 i Dz.U.R.P. z 1928 r. Nr 25, poz. 220)	£ 1.—	14.—
	D. Listy zastawne i obligacje krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), w rozumieniu p. 4 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 15.II. 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 17, poz. 141) *)		80% wartości giełdowej
	E. Akcje Banku Polskiego	zł. 100.—	75.—

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 9 lipca 1934 r. („Monitor Polski" Nr 155 z dn. 10 lipca 1934 r.) w tymże przedmiocie traci moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 kwietnia 1936 r. Nr. 99, poz. 182).

---

*) Z pośród listów zastawnych towarzystw kredytowych miejskich prawo pupilarności posiadają tylko listy zastawne Tow. Kredyt. m. Warszawy, Tow. Kredyt. Miejsk. we Lwowie i Zachodnio-Polskiego Tow. Kred. Miejskiego w Poznaniu.

393.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1936 r.

ustalające dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249), ogłaszam następującą dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi w zakresie wszystkich czynności, wymienionych w § 1 ust. (3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250):

1) Bank Polska Kasa Opieki, Sp. Akc.,
2) Bank Amerykański w Polsce, Sp. Akc.,
3) Międzynarodowy Bank Handlowy, Sp. Akc.,
4) Danziger Privat-Actien - Bank — (Gdański Prywatny Bank Akcyjny, Sp. Akc.), Oddziały położone w Polsce.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 1 maja 1936 r. Nr. 102, poz. 187).

394.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 kwietnia 1936 r.

o organizacji i czasie urzędowania urzędów, podurzędów i posterunków celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Czas urzędowania utworzonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 4, poz. 31) posterunków celnych w Jamnie, Henrykowie, Drawsku, Zbarzewie, Masłowie i Bonowie w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu określa dołączony do niniejszego zarządzenia załącznik.

§ 2. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach:

a) dla Urzędu Celnego w Karfju (Karb) ustala się jako najbliższy urząd pocztowy — urząd pocztowy w Radzionkowie,

b) Podurząd Celny Królewska Huta otrzymuje nazwę: „Podurząd Celny Huta Piłsudski".

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr. 278, poz. 385) co do okręgu administracyjnego Dyrekcji Ceł w Mysłowicach w poz. 39 i 47 oraz co do okręgu administracyjnego Dyrekcji Ceł w Poznaniu w poz. 3, 15, 28, 31, 47 i 91.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 5 maja 1936 r. Nr. 105, poz. 192).

Załącznik do zarz. Min. Skarbu poz. 394.

L. p.	Nazwa Urzędu lub posterunku celnego	Rodzaj Urzędu	Uprawnienia Urzędu Celnego*)	Godziny urzędowe w porze letniej	Godziny urzędowe w porze zimowej	Urząd położony jest w Województwie	Urząd położony jest w Powiecie	Urząd położony jest na granicy
1	2	3	4	5	5	6	7	8
3	Posterunek Celny Bonowo	przejście graniczne	Odprawa osób bez towaru	a) w dni powszednie: 8—10 16—18 b) w niedziele i święta: 8—10 16—18	 9—11 15—17 9—11 15—17	poznańskiem	rawickim	niemieckiej
15	Posterunek Celny Drawsko	przejście graniczne	Odprawa osób i ich środków lokomocji bez towarów	1) w czwartki i niedziele: 8—12 14—17 2) dla ruchu gospodarczego w dni powszednie 4—20 w niedziele i święta 6—19	 8—12 14—17 7—18 7—18	poznańskiem	czarnkowskim	niemieckiej
28	Posterunek Celny Henrykowo	przejście graniczne	Odprawa osób i ich środków lokom. bez towarów, oraz odprawa celna drzewa z Polski do Niemiec	w poniedziałki i soboty 7—12 14—17,30	 8—12 14—17	pomorskiem	sępoleńskim	niemieckiej
31	Posterunek Celny Jamno	przejście graniczne	Odprawa osób bez towarów	w poniedziałki i soboty 8—13 15—18		pomorskiem	kartuskim	niemieckiej
47	Posterunek Celny Masłowo	przejście graniczne	Odprawa osób bez towarów	a) w dni powszednie 8—12 14—18 b) w niedziele i święta 8—12 14—18	 8—12 14—17 8—12 14—18	poznańskiem	rawickim	niemieckiej
91	Posterunek Celny Zbarzewo	przejście graniczne	Odprawa osób bez towarów	a) w dni powszednie 8—10 16—18 b) w niedziele i święta 8—10 16—18	 8— 9,30 16—17,30 8— 9,30 16—17,30	poznańskiem	leszczyńskim	niemieckiej

*) uprawnienia te zostały ustalone w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia

Urząd znajduje się w odległości			Nazwa siedziby najbliższego urzędu pocztowego	Nazwa siedziby przeciwległego najbliższego zagranicznego urzędu celnego lub posterunku celnego	Godziny urzędowe przeciwległego zagranicznego urzędu celnego lub posterunku celnego	
od granicy	od najbliższej stacji kolej. nazwa stacji	od najbliższego urzędu celnego — nazwa tegoż urzędu			w porze letniej	w porze zimowej
9	10	11	12	13	14	
25 mtr.	Jutrosin 12 km.	pr. Dębno-Polskie 26 km. 1. Zduny 28 km.	Szkaradowo	Punkt przejściowy (Passstelle) Paradave 100 m.	a) w dni powszednie: 8—10 16—18	9—11 15—17
					b) w niedziela i święta: 8—10 16—18	9 11 15—17
150 m.	Drawski Młyn 5 km.	pr. Drawski Młyn 5 km. 1. Chełst 6 km.	Drawsko	Kreuz 3 km.	1) w czwartki i niedziele 8—12 14—17	8—12 14—17
					2) dla ruchu gospodarczego w dni powszednie 4—20	7—18
					w niedziele i święta 6—19	7—18
500 m.	Sępolno 12 klm.	pr. Zamarte 22 km. 1. Dorotowo 12 km.	Iłowo	Ziskau 1 km.	w poniedziałki i soboty 7—12 14—17.30	8—12 14—17
200 m.	Lipusz 23 km.	pr. Gowidlino 24 km. 1. Wygoda 16 km.	Parcbowo ag. poczt.	Gross-Pomeiske 2 km.	w poniedziałki i soboty 8—13 15—18	
1,3 km.	Rawicz 2 km.	pr. Gołaszyn 19 km. 1. Dębno-Polskie 7 km.	Rawicz	Punkt przejściowy (Passstelle) Königsdorf 1,4 km.	a) w dni powszednie 8—12 14—18	8—12 14—18
					b) niedziele i święta 8—12 14—18	8—12 14—17
2,2 km.	Włoszakowice 7 km.	pr. Kaszczor 21 km. 1. Długie-Nowe 7 km.	Zbarzewo	Punkt przejściowy (Passstelle) Röhrsdorf 4,2 km.	a) w dni powszednie 8—10 16—18	8— 9,30 16—17,30
					b) w niedziele i święta 8—10 16—18	8— 9,30 16—17,30

30 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 4, poz. 31).

395.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 8495/2/36

w sprawie upoważnienia urzędów celnych do udzielania pozwoleń na czynny obrót uszlachetniający.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych I kl. i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 6 ust. 4, art. 49 ust. 5 i art. 55 ust. 2 prawa celnego (Dz. U. R. P. z 29 października 1933 r. Nr. 84, poz. 610), Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych zarządza co następuje:

§ 1. Upoważnia się urzędy celne I klasy do udzielania pozwoleń na dokonywanie czynnego obrotu uszlachetniającego towarami, wymienionemi w dołączonym wykazie (załącznik Nr. 1).

Do udzielania pozwoleń upoważniony jest urząd celny, który ma dokonać odprawy celnej przywozowej w czynnym obrocie uszlachetniającym.

Podania o pozwolenie na czynny obrót uszlachetniający powinny zawierać dane wymienione w § 90 ust. 2 lit. a, b, c, h, i, przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 17 października 1934 r. Nr. 90, poz. 820) i być wnoszone za pośrednictwem terytorjalnie właściwej Izby Przemysłowo-Handlowej, która przesyła podanie odpowiedniemu urzędowi celnemu wraz ze swą opinją. Dodatkowa opinja Izby Rolniczej jest wymagana tylko w specjalnych przypadkach, o których Ministerstwo Skarbu urzędy celne powiadomi.

§ 2. Urzędy celne nie są upoważnione do udzielania pozwoleń na czynny obrót uszlachetniający towarami, wymienionemi w § 1 wówczas, gdy:

a) opinja izby przemysłowo-handlowej lub w specjalnie określanych przypadkach opinja izby rolniczej jest nieprzychylna,

b) z podania wynika, że sprowadzane mają być inne towary, względnie, jeżeli ze sprowadzanych towarów mają być wytworzone inne towary, niż wskazane w wykazie.

§ 3. Pozwolenia na dokonywanie czynnego obrotu uszlachetniającego na podstawie niniejszego okólnika powinny być udzielane na piśmie według dołączonego wzoru (załącznik Nr. 2).

§ 4. Jeżeli powrotny wywóz uszlachetnianych towarów ma być dokonywany przez inne urzędy celne, niż urząd celny przywozowy, urzędom tym a w przypadku wywozu przez urzędy gdańskie i Inspektoratowi Ceł w Gdańsku powinien być przesłany odpis pozwolenia.

§ 5. Wydane przez urząd celny przywozowy pozwolenie zachowuje swą ważność na przeciąg jednego roku, licząc od daty opinji izby przemysłowo-handlowej. Odnowienie pozwolenia wymaga złożenia ponownego podania w trybie, wskazanym w § 1 ust. 3.

Urząd celny przywozowy ustala termin powrotnego wywozu towaru według okresów przerobu podanych w wykazie wymienionym w § 1.

Termin ten może być przedłużony przez urząd celny, który wydał pozwolenie, tylko raz, na okres czasu równy okresowi przerobu. Zezwoleń na dalsze przedłużenie terminu powrotnego wywozu może udzielić Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu. Podania o przedłużenie terminu wywozu powinny być składane za pośrednictwem właściwych terytorjalnie izb przemysłowo-handlowych. W przypadkach, gdy odprawione warunkowo towary nie zostały w ustalonym terminie wywiezione zagranicę, pobiera się odsetki za zwłokę od wymierzonych należności celnych, zgodnie z § 209 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Jeżeli po jednorazowem przedłużeniu przez urząd celny terminu powrotnego wywozu towaru strona nie wywiezie w określonym terminie conajmniej 50% przywiezionego do uszlachetnienia towaru, urząd celny nie może wydać pozwolenia na taki czynny obrót uszlachetniający, jaki był pierwotnie zezwolony.

§ 6. Odpadki, w ilości określonej w wykazie, pozostające z przerobu wymienionych w dołączonym wykazie towarów, sprowadzonych w czynnym obrocie uszlachetniającym, nie podlegają należnościom celnym.

§ 7. Należności celne za sprowadzone towary winny być zabezpieczone gotówką, papierami wartościowemi, dopuszczonemi do zabezpieczenia należności celnych, lub gwarancją bankową, zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 października 1935 r. („Monitor Polski" z dnia 9 października 1935 r. Nr. 232, poz. 274).

Przy towarach sprowadzonych w czynnym obrocie uszlachetniającym na podstawie niniejszego okólnika, a podlegających ograniczeniom przywozowym, urzędy celne mogą zezwolić na przyjęcie od firm godnych zaufania, zamiast kwoty gwarancyjnej, przewidzianej w § 67 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego, pisemnego zobowiązania, że towary te zostaną wywiezione zagranicę w ciągu ustalonego okresu i że w razie niewywiezienia towarów w terminie będzie wpłacona do kasy urzędu celnego na rzecz Skarbu Państwa wartość towarów w ściśle określonej każdorazowo sumie.

§ 8. Firmy korzystające z czynnego obrotu uszlachetniającego na podstawie niniejszego okólnika obowiązane są prowadzić księgę obrotu przesyłek odprawionych warunkowo, której wzór firma obowiązana jest uzgodnić z urzędem celnym przywozowym. Księga obrotu powinna zawierać conajmniej następujące rubryki: ilość towaru przywiezionego, ilość towaru wywiezionego i ilość towaru pozostającego w kraju.

§ 9. Kontrolę nad czynnym obrotem uszlachetniającym, dokonywanym na podstawie niniejszego okólnika, należy przeprowadzać tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy urząd celny będzie miał wątpliwości co do prawidłowego dokonywania obrotu. Kontrolę tę przeprowadza urząd celny, który pozwolenie wydał, lub na jego zlecenie urząd celny położony najbliżej zakładu przemysłowego, prowadzącego obrót. W tych przypadkach urząd celny pobiera opłaty według norm ustalonych w tabeli podanej w pkt. 4 dział „b" § 1 rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 862); w innych przypadkach opłat za kontrolę nie pobiera się.

§ 10. Przy odprawie celnej towarów w obrocie uszlachetniającym czynnym, dokonywanym na podstawie niniejszego okólnika, mają zastosowanie inne właściwe przepisy celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 2 maja 1936 r. Nr. 103, poz. 190).

Załącznik Nr. 1.

WYKAZ TOWARÓW DOPUSZCZONYCH DO CZYNNEGO OBROTU USZLACHETNIAJĄCEGO
na zasadzie okólnika N. D. IV. 8495/2/36 z dnia 8 kwietnia 1936 roku.

Nr. kol.	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru przywożonego	Nazwa towaru wywożonego po uszlachetnieniu	Ilość towaru przywiezionego spisywana po wywozie towaru uszlachetnionego	Termin powrotnego wywozu
1	930, p. 3 lit. b	Blacha biała cynowana	Puszki do konserw również napełnione*)	Za 1000 sztuk puszek wywiezionych, Urząd Celny spisuje z ilości przywiezionej blachy dla następujących rozmiarów:	6 mies.
				1. puszki rozmiaru 200 × 290 × 100 mm. **662 kg. blachy**	,,
				2. ,, ,, 200 × 290 × 105 mm. **663 kg. blachy**	,,
				3. ,, ,, 200 × 290 × 110 mm. **670 kg. blachy**	,,
				4. ,, ,, 200 × 290 × 115 mm. **681 kg. blachy**	,,
				5. ,, ,, 200 × 290 × 120 mm. **706 kg. blachy**	,,
				6. ,, ,, 200 × 290 × 125 mm. **728 kg. blachy**	,,
				7. ,, ,, 200 × 290 × 130 mm. **729 kg. blachy**	,,
				8. ,, ,, 200 × 290 × 135 mm. **731 kg. blachy**	,,
				9. ,, ,, 200 × 290 × 140 mm. **740 kg. blachy**	,,
				10. ,, ,, 200 × 290 × 145 mm. **757 kg. blachy**	,,
				11. ,, ,, 200 × 290 × 150 mm. **775 kg. blachy**	,,

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

,,	,,	*200 × 290 × 155 mm.* ***799 kg. blachy***	,,
,,	,,	200 × 290 × 160 mm. **807 kg. blachy**	,,
,,	,,	200 × 290 × 170 mm. **838 kg. blachy**	,,
,,	,,	200 × 290 × 180 mm. **840 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 80 mm. **492 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 90 mm. **525 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 100 mm. **536 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 105 mm. **545 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 110 mm. **552 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 115 mm. **576 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 120 mm. **577 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 125 mm. **584 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 130 mm. **592 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 135 mm. **606 kg. blachy**	,,
,,	,,	178 × 244 × 140 mm. **616 kg. blachy**	,,

Nr. kol.	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru przywożonego	Nazwa towaru wywożonego po uszlachetnieniu	
				27.
				28.
				29.
				30.
				31.
				32.
				33.
				34.
				35.
				36.
				37.
				38.
				39.

Ilość towaru przywiezionego spisywana po wywozie towaru uszlachetnionego	Termin powrotnego wywozu
puszki rozmiaru 178 × 244 × 150 mm. **634 kg. blachy**	6 mies.
,, ,, 188 × 270 × 110 mm. **642 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 115 mm. **646 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 120 mm. **667 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 125 mm. **668 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 130 mm. **670 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 135 mm. **694 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 140 mm. **709 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 145 mm. **711 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 150 mm. **721 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 155 mm. **728 kg. blachy**	,,
,, ,, 188 × 270 × 160 mm. **738 kg. blachy**	,,
,, ,, 200 × 215 × 90 mm. **511 kg. blachy**	,,

			40.
			41. ,
			42. ,
			43. ,
			44. ,
			45. ,
			46. ,
			47. ,
			48. ,
			49. ,
			50. ,
			51. ,
			52. ,
			53. ,
			54. ,

„	„	*200 × 215 × 100 mm.* *535 kg. blachy*	„
„	„	200 × 215 × 105 mm. 541 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 110 mm. 558 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 115 mm. 560 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 120 mm. 577 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 125 mm. 592 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 130 mm. 600 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 135 mm. 602 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 140 mm. 615 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 145 mm. 639 kg. blachy	„
„	„	200 × 215 × 150 mm. 640 kg. blachy	„
„	„	217 × 230 × 100 mm. 575 kg. blachy	„
„	„	217 × 230 × 105 mm. 594 kg. blachy	„
„	„	217 × 230 × 110 mm. 607 kg. blachy	„
„	„	217 × 230 × 115 mm. 613 kg. blachy	„

Nr. kol.	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru przywożonego	Nazwa towaru wywożonego po uszlachetnieniu	Ilość towaru przywiezionego spisywana po wywozie towaru uszlachetnionego	Termin powrotnego wywozu
				55. puszki rozmiaru 217 × 230 × 120 mm. **632 kg. blachy**	6 mies.
				56. „ „ 217 × 230 × 125 mm. **633 kg. blachy**	„
				57. „ „ 217 × 230 × 130 mm. **634 kg. blachy**	„
				58. „ „ 217 × 230 × 135 mm. **655 kg. blachy**	„
				59. „ „ 217 × 230 × 140 mm. **677 kg. blachy**	„
		U w a g a: Napełnianie puszek może być dokonywane również w innej firmie, aniżeli ta, której obrót przyznano. Ta ostatnia pozostaje jednak nadal odpowiedzialną za prawidłowy przebieg obrotu.		60. „ „ 217 × 230 × 145 mm. **684 kg. blachy** 61. „ „ 217 × 230 × 150 mm. **690 kg. blachy**	„ „
2	212 p. 2b	Olej sojowy rafinowany	Konserwy: Szproty w oleju rozmiary puszek 99 × 48 89 × 27 99 × 31	Przy wywozie 1 puszki konserw Urząd Celny spisuje **0,111 kg.** oleju sojowego **0,058 (1) kg.** oleju sojowego **0,082 (62) kg.** oleju sojowego	6 mies.
3	611 p. 1 f, g, h	Przędza bawełniana Nr. 58 i wyższych numer ang.	Rękawiczki bawełniane	Za 100 kg. dzianiny wywożonej w rękawiczkach Urząd Celny spisuje **142,8 kg.** sprowadzonej przędzy	3 mies.
4	613, 614, 615, 616	Tkanina bawełniana t. zw. organdyna	Mankiety do rękawiczek	Za 100 kg. tkanin wywożonych w formie mankietów naszytych na rękawiczki Urząd Celny spisuje **125 kg.** sprowadzonej tkaniny	3 mies.

5	592 p. 1 a, b	Czesanka do wyrobu przędzy barwiona lub nie	Przędza w kraju niebarwiona
6	592 p. 1 b	Czesanka do wyrobu przędzy niebarwiona	Przędza w kraju barwiona
7	59 p. 2 a	Śliwki suszone w workach	Śliwki suszone oczyszczone i sortowane w standaryzowanem opakowaniu skrzynkowem
8	572	Przędza z jedwabiu sztucznego	Rękawiczki z jedwabiu sztucznego
9	572	Przędza z jedwabiu sztucznego	Wyroby dziane z jedwabiu sztucznego
10	572	Przędza z jedwabiu sztucznego	Materjały dziane metrowe z jedwabiu sztucznego

Za 100 kg. wywiezionej przędzy w kraju niebarwionej Urząd Celny spisuje z ilości przywiezionej czesanki barwionej lub niebarwionej **107,5 kg.**	3 mies.
Za 100 kg. wywiezionej przędzy w kraju barwionej Urząd Celny spisuje **109,8 kg.** czesanki niebarwionej	3 mies.
Za 100 kg.. wywiezionych śliwek przerobionych Urząd Celny spisuje **100,5 kg** śliwek przywiezionych	6 mies.
Za 100 kg. dzianiny w rękawiczkach wywiezionych Urząd Celny spisuje **142,8 kg.** sprowadzonej przędzy	3 mies.
Za 100 kg. wywiezionych wyrobów dzianych Urząd Celny spisuje **117,6 kg.** sprowadzonej przędzy	3 mies.
Za 100 kg. wywiezionego materjału dzianego, metrowego Urząd Celny spisuje **105,2 kg.** sprowadzonej przędzy	3 mies.

Załącznik 2.

Wzór pozwolenia na czynny obrót uszlachetniający.

URZĄD CELNY

w . . . .

L. dz.

Obrót uszlachetniający czynny.

P. 1.

Do

Firmy

w . . . .

Uwzględniając podanie firmy . . . . w . . . . z dnia . . . . Urząd Celny zezwala na podstawie art. 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 8 kwietnia 1936 r. za Nr. D. IV. 8495/2/36 na przywóz przez wymienioną firmę w czynnym obrocie uszlachetniającym . . . . kg . . . . do przerobu na . . . . . . przeznacz ... na wywóz zagranicę.

Na zasadzie niniejszego wolno firmie sprowadzić wymienion .... towar z zagranicy do dnia . . . . 193 r. włącznie . . . .

Należności celne za sprowadzone materjały powinny być zabezpieczone gotówką, papierami wartościowemi, dopuszczonemi do zabezpieczenia należności celnych lub gwarancją solidnego banku, wystawioną w sposób i na warunkach, podanych w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 2 października 1935 r. („Monitor Polski" Nr. 232, poz. 274).

Proces uszlachetnienia dokonywany będzie w . . . .

Przy wywozie . . . . kg sztuk *) . . . . rozmiaru . . . . spisywane będzie z konta czynnego obrotu uszlachetniającego . . . . kg sztuk *) przywiezion . . . .
Za . . . . . . zużyt. . . . . do wyrobu wywiezion . . . . należy firmie zwrócić cło, względnie odpisać je z rachunku zabezpieczenia . . . .

*) zbędne skreślić.

Przerób trwać będzie . . . . miesięcy . . . ., t .j. firma obowiązana jest zgłosić do odprawy wywozowej odpowiednią ilość . . . . nie później, niż w . . . . miesięcy od dnia następnego po dniu ustalenia wyniku rewizji na zgłoszeniu celnem przywozowem.

Przywóz będzie odbywał się przez Urząd Celny w . . . . wywóz przez Urz ..... Celn w . . . ., przyczem urzędem celnym dla kontroli w czasie trwania niniejszego obrotu będzie Urząd Celny w . . . ." który lub na zlecenie którego przeprowadzona być może kontrola przerobu. W wypadku przeprowadzenia kontroli firma obowiązana jest uiścić opłaty w/g norm, ustalonych w tabeli, podanej w pkt. 4 dział „b" § 1 rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 862).

**) Postępowanie przy wywozie przez Urząd Celny . . . . będzie następujące: w rubryce 9 zgłoszenia celnego wywozowego strona powinna podać numer i datę dokumentu warunkowej odprawy przywozowej i uczynić wzmiankę: „Towar wywozi się w czynnym obrocie uszlachetniającym na zasadzie pozwolenia z dn . . . . L. dz. . . . . . . 193 ...", urząd celny wywozowy po dokonaniu odprawy celnej i stwierdzeniu faktycznego wywozu odnotowuje w rubryce 18 zgłoszenia: „Odprawiono w czynnym obrocie uszlachetniającym firmy . . . . na zasadzie pozwolenia z dn. . . . . . . L. dz. . . . . 193 ..." i przesyła wtórnik zgłoszenia do urzędu kontrolującego, ten ostatni po sprawdzeniu zgodności danych z warunkami obrotu uszlachetniającego odpisuje z rachunku firmy odpowiednie ilość . . . . przywiezion . . . . w obrocie uszlachetniającym, odnotowuje numer zgłoszenia celnego wywozowego i nazwę urzędu celnego wywozowego i odsyła temu urzędowi wtórnik zgłoszenia celnego wywozowego z adnotacją: „Towary wymienione w niniejszem zgłoszeniu zostały odpisane w obrocie uszlachetniającym firmy . . . . . ." w urzędzie celnym w . . . . Urząd wywozowy otrzymany wtórnik wydaje stronie.

Towary wywożone w obrocie uszlachetniającym nie mogą jednocześnie korzystać ze zwrotu cła na zasadzie rozporządzenia o zwrocie cła przy wywozie, jeżeli materjały, za które zwraca się cło przy wywozie towarów, objęte były obrotem uszlachetniającym.

Niezależnie od kontroli celnej, firma obowiązana jest prowadzić księgę obrotu przesy-

**) Ustęp wypełnia się w przypadku, gdy wywóz następuje przez inne urzędy celne, niż przywozowy.

łek odprawionych warunkowo, której wzór należy uzgodnić z urzędem celnym przywozowym. Księgę tę należy przedstawić na każde żądanie urzędu celnego wykonywującego kontrolę.

W czasie trwania niniejszego firma obowiązana jest poddać się wszelkim zarządzeniom, jakie mogą być wydane w sprawie obrotu uszlachetniającego.

P. 2.

(na odpisie p. 1)

a) Urząd . . . . . Celn . . . . w 1) . . . .
2) . . . .
3) . . . .
4) . . . .
5) . . . .
6) . . . .
7) . . . .
. . . .
. . . .

b) Ministerstwu Skarbu
Departament Ceł
w . . . .

c) Ministerstwu Przemysłu i Handlu
w/m.

d) Inspektoratowi Ceł
w Gdańsku

ad a) przesyła się do wiadomości i wykonania

ad b), d) przesyła się do wiadomości . . . . .
. . . .

ad c) przesyła się do wiadomości z powołaniem się na opinję Izby Przemysłowo-Handlowej w . . . .
za Nr. . . . . . .

Naczelnik Urzędu Celnego
w . . . .

396.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 6014/2/36

w sprawie wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu (preparaty Devegan, Luminal, Calcium - Sandoz, Chinin-Calcium-Sandoz, Tabulettae Ovarii siccati).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do okólników z dnia 19 czerwca 1935 r. L. D. IV. 4825/2/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 19, poz. 441 z 1935 r.) i z dnia 17 lutego 1936 r. L. D. IV. 727/2/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 8, poz. 254 z 1936 r.) w sprawie wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu, Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że niżej podane preparaty lecznicze zostały zarejestrowane przez Ministerstwo Opieki Społecznej i wobec tego stosownie do postanowień § 24, rozdział III, p. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z 1934 r.), mogą być sprowadzane z zagranicy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej:

Devegan tabletki — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 1821 — poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Luminal ampułki — E. Merck w Darmsztadzie i I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 1822 — poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Calcium-Sandoz — ampułki 20%—Chemiczna Fabryka, dawniej Sandoz w Bazylei, Nr. reg. 1823 — poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Chinin-Calcium-Sandoz, ampułki — Chemiczna Fabryka, dawniej Sandoz w Bazylei, Nr. reg. 1824, poz. taryfy celnej 384 i uwaga.

Jednocześnie skreślony zostaje z wykazu do okólnika z dnia 19 czerwca 1935 r. L. D. IV. 4825/2/35 — preparat p. n. Tabulettae Ovarii siccati, wyrobu Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 4 maja 1936 r. Nr. 104, poz. 191).

397.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 6421/2/36

w sprawie sposobu oznaczania w lakierach, przywożonych z zagranicy, ilości olejów mineralnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z postanowieniem okólnika L. D. IV. 5658/2/36 z dn. 9 marca 1936 r. (Dz. Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 8, poz. 256) o sprawdzeniu od czasu do czasu w drodze ana-

lizy chemicznej danych zaświadczeń analitycznych miejsca pochodzenia przesyłek lakierów co do ilości w tych lakierach olejów mineralnych, podlegających opodatkowaniu, Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości Urzędom Celnym instrukcję załączoną do niniejszego okólnika o sposobie oznaczania zawartości olejów mineralnych w lakierach.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Załącznik do okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 6421/2/36.

INSTRUKCJA
o sposobie oznaczania zawartości olejów mineralnych w lakierach.

Zasada oznaczenia:

1) Oleje mineralne łącznie z innemi składnikami lotnemi oddziela się od części nielotnych lakierów zapomocą destylacji. Destylat poddaje się działaniu dymiącego kwasu siarkowego (oleum), który sulfonuje i rozpuszcza wszystkie składniki destylatu, za wyjątkiem węglowodorów alifatycznych, będących głównym składnikiem olejów mineralnych.

Wykonanie oznaczenia.

2) Odważyć do starowanej kolbki destylacyjnej ok. 50 g lakieru z dokładnością do 0,1 g i oddestylować lotne składniki, stosując chłodnicę wodną i zbierając destylat do cylinderka z podziałką co 0,5 cm^3. Destylację zakończyć w chwili pojawienia się w kolbce destylacyjnej białych par, znamionujących początek destylacji rozkładowej.

Jeżeli lakier zawiera poniżej 20% rozpuszczalników należy poddać destylacji większą jego ilość tak aby otrzymać przynajmniej 10 cm^3 destylatu.

Po zmierzeniu objętości destylatu, przelać do probówki szklanej z podziałką co 0,2 cm^3 i doszlifowanym korkiem (t. zw. cholesterinometr) 10 cm^3 destylatu i dodawać małemi porcjami dymiący kwas siarkowy (oleum) o zawartości 20% wolnego SO_3 (bezwodnika siarkowego). Po każdorazowem dodaniu kwasu zamknąć przyrząd korkiem, wstrząsnąć, uchylić korek, aby dać ujście wytworzonym gazom i w razie rozgrzania się probówki, studzić w naczyniu z zimną wodą. W żadnym wypadku nie należy dopuszczać do ogrzania się mieszaniny powyżej punktu wrzenia badanego destylatu.

Po dodaniu 5 do 10 cm^3 oleum, zależnie od ilości składników, które oleum usuwa, i kilkuminutowem odstaniu odczytać objętość górnej warstwy, która winna być wyraźnie odgraniczona od ciemno zabarwionej dolnej warstwy oleum.

Obliczanie wyników.

3) Jeżeli ilość odważonego lakieru wynosi a g, ilość otrzymanego destylatu b cm^3, zaś objętość górnej warstwy po wstrząsaniu z oleum 10 cm^3 destylatu c cm^3 to zawartość produktów naftowych, wyrażona w % wagowych, wynosi

$$X = \frac{10\, b\, c}{a}$$

4) Wynik zaokrąglać do całych procentów.

5) Przykład:

Odważono 48,3 g lakieru, otrzymano destylatu 23,5 cm^3, z 10 cm^3 destylatu pozostało niepochłoniętych przez oleum 4,5 cm^3 węglowodorów alifatycznych. Zawartość olejów mineralnych wyniesie:

$$X = \frac{10 \,.\, 4{,}5 \,.\, 23{,}5}{48{,}3} = 21{,}9$$ czyli po zaokrągleniu 22% wag.

6) Uwaga:

W podanym wzorze na obliczanie wyników uwzględniono, iż:

a) ciężar właściwy olejów mineralnych zawartych w lakierze wynosi 0,75 (jest to przeciętny ciężar właściwy benzyny lakierowej),

b) przy sulfonowaniu przechodzą do warstwy oleum węglowodory aromatyczne i naftenowe, zawarte w olejach mineralnych w ilości ok. 20%,

c) przy procesie sulfonowania straty na ulatnianie się wynoszą ok. 5%.

Wobec tego przyjmując objętość niesulfonowanej części, jako jej ciężar, wyrównuje się rachunkowo straty związane ze stosowaną metodą badania.

398.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 10000/2/36

w sprawie sposobu odróżniania łodzi od statków przy odprawie celnej (uwaga 1 do poz. 1154 taryfy celnej), oraz w sprawie obliczania wagi wymiarowej łodzi (poz. 1154 punkt 7 i 8 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ustęp 4 prawa celnego, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. Stosownie do uwagi 1 do poz. 1154 taryfy celnej, jednostki pływające o pojemności brutto 50 m^3 (17,6 ton. rej.) i mniej podlegają ocleniu jako łodzie, zaś jednostki o pojemności brutto powyżej 50 m^3 podlegają ocleniu jako statki.

Dla stwierdzenia, czy dana jednostka pływająca podlega ocleniu jako łódź, czy też jako

statek morski lub rzeczny, należy określić jej pojemność brutto w metrach sześciennych.

W tym celu należy posługiwać się wzorem:

$$P_{br} = 0{,}65 \times l \times b \times h \; .\;.\;.\;.\; m^3$$

gdzie P_{br} oznacza pojemność brutto jednostki pływającej;

„l" — oznacza długość jednostki pływającej, zmierzoną jako odległość w metrach pomiędzy najdalej wysuniętemi stałemi punktami dziobnicy i rufy;

„b" — oznacza szerokość jednostki pływającej zmierzoną jako największą odległość w metrach pomiędzy zewnętrznemi ściankami poszycia obu burt w płaszczyźnie największego przekroju poprzecznego jednostki pływającej (w płaszczyźnie największego rozwarcia burt);

„h" — oznacza wysokość jednostki pływającej mierzoną w środku długości, jako odległość w metrach pomiędzy najniższym zewnętrznym punktem dna, względnie dla jednostek pływających ze stępką (kilem), pomiędzy górną krawędzią stępki, a górną powierzchnią pokładu, lub dla łodzi bezpokładowych, — powierzchnię określoną górną krawędzią burt.

Jeżeli na pokładzie jednostki pływającej, względnie nad powierzchnią określoną górną krawędzią jej burt (przy jednostkach pływających bezpokładowych) znajdują się kryte nadbudówki, to objętość tych nadbudówek powinna być wymierzona oddzielnie i dodana do pojemności obliczonej ze wzoru — otrzymuje się wówczas całkowitą pojemność brutto jednostki pływającej.

2. W przypadkach niemożności zważenia łodzi, (poz. 1154 p. 7 i 8 t. c.) spuszczonych na wodę, należy, celem ustalenia podstawy dla wymiaru cła, dokonywać obliczenia wagi tych łodzi przez określenie wyporności, drogą pomiaru objętości tej części łodzi, która się zanurza pod wpływem własnego ciężaru łodzi.

W tym celu należy, dla łodzi zanurzonej tylko pod wpływem ciężaru własnego, zmierzyć następujące dane:

1) największą odległość „L" pomiędzy skrajnemi punktami przecięcia się rufy i dziobu łodzi ze zwierciadłem wody,

2) największą odległość „B" pomiędzy skrajnemi punktami przecięcia się boków łodzi ze zwierciadłem wody,

3) odległość „H" mierzoną w środku długości łodzi pomiędzy najniższym zewnętrznym punktem dna, względnie najniższym punktem stępki (dla łodzi ze stępką), a zwierciadłem wody.

Iloczyn tych trzech wielkości L x B x H, zmierzonych w metrach, pomnożony przez odpowiedni współczynnik „k" daje objętość zanurzonej części łodzi w metrach sześciennych.

Wielkość współczynnika k ustala się następująco:

a) dla łodzi z własnym napędem mechanicznym $k = 0{,}7$,

b) dla łodzi bez własnego napędu mechanicznego $k = 0{,}75$.

Objętość zanurzonej części łodzi wyrazi się wówczas wzorem:

$$D = k \times L \times B \times H \; .\;.\;.\;.\; m^3$$

Określona w powyższy sposób objętość „D" części zanurzonej łodzi jest równa objętości wody wypartej przez łódź pod wpływem ciężaru własnego, czyli równa jest wyporności „W" łodzi

$$D = W \; .\;.\;.\; m^3$$

Ilość metrów sześciennych wyporności łodzi, ustaloną na powyższych zasadach należy przyjąć za równą ilości tonn metrycznych (1.000 kg) wagi wymiarowej łodzi.

Jednocześnie uchyla się instrukcję przesłaną Dyrekcjom Ceł w Poznaniu i Gdańsku, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku oraz Urzędowi Celnemu w Gdyni przy zarządzeniu Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 26943/2/33 z dnia 17 października 1933 r. w części zatytułowanej „Instrukcja o obliczaniu wagi łodzi w razie niemożności zważenia łodzi sprowadzonych drogą morską".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

399.

OKÓLNIK T. 73 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 9991/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy clenia części aparatów do oczyszczania gazów i aparatów do odmierzania płynów).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Sprowadzana oddzielnie armatura do budowy aparatów do częściowego oczyszczania i chłodzenia gazów, otrzymywanych w wielkich piecach hutniczych, jako niestanowiąca właściwego aparatu, podlega ocleniu według odpowiednich pozycyj taryfy celnej stosownie do jakości i stopnia obrobienia poszczególnych części.

2) Aparat do automatycznego odmierzania niedużych ilości płynów, składający się ze szklanego naczynia miarowego, szklanego cylindra i gumowej pompki, o wadze 2 — 3 kg podlega ocleniu według poz. 1074 pkt. odpowiedni taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

400.

OKÓLNIK T. 72 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 maja 1936 r.

L. D. IV. 10449 2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1159 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Jako wagi sprężynowe, wymienione pod literą c punktu 1 pozycji 1159 taryfy celnej należy uważać wagi, w których ciężar ważonego ładunku jest równoważony bądź bezpośrednio siłą sprężyny odkształcanej w granicach jej elastyczności, bądź też pośrednio przez działanie ciężaru ważonego ładunku na sprężynę przez układ dźwigniowy.

Wagi takie, o ile podlegają odprawie według litery c) III i c) IV wymienionego punktu i pozycji, mogą korzystać z cła konwencyjnego, przewidzianego w umowie handlowej polsko-angielskiej z dnia 27 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 380 z 1935 r.) dla wag sprężynowych.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

401.

OKÓLNIK T. 75 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 maja 1936 r.

L. D. IV. 9436/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1005 p. 4, 1084 p. 7 tar. celn.).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Matryce i stemple do wytłaczania (prasowania) guzików z mączki rogowej, mas plastycznych lub innych temu podobnych materjałów, podlegają ocleniu według poz. 1005 p. 4 taryfy celnej.

2) Giętkie metalowe rdzenie, umieszczone w ochronnym pancerzu, zakończone z jednej strony rodzajem sprzęgła do łączenia tego rdzenia z silnikiem, a z drugiej strony — uchwytem do osadzania świderka lub t. p. narzędzia, należy na podstawie art. 4 p. 4 rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85/1932, poz. 732) przydzielać do poz. 1084 p. 7 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

402.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 maja 1936 r.

L. D. V. 4624/1/36

w sprawie tymczasowego usunięcia podwójnego opodatkowania w dziedzinie podatków bezpośrednich w stosunkach z Niemcami.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

I.

Pomiędzy rządami polskim i niemieckim toczą się rokowania w sprawie zawarcia umowy o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich. Przeprowadzone dotychczas rozmowy doprowadziły do tymczasowego uzgodnienia następujących zasad mającej się zawrzeć umowy:

1) Majątek nieruchomy oraz przychody i dochody z takiego majątku podlegają opodatkowaniu tylko w tem Państwie, w którem znajduje się nieruchomość.

Narówni z przychodem (dochodem) z majątku nieruchomego traktuje się przychód (dochód) z wierzytelności hipotecznie zabezpieczonych.

2) Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz przychody (dochody) z tych przedsiębiorstw podlegają opodatkowaniu, nie naruszając postanowień punktu 3), tylko w tem Państwie, na obszarze którego przedsiębiorstwo posiada swój zakład.

Za zakład w rozumieniu ustępu poprzedniego uważa się stałe urządzenie (zespół środków służących do prowadzenia przedsiębiorstwa), w którem czynność przedsiębiorstwa jest całkowicie lub częściowo wykonywana. Poza siedzibą i miejscem kierownictwa przedsiębiorstwa za zakłady uważa się oddziały, zakłady fabryczne i warsztaty, miejsca zakupów i sprzedaży, składy i inne placówki handlowe, posiadające charakter trwałego urządzenia, jak również stałe zastępstwa. Pod pojęcie zakładu natomiast nie podpada utrzymywanie jedynie stosunków handlowych przez całkowicie samoistnego zastępcę. To samo odnosi się do utrzymywania zastępcy (agenta), który wprawdzie stale czynny jest dla osób fizycznych lub zrzeszeń jednego Państwa na obszarze drugiego, pośredniczy jednak jedynie w tranzakcjach, nie będąc upoważniony przez zastępowaną firmę do zawierania tranzakcji.

Gdy przedsiębiorstwo posiada zakłady w obu Państwach, każde z obu Państw pobiera podatki od tej części przychodu (dochodu), która została osiągnięta przez działalność zakładów znajdujących się na jego obszarze.

Narówni z przychodem (dochodem) z przedsiębiorstwa przemysłowego traktuje się przychód (dochód) z udziałów w przedsiębiorstwach o charakterze spółek, z wyjątkiem przychodu (dochodu) z kuksów, akcyj, świadectw udziałowych i innych papierów wartościowych.

Skup zawodowy, uprawiany na obszarze Polski przez osoby przyjeżdżające z Niemiec, nie podlega w Polsce podatkowi przemysłowemu.

3) Przychody (dochody) z wykonywania przedsiębiorstw żeglugi morskiej i powietrznej podlegają opodatkowaniu tylko w tem Państwie, w którem znajduje się ich faktyczne kierownictwo.

4) Przychody (dochody) z pracy, nie wyłączając przychodu (dochodu) z wolnych zawodów, podlegają opodatkowaniu — o ile w punkcie 5) niema w tym względzie odmiennych postanowień — tylko w tem Państwie, na obszarze którego wykonywana jest osobista działalność, z której pochodzi dany przychód (dochód).

Wykonywanie wolnego zawodu w jednem z obu Państw ma miejsce tylko wtedy, gdy działalność zawodowa ma w tem Państwie stały ośrodek.

Przychody (dochody) z tantjem członków rady nadzorczej podlegają opodatkowaniu tylko w tem Państwie, w którem znajduje się miejsce faktycznego kierownictwa przedsiębiorstwa, wypłacającego tantjemy.

5) Przychody (dochody) z pensyj, zaopatrzeń emerytalnych, płac i innych uposażeń, wypłacanych z kas publicznych, związków terytorjalnych, podlegają opodatkowaniu w tem Państwie, na obszarze którego znajduje się dłużniczy związek terytorjalny (będą tu więc należały przedewszystkiem emerytury i t. p., wypłacane przez Państwo, i przez związki samorządu terytorjalnego).

6) Przychody (dochody) z ruchomego majątku w kapitałach podlegają opodatkowaniu w tem Państwie, w którem podatnik ma miejsce zamieszkania. Nie dotyczy to przychodów (dochodów) z kapitałów hipotecznie zabezpieczonych, o których mowa w punkcie 1).

Za miejsce zamieszkania uważa się miejsce, gdzie podatnik ma mieszkanie wśród okoliczności, uzasadniających wniosek, że ma on zamiar utrzymania tego mieszkania na stałe. Jeżeli podatnik ma podwójne miejsce zamieszkania, to w każdym takim wypadku najwyższe władze administracji skarbowej obu Państw porozumieją się. Do czasu zawarcia porozumienia czynności egzekucyjne przeciwko takiemu podatnikowi będą wstrzymane.

Jeżeli warunki ustępu poprzedzającego nie zachodzą w żadnem z obu Państw, to za miejsce zamieszkania podatnika uważa się miejsce jego zwykłego pobytu. Zwykły pobyt w rozumieniu niniejszych postanowień jest tam, gdzie ktoś przebywa wśród okoliczności, z których wynika, że znajduje się w danem miejscu lub w danym kraju nietylko przejściowo. Jeżeli dana osoba nie ma również zwykłego pobytu w żadnem z obu Państw, przyjmuje się miejsce jej zamieszkania w tem Państwie, którego obywatelstwo posiada.

Za miejsce zamieszkania osób prawnych uważa się miejsce ich faktycznego kierownictwa.

Jeżeli podatnik przeniesie swe miejsce zamieszkania definitywnie do drugiego Państwa, wówczas obowiązek podatkowy tego podatnika kończy się, o ile jest związany z miejscem zamieszkania, z końcem tego miesiąca kalendarzowego, w którym przeniesienie miejsca zamieszkania nastąpiło.

7) Inne rodzaje majątków i przychodów oraz dochodów, niewymienione w punktach poprzednich, podlegają opodatkowaniu — z zastrzeżeniami wynikającemi z części II niniejszego okólnika, w tem Państwie, na obszarze którego podatnik ma miejsce zamieszkania.

II.

Nie osiągnięto jeszcze porozumienia w kwestji opodatkowania:

1) wierzytelności hipotecznie zabezpieczonych, o ile pożyczki pod zastaw hipoteczny udzielone zostały przez instytucje kredytowe;

2) innych praw majątkowych hipotecznie zabezpieczonych, np. prawo używania, prawo użytkowania i t. p.;

3) przedsiębiorstw drobnej żeglugi rzecznej (berlinki);

4) prywatnych pensyj emerytalnych i t. p. zaopatrzeń, wypłacanych z tytułu byłego stosunku służbowego lub byłego stosunku, wynikającego z umowy o pracę;

5) tantjem, pobieranych przez członków komisyj rewizyjnych;

6) robót i dostaw, wykonywanych jako samoistne przedsiębiorstwa.

III.

Zasady, wyszczególnione w cz. I niniejszego okólnika, Ministerstwo Skarbu poleca stosować przy opodatkowaniu obywateli oraz osób prawnych polskich i niemieckich za lata podatkowe od roku podatkowego 1935 począwszy. W odniesieniu do osób, które nie posiadają obywatelstwa polskiego lub niemieckiego, a podlegają opodatkowaniu w obydwu państwach, zasady te mogą być stosowane tylko po porozumieniu się naczelnych władz skarbowych obu Państw, w każdym konkretnym wypadku. W każdym więc takim wypadku należy zwracać się o instrukcję do Ministerstwa Skarbu.

Wymiary podatkowe, które dokonane zostały wbrew zasadom podanym w części I niniejszego okólnika, należy zurzędu poddać rewizji i wyłączyć z nich te źródła, które w myśl cz. I opodatkowaniu w Polsce nie podlegają. Wdrożoną ewentualnie egzekucję należy bezzwłocznie ograniczyć do wysokości sum, jakie na skutek tego wyłączenia ewentualnie należałyby się.

Zarządzenie niniejsze wydaje się z zastrzeżeniem wzajemności i poleca się je stosować aż do odwołania.

Źródła podatkowe, o których mowa w cz. II niniejszego okólnika, należy opodatkowywać zgodnie z obowiązującem ustawodawstwem, bez żadnych ograniczeń, chociażby one były opodatkowane również i w Niemczech, chyba, że nie podlegałyby opodatkowaniu, z uwagi na postanowienia cz. IV niniejszego okólnika.

Przepisy cz. I niniejszego okólnika nie rozciągają się na zaległości w podatku majątkowym.

IV.

Okólnik z dnia 6 grudnia 1935 r. L. D. V. 26742/1/35, w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatku dochodowego w stosunkach między Polską a Niemcami (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 34, poz. 793), o ile zawiera dalej idące postanowienia od wynikających z okólnika niniejszego, obowiązuje nadal.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

403.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1936 r.

L. D. VI. 2238/4/36

w sprawie narzędzi kontrolno - mierniczych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Ministerstwo Skarbu poleca Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) przedłożyć w terminie do dnia 15 czerwca b. r. ilościowe wykazy narzędzi mierniczych i przyborów kontrolnych, których brak daje się odczuwać w służbie akcyzowej.

Jednocześnie poleca się Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) i Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych przesłać Ministerstwu (Departament Akcyz i Monopolów) w terminie do dnia 31 maja b. r. uszkodzone plombownice do naprawy. Z dniem 31 maja r. b. należy również wstrzymać wysyłkę zużytych plomb do firmy „A. Wachstock" w Krakowie aż do dalszych zarządzeń.

Kierownik Departamentu:
(—) *Zubrzycki.*

404.

OKÓLNIK T 76 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 maja 1936 r.

L. D. IV. 11007/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 959, 964 i 1016 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Spinacze do pasów napędnych, o nazwach „Crescent", „Regent" i innych, w postaci płytek z blachy żelaznej, posiadających po obu stronach po 2 rzędy otworów do założenia nitów, podlegają ocleniu według poz. 959 taryfy celnej.

2) Klucze żelazne toczone, wiercone do nakręcania zegarów ściennych, jako stanowiące wyrób żelazny obrobiony, osobno niewymieniony, podlegają ocleniu według p. 1 litery odpowiedniej poz. 964 taryfy celnej.

3) Haki do wieszania odzieży wykonane z prętu żelaznego o średnicy powyżej 6 mm niklowane zakończone gałką drewnianą, lakierowaną, z dodatkiem przylutowanej blaszki żelaznej, podlegają ocleniu według punktu odpowiedniego poz. 964 taryfy celnej.

Takież haki lecz wykonane z drutu żelaznego, t. j. z prętu o średnicy 6 mm i mniej, podlegają ocleniu według lit. b p. 1 poz. 1016 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

405.

OKÓLNIK T. 78 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 maja 1936 r.

L. D. IV. 2986/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 397 i 399).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że jako produkty pośrednie „inne, oprócz osobno wymienionych" służące do wyrobu barwników syntetycznych, należy clić:

1) alkilopochodne aminodwufenyloaminy (grupa alkilo. $NH_2C_6H_3$. $NH.C_6H_5$ lub $NH_2C_6H_4$. $NH.C_6H_4$ grupa alkilo) oraz ich dwuazopochodne według pozycji 397 p. 12 taryfy celnej;

2) metoksyaminodwufenyloamina ($NH_2C_6H_4$. $NH.C_6H_4$. OCH_3) i inne alkilooksypochodne aminodwufenyloaminy (grupa alkilooksy. $NH_2C_6H_3$. $NH.C_6H_5$ lub $NH_2C_6H_4$. $NH.C_6H_4$. grupa alkilooksy) oraz ich dwuazopochodne według pozycji 399 p. 6 taryfy celnej.

W związku z powyższem wykaz produktów pośrednich „innych oprócz osobno wymienionych", clonych według poz. poz. 393 — 400 taryfy celnej, stanowiący załącznik do okólnika T. 7 dnia 27 kwietnia 1935 r. L. D. IV. 2131/2/35 (Dz. Urzędowy Min. Skarbu Nr. 12, poz. 300), uzupełnia się przez dodanie związków wymienionych w niniejszym okólniku.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

406.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 maja 1936 r.

L. D. IV. 7851/3/36

o tymczasowem stosowaniu postanowień Protokółu Taryfowego polsko - norweskiego z dnia 14 marca 1936 r. oraz Protokółu Dodatkowego z dnia 13 marca 1936 r. do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej polsko-szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W Nr. 34 Dziennika Ustaw z dnia 1 maja 1936 r. zostały ogłoszone pod pozycjami 262 i 263 dwa rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1936 r. o tymczasowem wprowadzeniu w życie postanowień:

1) Protokółu Taryfowego polsko - norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r. oraz

2) podpisanego w Warszawie dnia 13 marca 1936 r., Protokółu Dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do Konwencji Handlowej polsko - szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r.

W związku z tem wyjaśnia się, co następuje:

1. **W odniesieniu do Protokółu Taryfowego polsko - norweskiego:**

a) Protokół Taryfowy z dnia 14 marca 1936 r. jest uzupełnieniem zawartych pomiędzy Polską a Norwegją: — traktatu handlowego i nawigacyjnego z 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 747 z 1927 r.), protokółu dodatkowego do tego traktatu z dnia 26 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 296 z 1929 r.) oraz protokółu taryfowego z dnia 8 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 463, vide ok. z dnia 16 lutego 1935 r. L. D. IV. 5184/3/35 — Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 5, poz. 101).

Postanowienia Protokółu mają zastosowanie od dnia 1 maja 1936 r. i obowiązują w ciągu jednego roku od daty wejścia w życie z tem jednak, że w razie niewypowiedzenia go przez jedną z układających się stron na miesiąc przed wygaśnięciem rocznego terminu będzie on milcząco przedłużony.

O ileby jednak wymienione umowy, uzupełnione protokółem, wygasły przed upływem tego terminu, równocześnie przestanie obowiązywać protokół.

b) Protokół zawiera zniżki dla niektórych norweskich olejów i tłuszczów z poz. 216 i 222 taryfy celnej. W szczególności ustala zniżkę w wysokości 1.50 zł od 100 kg dla tranu i innych olejów, tłuszczów wszelkich zwierząt morskich (punkt 1 poz. 216), **nieskażonych,** sprowadzanych przez porty polskiego obszaru celnego do użytku farmaceutycznego oraz dla przemysłu garbarskiego i włókienniczego, uzależniając przytem zniżkę od pozwolenia Ministra Skarbu.

2. **W odniesieniu do Protokółu Dodatkowego Polsko-Szwajcarskiego.**

a) Protokół Dodatkowy polsko-szwajcarski z dnia 13 marca 1936 r. jest uzupełnieniem układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do Konwencji Handlowej z dnia 26 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 312 z 1935 r.), podlega stosowaniu od dnia 1 maja 1936 r., przyczem zawarty został na czas do dnia 31 grudnia 1936 r.

b) Protokół przewiduje zniżki dla szeregu szwajcarskich osobno wymienionych produktów chemicznych i pod tym względem stanowi układ analogiczny do układu z dnia 20 września 1935 r. wygasłego z dniem 31 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 493; Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 31, poz. 695).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

407.

OKÓLNIK T. 77 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 maja 1936 r.

L. D. IV. 9997/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania poz. 519, 526 i 527 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Skóry futrzane bobrów błotnych, wymienione w poz. 519 tar. celnej, często błędnie zwane „małpami", są skórami zwierząt zwanych nutrje (nazwa naukowa myopotamus coypus lub myocastor coypus, franc. ragondin). Są to skórki długości 45 — 80 cm, ogon o długości 20—25 cm. Sierść bobrów błotnych jest koloru czerwono-bronzowego przechodząca na brzuchu w odcień szaro-brunatny. Pod sierścią znajduje się puch koloru niebieskawego.

2) Pozycja 526 tar. celnej obejmuje skóry futrzane, karakuły, półkarakuły i wyporki.

a) skóry futrzane karakułowe są skórami jagniąt szlachetnych; charakterystyczne cechy ich są następujące:

błyszczący włos (wełna), skręcony w loki, które na skórze ułożone są symetrycznie, tworząc rodzaj falistego desenia, wydłużona szyja,

ogon krótki, szeroki u nasady, ostro ścięty, wskutek czego posiada formę trójkątną;

b) skóry futrzane półkarakułowe otrzymywane są ze zwierząt, pochodzących ze skrzyżowania owcy karakułowej ze zwykłą, posiadają one wskazane wyżej cechy skór karakułowych, słabiej jednak rozwinięte;

c) wyporki są to skóry jagniąt przedwcześnie urodzonych. Skóry wyporków są cieńsze niż karakułowe i półkarakułowe, są słabe na rozrywanie. Włos ich jest krótszy i cieńszy niż karakułów, nie tworzy loków, lecz jest lekko falisty, układający się na skórze w deseń, tworzący t. zw. morę.

3) Skóry futrzane jagniąt, wymienione w poz. 527 t. c., posiadają włos matowy, loki nie tworzą na skórze falistych linii, charakterystycznych dla skór karakułowych i półkarakułowych, posiadają szyję krótszą, ogon wąski u nasady i tępo zakończony.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

408.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 maja 1936 r.

L. D. V. 37651/4/35

w sprawie zwalniania od podatku przemysłowego od obrotu tranzakcyj eksportowych masłem, dokonanych za pośrednictwem firmy „Spółdzielnia Eksportowa Masła na Pomorzu" — spółdz. z ogr. odp. w Grudziądzu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala na rozciągnięcie zwolnienia z art. 3 p. 15 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) na tranzakcje eksportowe masłem, dokonywane przez mleczarnie spółdzielcze za pośrednictwem Spółdzielni Eksportowej Masła na Pomorzu — spółdz. z ogr. odp. w Grudziądzu przy ścisłem zastosowaniu wskazówek okólnika z dnia 11 maja 1928 r. L. D. V. 3316/4/28 (zbiór okólników Min. Skarbu, str. 29, poz. 24).

Powyższa ulga ma zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 1936 r. w odniesieniu do mleczarni spółdzielczych, będących członkami Spółdzielni Eksportowej Masła na Pomorzu oraz prowadzących prawidłowe księgi handlowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

409.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 maja 1936 r.

L. D. V. 38466/4/36

w sprawie ulg w podatku przemysłowym na rok 1936 dla f-my „Ruch" — Polskie Towarzystwo Księgarni Kolejowych sp. akc. w Warszawie.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Na skutek prośby Polskiego Towarzystwa Księgarni Kolejowych „Ruch" sp. akc. w Warszawie z dnia 25 marca 1936 r. Ministerstwo Skarbu, zmieniając w związku z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia

1936 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 15) ustęp piąty p. 3 oraz ustęp szósty okólnika z dnia 22 listopada 1935 r. L. D. V. 37190/4/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 753), zarządza co następuje:

Towarzystwo „Ruch" opłacać będzie podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936:

a) przy sprzedaży dzienników i czasopism według 0,75%-wej stawki podatkowej, a to na zasadzie art. 39 utawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716);

b) przy sprzedaży innych artykułów, jak: książki, pocztówki, materjały pisemne, galanterja, przybory do palenia, wyroby czekoladowe z automatów, pocztówki z automatów — 1,2% od sumy przychodu brutto;

c) od obrotu uzyskiwanego w automatycznych wagach osobowych — jako pod względem kwalifikacji podatkowej podlegającego postanowieniom art. 5 p. 6 ustawy o państwowym podatku przemysłowym — 3% od kwoty przychodu brutto;

d) przy sprzedaży detalicznej rozkładów jazdy — jako własnych wydawnictw Towarzystwa — 1,2% od sumy przychodu brutto.

Zaliczki na podatek, przypadający od prowizji osiąganej przez sprzedawców - komisantów w kjoskach, Towarzystwo „Ruch" opłacać będzie za tychże sprzedawców w następujących wysokościach, obliczonych w stosunku rocznym na podstawie prowizji, wypłaconej sprzedawcom-komisantom w 1935 r. w zależności od klas miejscowości i świadectw przemysłowych:

Świadectwa przemysłowe IV kategorji:

IV klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 24 rocznie,

III klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 45 rocznie,

II klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 60 rocznie,

I klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 75 rocznie,

m. st. Warszawa podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 90 rocznie.

Świadectwa przemysłowe III kategorji:

IV klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 75 rocznie,

III klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 112 rocznie,

II klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 150 rocznie,

I klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 180 rocznie,

m. st. Warszawa podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 240 rocznie.

Obliczone w stosunku do powyższych norm zaliczki Towarzystwo „Ruch" imieniem sprzedawców - komisantów uiści:

a) za I kwartał 1936 r. do dnia 15 kwietnia 1936 r.,

b) za II kwartał 1936 r. do dnia 15 lipca 1936 r.,

c) za III kwartał 1936 r. do dnia 15 października 1936 r.,

d) za IV kwartał 1936 r. do dnia 15 lutego 1937 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

410.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 27 kwietnia 1936 r.

w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą za pośrednictwem poczty.

Na mocy art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481), oraz zgodnie z art. 1, 6 i 8 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r., w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą, oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Wysyłanie zagranicę za pośrednictwem poczty, krajowych i zagranicznych środków płatniczych, książeczek oszczędnościowych, wszelkich papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów może się odbywać w nadawanych w stanie otwartym listach lub paczkach z podaną wartością, oraz w listach poleconych i tylko na podstawie zezwolenia Banku Polskiego.

(2) Wywóz zagranicę w przesyłkach pocztowych złota w monetach, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego, tudzież w sztabach w postaci odlewów i przedmiotów nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu, oraz w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci, jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabroniony.

§ 2. Przekazywanie zagranicę środków płatniczych przekazami pocztowemi, bez względu na walutę, na jaką one opiewają, dozwolone jest jedynie za zezwoleniem Banku Polskiego.

§ 3. Środkami płatniczemi krajowemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są pieniądze (monety, banknoty oraz wszelkie znaki pieniężne papierowe), tudzież weksle, czeki, asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłat i przekazy. Pieniądze, nie mające w kraju obiegu ustawowego (pieniądze zagraniczne), oraz weksle, czeki, asygnaty kasowe, akredytywy, pole-

cenia wypłat i przekazy, opiewające na waluty zagraniczne i płatne zagranicą (dewizy), stanowią środki płatnicze zagraniczne.

§ 4. (1) Przywóz z zagranicy w przesyłkach pocztowych złota w postaci określonej w § 1-ym ustęp 2, jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabroniony.

(2) Przesyłki pocztowe, nadchodzące z zagranicy, zawierające złoto w postaci wymienionej w ustępie 2-im § 1-go, mogą być wydane adresatom jedynie po przedłożeniu zezwolenia Komisji Dewizowej. Aż do czasu uzyskania przez adresata przesyłki zezwolenia urząd pocztowy oddaje takie przesyłki do depozytu do najbliższego Oddziału Banku Polskiego.

§ 5. Bankowi Polskiemu oraz bankom dewizowym, wymienionym w obwieszczeniu Ministra Skarbu, wolno wysyłać pocztą zagranicę środki płatnicze bez specjalnego zezwolenia i bez obowiązku okazywania zawartości takich przesyłek przy nadaniu ich na pocztę.

§ 6. Bank Polski, udzielając zezwolenia na wysyłanie zagranicę płatnych w kraju weksli i czeków, zaopatrzy każdy mający być wysłanym czek lub weksel w adnotację następującej treści: „zezwolono na wysłanie zagranicę dnia . . . . 193 . . . r. L. . . . Bank Polski — Oddział w . . . .". (stempel firmowy banku).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze oraz wydane na jego podstawie przepisy wykonawcze stosuje się do obszaru W. M. Gdańska analogicznie jak do terytorjum zagranicznego.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *E. Kaliński.*

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Poczt i Telegrafów z dnia 27 kwietnia 1936 r. Nr. 8, poz. 15).

411.

PRZEPISY WYKONAWCZE

w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą za pośrednictwem poczty.

1. Listy polecone oraz listy i paczki z podaną wartością z przeznaczeniem zagranicę muszą być nadawane w stanie otwartym dla przeprowadzenia kontroli dewizowej. Kontrolę dewizową przeprowadza urzędnik przyjmujący przesyłkę, badając czy przesyłka nie zawiera środków płatniczych objętych zakazem wywozu (§1 i § 3 rozp. M. P. i T. z dnia 27.IV. 36 r.).

Nadawca przesyłki (listu poleconego oraz listu lub paczki z podaną wartością) wręcza urzędnikowi przyjmującemu przesyłkę w stanie otwartym.

Urzędnik przyjmujący bada zawartość przesyłki a stwierdziwszy, że nie zawiera środków płatniczych objętych zakazem wywozu uznaje przesyłkę za nadającą się do wysłania zagranicę. Czynności związane z opakowaniem i zamknięciem przesyłki wykonuje nadawca w nieprzerwanej obecności urzędnika przyjmującego przesyłkę.

Na dowód przeprowadzonej kontroli urzędnik umieszcza na stronie adresowej przesyłki klauzulę „Kontrola dewizowa przeprowadzona" i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika. Powyższe adnotacje nie mogą szkodzić jasności adresu.

W przypadku wysyłania zagranicę środków płatniczych objętych zakazem wywozu, nadawca przesyłki obowiązany jest przedstawić urzędnikowi zezwolenie Banku Polskiego na wywóz. Urzędnik sprawdza, czy zawartość przesyłki, składająca się ze środków płatniczych objętych zakazem wywozu, odpowiada zezwoleniu Banku Polskiego, t. zn., czy rodzaje środków płatniczych i ich wysokość są zgodne z przedłożonem zezwoleniem Banku Polskiego, względnie Komisji Dewizowej.

Jeżeli okaże się, że stwierdzona zawartość jest zgodna, względnie mniejsza, aniżeli opiewa zezwolenie, przesyłkę należy przyjąć. Jeżeli natomiast stwierdzona zawartość przesyłki przekracza wymiar podany w zezwoleniu Banku Polskiego (Komisji Dewizowej), urzędnik odmawia przyjęcia przesyłki.

Po dokonaniu wymienionych wyżej czynności urzędnik umieszcza na przesyłce klauzulę „Kontrola dewizowa przeprowadzona", poczem umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika.

Na zezwoleniu urzędnik notuje znamiona przesyłki, podając również rodzaj przesyłki (list polecony, list lub paczka z podaną wartością) i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika. Zezwolenie po wykorzystaniu przesyła urząd Bankowi Polskiemu (Komisja Dewizowa). Czynności zamknięcia i opakowania przesyłki wykonuje nadawca w nieprzerwanej obecności urzędnika.

Czynności kontroli dewizowej urzędnika przyjmującego przesyłkę nie mogą w niczem naruszać tajemnicy korespondencji.

2. Listy polecone znalezione w skrzynkach pocztowych lub innym materjale listowym wyłącza się od przewozu i wzywa nadawcę, celem stwierdzenia zawartości, postępując w sposób określony w punkcie 1-ym.

Listy polecone, na których brak adresu nadawcy, traktuje się jako niedoręczalne.

3. Przekazywanie zagranicę sum pieniężnych bez względu na rodzaj waluty przekazami pocztowemi dozwolone jest wyłącznie za zezwoleniem Banku Polskiego.

Urzędnik przyjmujący przekaz sprawdza, czy suma przekazowa odpowiada co do wyso-

kości zezwoleniu Banku Polskiego i odnotuje w rubryce „Uwaga" księgi przyjętych przekazów znamiona zezwolenia.

W razie nieprzedstawienia zezwolenia Banku Polskiego urzędnik odmawia przyjęcia przekazu.

4. Przywóz z zagranicy w przesyłkach pocztowych złota w jakiejkolwiek postaci (§ 4 rozp. Min. P. i T. z dnia 27 kwietnia 1936 r.) bez zezwolenia Komisji Dewizowej jest zabroniony.

Rewizję przeprowadzają organa celne w urzędach pocztowo - celnych na ogólnych zasadach, dotyczących przywozu z zagranicy.

Przesyłki listowe oraz listy wartościowe uzasadniające podejrzenie, że zawierają złoto w jakiejkolwiek postaci winny być skierowane do właściwych urzędów pocztowo-celnych. W razie stwierdzenia w przesyłce zawartości złota, urząd pocztowo - celny wzywa adresata do przedstawienia zezwolenia Komisji Dewizowej na przywóz. Aż do czasu przedstawienia przez adresata przesyłki zezwolenia Komisji Dewizowej urząd pocztowo - celny oddaje przesyłkę do depozytu najbliższego Oddziału Banku Polskiego za potwierzeniem odbioru.

Po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej urząd pocztowo - celny podejmuje przesyłkę z depozytu Banku Polskiego i zarządza jej doręczenie adresatowi.

Jeżeli w siedzibie urzędu pocztowo - celnego niema Oddziału Banku Polskiego, przesyłkę taką przesyła się jako służbową do najbliższego Oddziału Banku Polskiego za zwrotnem potwierdzeniem odbioru.

Nr. PZ 920 z dnia 27 kwietnia 1936 r.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Poczt i Telegrafów z dnia 27 kwietnia 1936 r. Nr. 8, poz. 16).

Załącznik do przepisów wykonawczych w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą za pośrednictwem poczty.

BANK POLSKI

Nr ....

.............................., dn. .... 193....

Zezwolenie

Pan .....
Firmie
.... udziela się zezwolenia

na wywóz / wysyłkę pocztą zagranicę wymienionych niżej wartości: ....

....

....

Bank Polski

Oddział w ....

Stempel urzędu pocztowego
lub urzędu celnego

Data ....

UWAGA: Urzędy pocztowe lub celne opatrzą niniejsze zezwolenie swoją pieczęcią i zwrócą właściwemu Oddziałowi Banku Polskiego.

412.

INSTRUKCJA MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 maja 1936 r.

L. D. IV. 11800/3/36

w sprawie wykonywania przez urzędy celne i placówki granicznej kontroli skarbowej przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą.

Do

Dyrekcyj Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, wszystkich Urzędów Celnych, podległych tym Dyrekcjom Ceł oraz do Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) zostały wprowadzone ograniczenia przywozu i wywozu złota, papierów procentowych, dywidendowych oraz kuponów od tych papierów, jak również ograniczenia wywozu krajowych i zagranicznych środków płatniczych. Dekret ten jest rozwinięty przez rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz obrocie zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250). Celem należytego wykonania przepisów dekretu oraz rozporządzenia, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

I. Zakaz przywozu i wywozu złota (art. 6 dekretu).

1) Zakazany jest przywóz z zagranicy i wywóz zagranicę złota:

a) w monetach, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i niemających nigdzie ustawowego obiegu;

b) w sztabach i w postaci odlewów niemających znamion gotowego do użytku wyrobu;

c) w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci.

2) Folja złota, jak i blacha złota dla celów dentystycznych, jako przedmioty niemające znamion gotowego do użytku wyrobu, podlegają ograniczeniom przywozowym i wywozowym.

3) Zezwoleń na przywóz i wywóz złota udziela Komisja Dewizowa.

4) Wystawiać zaświadczeń uprawniających do powrotnego wywozu bez specjalnych pozwoleń (§ 12 rozp. Ministra Skarbu) na przywiezione złoto (w tem i monety złote) nie należy nawet wówczas, gdy podróżny posiada zezwolenie na przewóz Komisji Dewizowej.

II. Zakaz przywozu i wywozu papierów wartościowych (art. 7 i 8 dekretu).

1) Zakazany jest przywóz z zagranicy i wywóz zagranicę papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od tych papierów i to zarówno zagranicznych, jak i krajowych.

2) Pozwoleń na przywóz tych papierów oraz kuponów od tych papierów udziela Komisja Dewizowa, pozwoleń zaś na wywóz udzielają Bank Polski i jego oddziały.

3) Wystawianie zaświadczeń, uprawniających do powrotnego wywozu bez osobnych pozwoleń (§ 12 rozp. Ministra Skarbu) na wymienione papiery, jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy strona posiada pozwolenie na przywóz Komisji Dewizowej, gdyż przywóz tych papierów bez pozwolenia jest zakazany.

III. Zakaz wywozu krajowych i zagranicznych środków płatniczych i książeczek oszczędnościowych (art. 8 dekretu i § 11 rozporządzenia).

1) a) Wysyłanie zagranicę środków płatniczych i książeczek oszczędnościowych, niezależnie od wysokości sumy, oraz

b) wywóz tych środków w ruchu osobowym ponad normy, ustalone w § 11 ust. 1 — 3 rozporządzenia Ministra Skarbu jest bez pozwolenia zakazany; pozwoleń na wywóz udzielają Bank Polski i jego oddziały.

2) Środkami płatniczemi, podlegającemi zakazowi wywozu w myśl art. 1 dekretu niezależnie od waluty, na którą opiewają, są:

a) pieniądze (monety, banknoty oraz wszelkie znaki pieniężne papierowe);

b) weksle (również in blanco) i czeki (też t. zw. travelers cheque);

c) asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłaty i przekazy; są to zlecenia wypłaty pieniężnej osobie określonej lub okazicielowi, wystawione przez banki w operacjach bankowych (akredytywy), firmy handlowe w operacjach handlowych (przekazy) lub osoby prywatne (zlecenie wypłaty, asygnaty kasowe lub kwity kasowe). Środki te są wystawiane przeważnie na zwykłym papierze firmowym, a nie na blankietach (jak np. weksle i czeki).

3) Książeczki oszczędnościowe podlegają zakazowi wywozu bez względu na to, czy są krajowe, czy zagraniczne, z wyjątkiem książeczek oszczędnościowych załogi polskich statków morskich, które są wolne od zakazu wywozu.

IV. Wywóz środków płatniczych bez osobnych pozwoleń (§ 11 rozporządzenia Ministra Skarbu).

a) Wywóz w ruchu podróżnych:

1) Osoby zaopatrzone w paszporty zagraniczne, mogą wywozić zagranicę według obecnie obowiązujących przepisów, środki płatnicze (krajowe i zagraniczne) o równowartości 500 zł na jeden paszport; jeżeli osoba wyjeżdżająca zagranicę posiada paszport z wizą polską, uprawniającą do wielokrotnego przekraczania granicy, wówczas nie może wywieźć w miesiącu kalendarzowym więcej niż równowartość 500 zł. Czeków i weksli płatnych w kraju nie wolno

wywozić bez pozwolenia Banku Polskiego, niezależnie od kwoty, na jaką opiewają.

2) Pod pojęciem „paszport zagraniczny" należy rozumieć zarówno paszporty polskie, wystawiane przez władze polskie w kraju i konsulaty polskie zagranicą, jak również paszporty wystawiane przez władze państw obcych i W. M. Gdańska.

3) Zwolnienie powyższe jest przyznane na jeden paszport, bez względu na to, ile osób, jest objętych jednym paszportem; tę samą zasadę stosuje się również do wycieczek zbiorowych, których uczestnicy nie posiadają indywidualnych paszportów, lecz jeden dowód zbiorowy.

4) Załogi statków morskich, statków rzecznych i statków powietrznych oraz obsługę wagonów sypialnych i restauracyjnych, jeżeli ta ostatnia udaje się dalej, niż do pierwszej stacji zagranicznej, należy traktować, co do wywozu ich prywatnych pieniędzy, narówni z osobami, zaopatrzonemi w paszporty zagraniczne; jeżeli wymienione osoby przekraczają granicę częściej w ciągu miesiąca kalendarzowego, mają do nich zastosowanie przepisy, dotyczące osób, posiadających paszporty z polską wizą wielokrotną.

5) Celem prowadzenia kontroli, aby osoby posiadające paszporty z polską wizą, uprawniającą do wielokrotnego przekraczania granicy, nie wywiozły w ciągu miesiąca kalendarzowego środków płatniczych więcej, ponad dopuszczalną normę 500 zł, należy takim osobom przy każdorazowym wyjeździe notować w paszporcie wywożoną ilość środków płatniczych, przeliczoną na złote polskie. Adnotacje takie należy uskuteczniać na ostatnich stronicach paszportu, a gdyby w paszporcie miejsca nie było, na osobnych kartkach trwale dołączonych do paszportu. W miejscu złączenia kartki z paszportem należy wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci była na paszporcie, część na dołączonej karcie. Drobnych kwot, nieprzekraczających 20 zł nie należy notować chyba, żeby dana osoba przekraczała granicę codziennie. Podróżnych należy uprzedzać, że w wypadku, gdy podróżny wydaną kartkę usunie, to nie będzie mógł w danym miesiącu kalendarzowym, w którym przekracza granicę, wywieźć zagranicę bez pozwolenia żadnych środków płatniczych.

6) Za miesiąc kalendarzowy, w ciągu którego jest dozwolony wywóz środków płatniczych o równowartości 500 zł, należy uważać okres czasu od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca.

b) Wywóz w ruchu granicznym:

1) Osoby zaopatrzone w przepustki graniczne, karty cyrkulacyjne, przepustki turystyczne i t. p. dokumenty, uprawniające do przebywania w sąsiednim państwie tylko na pewnym obszarze, mogą wywieźć bez osobnych pozwoleń środki płatnicze o równowartości — jednorazowo 50 zł, nie więcej jednak w ciągu miesiąca kalendarzowego, jak o równowartości 250 zł. Wywóz złotych polskich przez osoby wymienione dozwolony jest tylko w bilonie (monetach do 10 zł a nie w banknotach).

2) Drużyny konduktorskie kolejowe, należy traktować, narówni z osobami, przekraczającemi granicę na podstawie przepustek granicznych.

3) Celem otrzymania ewidencji, aby wymienione wyżej osoby nie wywiozły w ciągu miesiąca kalendarzowego więcej środków płatniczych, ponad dopuszczoną normę 250 zł, należy osobom tym wydawać karty ewidencji wywożonej waluty, według załączonego wzoru Nr. 1. O wydaniu takiej karty należy na przepustce (karcie) uczynić adnotację: „kartę ewidencji wywozu waluty wydano dnia . . . . . Urząd Celny w . . . .". W karcie ewidencji wywożonej waluty należy zapisywać dzień wywozu oraz kwotę wywożonej waluty, przeliczoną na złote polskie, przyczem urzędnik rewidujący potwierdza to własnym podpisem. Zapisy należy uskuteczniać atramentem lub ołówkiem kopjowym. W wymienionej karcie nie należy zapisywać kwot 10 zł i mniejszych oraz przy kwotach większych — końcówek groszowych. Gdyby jednak jakaś osoba przekraczała granicę kilka razy dziennie i mogła w ten sposób, wioząc każdorazowo kwoty do 10 zł, wywieźć w ciągu miesiąca kalendarzowego więcej niż 250 zł wówczas należy notować w kartach ewidencji, również kwoty mniejsze.

4) Przy wydawaniu wymienionych kart należy uprzedzać strony, że w razie nieprzedstawienia tej karty przy rewizji celnej, nie będzie mogła wywozić kwot większych ponad 5 zł, w razie zaś zagubienia karty, drugą kartę będzie mogła otrzymać dopiero w następnym miesiącu kalendarzowym, zaś do tego czasu będą przepuszczane tylko kwoty do 5 zł.

5) Przepisy ust. 3 i 4 o prowadzeniu ewidencji wywożonej waluty należy stosować do czasu zmiany § 11 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu, która wprowadzi niższą stawkę dla jednorazowego wywozu, bez ustalenia kwoty miesięcznej.

V. Zaświadczenie o przywozie pieniędzy i walorów (§ 12 rozporządzenia Ministra Skarbu).

1) Zaświadczenia, uprawniające do powrotnego wywozu bez osobnych pozwoleń, środków płatniczych, papierów wartościowych, kuponów od tych papierów oraz książeczek oszczędnościowych, należy wystawiać na formularzach, według załączonego wzoru Nr. 2.

2) Zaświadczenia te można wystawiać:

a) na środki płatnicze i książeczki oszczędnościowe — bez ograniczeń;

b) na papiery procentowe, papiery dywidendowe i kupony od tych papierów — tylko wówczas, gdy strona posiada zezwolenie Komisji Dewizowej, bez którego przywóz tych papierów jest zakazany.

3) Wystawianie zaświadczeń na złoto (w tem i monety złote), zakazane do przywozu

nie jest dopuszczalne, choćby strona posiadała pozwolenie na przywóz złota.

4) Wymienione zaświadczenia mogą być wystawiane nietylko obywatelom państw obcych i obywatelom gdańskim, ale również i obywatelom polskim i to zarówno w ruchu podróżnym, jak i w ruchu granicznym. Do wystawiania tych zaświadczeń upoważnia się wszystkie urzędy celne. Zaświadczenia mogą być wystawiane na wszelkie kwoty, zatem i na kwoty mniejsze od kwot, dozwolonych do wywozu bez specjalnych pozwoleń.

5) Zaświadczenia o przywozie pieniędzy i walorów należy wystawiać tylko w jednym egzemplarzu i powinny być wypisywane atramentem lub ołówkiem kopjowym; mogą być one wypełniane (przygotowane) przez samych podróżnych. Przed wystawieniem i potwierdzeniem zaświadczenia należy sprawdzić, czy podróżny posiada zadeklarowane pieniądze i walory. Czeki, weksle i papiery wartościowe należy dokładnie w zaświadczeniu wyszczególniać. Rubryki niewypełnione należy przekreślić, tak, aby uniemożliwić dodatkowe wpisanie kwot w zaświadczeniu.

6) Zaświadczenie powyższe uprawnia do powrotnego wywozu bez specjalnych zezwoleń w terminie dwumiesięcznym, wyszczególnionych w zaświadczeniu pieniędzy i walorów, a nie ich równowartości; osoby wyjeżdżające, mogą oprócz kwot, wywożonych na podstawie zaświadczenia, również wywieźć środki płatnicze w ilościach ustalonych w § 11 ust. 1 — 3 rozporządzenia. Przy wyjeździe należy sprawdzić zaświadczenie, jego termin ważności, oraz czy podróżny wywozi środki płatnicze i papiery wartościowe, wymienione w zaświadczeniu. Zaświadczenie Urząd Celny przy wywozie waluty zatrzymuje i stwierdza na niem wywiezienie zagranicę pieniędzy i walorów; jeżeli wywóz pieniędzy i walorów nastąpił przez inny urząd celny, zatrzymane zaświadczenie należy zwrócić urzędowi celnemu, który je wystawił, przyczem urząd ten powinien przeglądnąć otrzymane zaświadczenia, celem sprawdzenia, czy nie zostały one sfałszowane. Wykorzystane zaświadczenia należy przechowywać w osobnej teczce i po 2-ch miesiącach je niszczyć, jeżeli nie zajdą okoliczności, wymagające dłuższego przechowania zaświadczenia dla wszczętej sprawy.

VI. Ruch tranzytowy przez Polskę.

Pod ruchem tranzytowym okólnik niniejszy rozumie przejazd przez Polskę na podstawie polskich wiz tranzytowych.

a) Przewóz środków płatniczych:

Celem umożliwienia osobom, jadącym tranzytem przez Polskę wywiezienia posiadanych pieniędzy i książeczek oszczędnościowych, należy przy wjeździe wystawiać na środki płatnicze oraz książeczki oszczędnościowe zaświadczenie według załączonego wzoru Nr. 2.

b) Przewóz złota i papierów wartościowych:

Złoto i papiery wartościowe, zakazane do przywozu, mogą być przepuszczane tylko osobom, posiadającym wizę tranzytową. Dla zapewnienia kontroli, czy przedmioty te zostaną istotnie wywiezione zagranicę, należy w paszportach notować dokładnie ilość i jakość złota, papierów wartościowych oraz kuponów od tych papierów. Urząd Celny wyjściowy powinien sprawdzić, na podstawie takich adnotacji, czy podróżny wywozi złoto oraz papiery wyszczególnione w paszporcie i uczynić o wywozie odpowiednią wzmiankę. W tym celu urzędy celne wyjściowe powinny przeglądać paszporty podróżnych. W razie stwierdzenia braku złota lub papierów wartościowych, należy przeciw takiemu podróżnemu wdrożyć postępowanie karne. Urzędy celne wejściowe powinny informować zainteresowanych podróżnych o zakazie pozostawienia w Polsce złota, papierów wartościowych oraz o skutkach karnych, grożących podróżnemu, w razie stwierdzenia w urzędzie celnym wyjściowym braku tych przedmiotów.

VII. Statki powietrzne i rzeczne, wagony sypialne i restauracyjne.

1) Obsługa statków powietrznych i rzecznych, wagonów sypialnych i restauracyjnych, kursujących przez granicę Państwa może oprócz własnych pieniędzy, posiadać pieniądze przedsiębiorstwa, uzyskane za sprzedaży biletów, względnie ze sprzedaży posiłków. Przy wjeździe do Polski obsługa powinna zgłaszać w Urzędzie Celnym wejściowym ilość przywiezionych pieniędzy przedsiębiorstwa, jeżeli posiada je w ilości przekraczającej normy dozwolone do wywozu bez pozwolenia. Urząd Celny może wydawać albo zaświadczenia według załączonego wzoru Nr. 2, albo też, jeżeli powrót następuje przez ten sam Urząd Celny, może prowadzić zapisek, w którym należy notować imię i nazwisko członka obsługi (konduktora), numer wozu, datę i ilość przywiezionych pieniędzy; w zapisku należy również zaznaczać powrotny wywóz pieniędzy zagranicę.

2) Obsługa wymienionych środków nie może bez pozwolenia względnie zaświadczenia wywieźć zagranicę więcej pieniędzy swoich i przedsiębiorstwa ponad normę 500 zł w ciągu miesiąca kalendarzowego, uwzględniając, że osoby te kilkakrotnie przekraczają granicę w jednym miesiącu.

VIII. Tramwaje i autobusy krajowe, kursujące przez granicę Państwa.

Na obszarze Górnego Śląska kursują przez granicę celną krajowe tramwaje i autobusy. Celem utrzymania ewidencji, aby pieniądze, uzyskane ze sprzedaży biletów nie zostały wywiezione zagranicę, należy zaprowadzić w urzędzie celnym zapisek, w którym konduktorzy przy każdorazowym wyjeździe i wjeździe powinni notować ilość wywiezionych i przywiezionych pieniędzy. Przy przywozie konduktor powinien wykazać się posiadaniem, conajmniej tej ilości pieniędzy, którą wywiózł zagranicę. Urząd Celny powinien sprawdzać od czasu do czasu, czy

konduktor posiada istotnie zgłoszoną kwotę pieniędzy.

IX. Ruch polsko-gdański.

1) Ograniczenia dotyczące przywozu i wywozu złota, papierów wartościowych, kuponów od tych papierów oraz wywozu książeczek oszczędnościowych mają zastosowanie również w ruchu z obszarem W. M. Gdańska oraz w ruchu przez obszar W. M. Gdańska.

2) Co się tyczy wywozu środków płatniczych (pieniędzy, weksli, czeków i t. p. zarówno krajowych jak i zagranicznych) wyjaśnia się jak niżej.

3) a) Do obywateli polskich i gdańskich, przejeżdżających przez obszar W. M. Gdańska (naprzykład z Tczewa do Gdyni lub w kierunku odwrotnym) za zwyczajnemi dowodami osobistemi, stosować należy normy z ust. 2 § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1936 r., traktując te osoby tak, jakby wyjeżdżały one na obszar W. M. Gdańska; do wszelkich zaś osób legitymujących się paszportami zagranicznemi, uprawniającemi do wyjazdu zagranicę, ma zastosowanie ust. 1 § 11 przytoczonego wyżej rozporządzenia;

b) Osoby jadące pociągami komunikacji bezpośredniej z Polski do Polski przez obszar W. M. Gdańska, o ile są pomieszczone w osobnych wagonach, bez prawa opuszczania wagonów na obszarze W. M. Gdańska, nie podlegają ograniczeniom co do przewozu środków płatniczych (pieniędzy, weksli, czeków i t. p.) i książeczek oszczędnościowych. Powyższe ułatwienie nie dotyczy przewozu złota i papierów wartościowych.

4) Pod pojęciem zwyczajnego dowodu osobistego, o którym mowa w ust. 2 § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1936 r., należy rozumieć dowód osobisty krajowy (nieuprawniający do wyjazdu zagranicę) oraz legitymacje służbowe (urzędnicze, wojskowe, uczniowskie i t. p.), uprawniające do przekraczania granicy polsko-gdańskiej.

5) a) Podróżni przybywający do Gdyni drogą morską na podstawie zagranicznych paszportów, a następnie udający się w dalszą podróż koleją przez obszar W. M. Gdańska do miejscowości leżących w Polsce, mogą przewieźć przywiezione z zagranicy środki płatnicze, papiery wartościowe, kupony i książeczki oszczędnościowe, jeżeli posiadają zaświadczenie o przywozie Urzędu Celnego w Gdyni (§ 12 rozp. z dn. 26 kwietnia 1936 r.) i odbywają podróż pociągami komunikacji bezpośredniej w osobnych wagonach bez prawa opuszczenia wagonu na obszarze W. M. Gdańska. Podróżnym tym przy przejeździe przez obszar W. M. Gdańska pozostawia się zaświadczenie wydane przez Urząd Celny, a to celem umożliwienia im wykorzystania prawa powrotnego wywozu przywiezionych z zagranicy środków płatniczych i walorów.

b) Wywóz do obszaru W. M. Gdańska środków płatniczych i walorów na podstawie zaświadczenia urzędu celnego w innych przypadkach, niż przewidzianych pod a), należy traktować jako wywóz zagranicę. Placówka kontroli skarbowej przy wyjeździe podróżnego z Polski zatrzymuje zaświadczenie urzędu celnego, podróżny zaś może uzyskać nowe zaświadczenie w placówce kontroli skarbowej po przybyciu z obszaru W. M. Gdańska i zgłoszeniu posiadanych środków płatniczych i walorów.

c) Podróżni przyjeżdżający na statkach i schodzący na ląd na podstawie przepustek lądowych (Dz. U. R. P. Nr. 62 z r. 1934, poz. 525) mogą korzystać przy przekraczaniu granicy z Polski do W. M. Gdańska i odwrotnie z ułatwień w zakresie prowadzenia ewidencji przewożonych środków płatniczych. Ułatwienia te ustala Izba Skarbowa w Grudziądzu w porozumieniu z Urzędem Celnym w Gdyni.

6) Osoby, odbywające podróż z Polski do Polski statkami powietrznemi lądującemi w Gdańsku, mogą zabrać ze sobą kwoty, w wysokości norm, przewidzianych w § 11 ust. 1 względnie 2 rozporządzenia Ministra Skarbu, w zależności od posiadanego dokumentu podróży. Wyższe kwoty oraz wartości, niedozwolone do wywozu (z wyjątkiem złota) mogą być przewożone pod zamknięciem przedsiębiorstwa i wydane na lotnisku w Polsce.

7) Osoby, które posiadają zezwolenie Banku Polskiego lub Komisji Dewizowej na wywóz środków płatniczych, złota, papierów wartościowych i książeczek oszczędnościowych, a przed udaniem się zagranicę przejeżdżają z Polski do Polski przez obszar W. M. Gdańska nie oddają placówkom kontroli skarbowej wzmiankowanych pozwoleń, jeżeli jadą pociągami komunikacji bezpośredniej w osobnych wagonach, bez prawa opuszczenia wagonu na obszarze W. M. Gdańska, natomiast jeżeli jadą w inny sposób, to z pozwoleniem postępuje się tak, jak przy ostatecznym wywozie zagranicę.

8) Stosownie do decyzji Komisji Dewizowej polscy funkcjonarjusze państwowi, udający się z Polski do obszaru W. M. Gdańska, mogą przewieźć każdorazowo kwotę odpowiadającą równowartości 500 zł, jeżeli wylegitymują się zaświadczeniem swej bezpośredniej władzy przełożonej, zaopatrzonem w podpis i pieczęć, że podróż podjęto w sprawach służbowych.

Zaświadczenie takie zatrzymuje placówka kontroli skarbowej przy wyjeździe na obszar W. M. Gdańska.

9) Osoby, legitymujące się paszportem, wystawionym przez władze W. M. Gdańska, wyjeżdżające z Polski do obszaru W. M. Gdańska lub w innym kierunku przez granicę Państwa Polskiego, należy traktować jak osoby, wymienione w ust. 1 § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu, natomiast w stosunku do obywateli gdańskich, przekraczających granicę polsko-gdańską za legitymacją służbową, należy stosować normy, przewidziane w § 11 ust. 2 powołanego rozporządzenia.

10) a) Osoby przejeżdżające drogą kołową z obszaru W. M. Gdańska do obszaru W. M. Gdańska przez obszar Polski (np. drogą Tczew - Miłobądź) za dowodami osobistemi wystawionemi przez władze W. M. Gdańska, należy traktować tak, jak przy przyjeździe tych osób do Polski i wyjeździe z Polski.

b) Do obywateli państw obcych, posiadających wizę tranzytową i przejeżdżających przez obszar Polski w sposób wskazany pod a), należy stosować przepisy jak do osób przejeżdżających tranzytem (patrz dz. VI).

11) Podróżnych jadących statkami rzecznemi z Tczewa do Gdyni i odwrotnie traktuje się narówni z osobami wyjeżdżającemi na obszar W. M. Gdańska. Sposób kontroli i w razie potrzeby jej uproszczenie ustala Izba Skarbowa w Grudziądzu w porozumieniu z Urzędem Celnym w Gdyni, na warunkach przez siebie określonych.

X. Przyjmowanie depozytów.

1) Należy w miarę możności unikać przyjmowania do depozytów w urzędach celnych, nadwyżek pieniędzy, złota, papierów wartościowych, na których wywóz względnie przywóz strona nie posiada ani wymaganego pozwolenia ani zaświadczenia, uprawniającego do powrotnego wywozu bez pozwolenia.

2) Przyjęcie do depozytów może mieć miejsce:

a) w wywozie — gdyby strona nie miała możności zdeponowania wymienionych przedmiotów gdzieindziej, względnie odesłania ich do kraju, a powrót strony do kraju byłby dla niej utrudniony (np. ze względu na odległość, porę dnia i t. p.);

b) w przywozie — gdyby powrót strony zagranicę napotykał na trudności.

3) Pieniądze obce, papiery wartościowe, kupony od tych papierów, książeczki oszczędnościowe i złoto należy przyjmować do depozytów rzeczowych.

4) Pieniądze polskie mogą być przyjmowane jako depozyty rzeczowe, jeżeli kwota depozytu nie przekracza 200 zł i pieniądze mają być odebrane najpóźniej w ciągu 3 dni. Kwoty złotych polskich nieodebrane w tym terminie, jak również kwoty przekraczające granicę 200 zł, należy zarachowywać do sum depozytowych.

5) Na zdeponowane pieniądze, papiery wartościowe, książeczki oszczędnościowe i złoto należy wydawać zaświadczenia według wzoru Nr. 1 do § 22 ust. 10 przep. wyk. do prawa celnego, z tem, że należy w zaświadczeniach tych skreślić ustęp dotyczący sprzedaży w drodze przetargu przedmiotów, nieodebranych w wyznaczonym terminie, jak również nie należy wyznaczać terminu do odbioru.

6) Depozyty w złotych polskich, przyjęte do chwili wydania niniejszej instrukcji, jako depozyty rzeczowe, należy dodatkowo zarachować do sum depozytowych.

7) Złoto, papiery wartościowe i kupony od tych papierów, zdeponowane w przywozie, mogą być wywiezione zagranicę bez specjalnych pozwoleń.

8) Pozatem mają zastosowanie przepisy § 23 — 29 instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 24 z 1922 r.). W szczególności zwraca się uwagę na przepis § 28 instrukcji, który daje możność naczelnikowi Urzędu Celnego odesłania depozytów rzeczowych na przechowanie do kasy urzędu skarbowego. Urzędy celne powinny wykorzystywać ten przepis w jaknajszerszym zakresie.

XI. Wdrożenie postępowania karnego.

1) Do czasu wydania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w myśl art. 22 dekretu, należy przy wdrożeniu postępowania karnego postępować w sposób następujący:

2) W razie wykrycia przez urząd celny przestępstwa, podlegającego ukaraniu w myśl dekretu, należy osobę zatrzymać i spisać protokół na zwykłym papierze w 2-ch egzemplarzach, podając w nim wszelkie okoliczności, towarzyszące wykryciu przestępstwa. Obwinionego wraz z jednym egzemplarzem protokółu oraz doniesieniem należy odstawić w ciągu 24 godzin do prokuratora właściwego sądu okręgowego, za pośrednictwem organów policji państwowej. Urząd celny może zarządzić odstawienie obwinionego do najbliższego sądu grodzkiego, leżącego w okręgu właściwego sądu okręgowego, jeżeli siedziba sądu grodzkiego leży bliżej urzędu celnego, niż siedziba sądu okręgowego.

3) Środki płatnicze, złoto, papiery wartościowe i książeczki oszczędnościowe, stanowiące przedmiot przestępstwa karnego, należy zatrzymać jako depozyt rzeczowy złożony do dyspozycji władz sądowych.

XII. Przepisy końcowe.

1) Gdzie instrukcja niniejsza zleca wykonywanie czynności urzędom celnym, to czynności te na granicy polsko-gdańskiej wykonywują placówki granicznej kontroli skarbowej. Inne organa kontroli ruchu granicznego zwłaszcza Straż Graniczna współdziałają z Urzędami Celnemi i Kontrolą Skarbową.

2) Organa kontrolne, przystępując do kontroli, powinny zapytać podróżnego, czy posiada złoto, środki płatnicze, względnie inne walory, objęte ograniczeniem obrotu dewizowego z zagranicą, wymieniając szczegółowo wartości podlegające ograniczeniom w przywozie względnie wywozie.

3) Okólniki Ministerstwa Skarbu: L. D. IV. 10677/3/36 z dnia 29 kwietnia 1936 r. oraz L. D. IV. 10900/3/36 z dnia 30 kwietnia 1936 r. w sprawie kontroli dewizowej uchyla się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Załącznik Nr 1 do instrukcji Min. Skarbu
L. D. IV. 11800/3/36.

Urząd Celny w ....

Placówka Granicznej Kontroli Skarbowej w ....

K A R T A
ewidencji wywozu waluty

wydana dnia .... 193.......... r.

Pan (i) .... zamieszkały (a) ....
(imię i nazwisko) (miejsce zamieszkania)
posiadający (a): przepustkę graniczną, kartę cyrkulacyjną, dowód osobisty i t. p.
.... Nr.................. wywiózł (a) środki płatnicze w równowartości złotych polskich:

data	kwota	podpis	data	kwota	podpis	data	kwota	podpis

Załącznik Nr 2 do instrukcji
Min. Skarbu L. D IV. 11800/3/36.

Urząd Celny w ....
Bureau de Douane à

Placówka Kontroli Skarbowej w ....
Service du Contrôle fiscal à

ZAŚWIADCZENIE

o przywozie pieniędzy i walorów

Certificat d'entrée de l'argent et des valeurs

Zaświadcza się, że pan (i) ....
Il est certifié par le présent document que Mr. (M me) (imię i nazwisko — Nom et prénom)

zamieszkały (a)........ ...., posiadający (a) paszport, przepustkę, kartę cyrkulacyjną
domicilié (e) (kraj stałego zamieszkania — Pays du domicile) muni(e) d'un passeport, permis d'entrée (et de sortie) ou d'un carnet de

(niepotrzebne skreślić) Nr.......................... przywiózł (zła) w dniu dzisiejszym do Polski następujące pieniądze i walory:
circulation portant les numéros respectifs suivants: a importé(e) ce jour en Pologne de l'argent et des valeurs comme suit:
(Biffer les mots n'entrant pas en ligne de compte.)

Rodzaj waluty Monnaies	Ilość — Montants	
	W cyfrach En chiffres	Słownie — En toutes lettres
Złote Zlotys		
Marki niemieckie Marks allemands		
Korony czechosłowackie Couronnes tchécoslovaques		
Dolary U. S. A. Dollars des Etats Unis.		
Funty szterlingi Livres sterling		
Franki szwajcarskie Francs suisses		
Franki francuskie Francs français		
Leie rumuńskie Leus roumains		
Łaty łotewskie Lats lettoniens		

Czeki i weksle ....
Cheques et effets de commerce:

Papiery wartościowe ....
Valeurs mobilieres.

Zaświadczenie niniejsze jest imienne i uprawnia osobę wymienioną w zaświadczeniu do powrotnego wywozu zagranicę, bez osobnych pozwoleń pieniędzy i walorów wyżej wyszczególnionych (a nie ich równowartości) w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia następnego po dniu wystawienia zaświadczenia.

Le présent certificat étant nominatif, autorise la personne y indiquée à la réexportation de la Pologne de l'argent et des valeurs signalés ci dessus (mais non leur équivalents) sans permis spéciaux dans un délai de deux mois, prenant cours au lendemain du jour où le présent certificat a été signé

le .... dnia .... 193.....r.

Pieczęć urzędu celnego,
względnie placówki kontroli skarbowej
Lieu d'apposition du sceau du Bureau de Douane
ou du Service du Contrôle fiscal

Podpis urzędnika celnego
względnie placówki kontroli skarbowej
Signature du fonctionnaire de douane ou de Service
du Contrôle fiscal

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie terminów płatności podatków w m-cu maju 1936 r.

W maju r. b. płatne są następujące podatki:

1) do 25 maja—zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w marcu przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw, przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji oraz przemysłowe I—V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do 31 maja — podatek przemysłowy od obrotu za rok 1935, przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe;

3) do 31 maja — I rata półroczna podatku od lokali za rok 1936;

4) do 7 maja — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w kwietniu b. r.;

5) do 1 czerwca — przedpłata na podatek dochodowy na rok 1936, przez osoby prawne;

6) do 5 maja — podatek od energji elektrycznej w czasie od 16—30 kwietnia b. r.; do 20 maja — tenże podatek pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15-u dni maja r. b.

Ponadto płatne są w maju zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

WYCIĄG Z URZĘDOWEJ CEDUŁY

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr 107

dnia 9 maja 1936 roku.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie 90,63 — 90,20. Dolary Stanów Zjedn. 5,32 — 5,29 Dolary kanadyjskie 5,29 — 5,25. Floreny holenderskie 359,92 — 358,20. Franki francuskie 35,08 — 34,92. Franki szwajcarskie 172,34—171,50. Funty angielskie 26,56 — 26,40. Guldeny gdańskie 100,20 — 99,80. Korony czecho-słow. 19,40 — 19,00. Korony duńskie 118,54 — 117,70. Korony norweskie 133,43. — 132,45. Korony szwedzkie 136,93 — 137,00. Liry włoskie 36,00—34,00. Marki fińskie 11,69 — 11,45. Marki niemieckie 141,00 — 138,00 Pesety hiszpańskie 63,00 — 62,00, Szylingi austrjackie 99,00 — 98,00.

b) Czeki i waluty.

Amsterdam 359,20 — 359,92—358,48. Berlin 213,98 — 212,92. Bruksela 90,45 — 90, 63— 90,27 Gdańsk 100,20 — 99,80. Helsingfors 11,69 — 11,63 Kopenhaga 118,25 — 118,54 — 117,69. Londyn 26,49 — 26,56 — 26,42. Madryt 72,58 — 72,73 — 72,43. Medjolan 42,30 — 41,80. Montreal $5{,}29\frac{1}{4}$— $5{,}25\frac{8}{4}$. New-York $5{,}31\frac{3}{4}$ — 5,33 — $5{,}30\frac{1}{2}$. New-York telegr. $5{,}31\frac{7}{8}$ — $5{,}33\frac{1}{8}$ — $5{,}30\frac{5}{8}$. Oslo 133,43 — 132,77. Paryż 35,01 — 35,08 — 34,94. Praga 22,02 — 22,06 — 21,98. Sztokholm 136.60 — 136,93 — 136,27. Wiedeń 100,00 —99,60. Zurych 172.00 — 172,34 —171,66.

c) M o n e t y

Marki niemieckie 159.00—154.00.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł